

วารสารอารี (ARI Journal)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม 2566 – เมษายน 2566

E-ISSN 0000-0000

กำหนดออกเผยแพร่

วารสารตีพิมพ์เผยแพร่ราย 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)

มกราคม – เมษายน, พฤษภาคม - สิงหาคม, กันยายน – ธันวาคม

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

เครือข่ายวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม

69/347 ถนนราษฎร์บูรณะ แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพฯ 10140

เบอร์โทรศัพท์ 062-3791888

อีเมล: arijo2023@gmail.com

วัตถุประสงค์

วารสารอารี รับผิดชอบบทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรม การศึกษา การจัดการ และนวัตกรรมทางสังคม เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อเผยแพร่วิชาการของนักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรรฐมาศ พิษฐ์ภักคกุล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมา ปุรินทรภิบาล

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.พิเชฐ สายพันธ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรระ คมขำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพร สมบูรณ์บูรณะ

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา คล้ายเดช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสินี พิบูลย์เศรษฐ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ดร.สุดาวรรณ มีบัว

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ดร.อัจฉริยา ศักดิ์นรงค์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ดร.มนศักดิ์ มหิงษ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ดร.กฤษณพงศ์ เลิศบำรุงชัย

Dr. Quang Dai Tuyen

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

ดร.กฤษณะ โฆษชุนหนันท์

นายมนต์ชาติรี เกตุมณี

ฝ่ายตรวจรูปแบบและการพิมพ์

นายอภิสิทธิ์ เหมือนเมือง

พิสูจน์อักษร

นางสาววรรณยา เฉลยปราชญ์

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความประจำฉบับ

รองศาสตราจารย์ ดร. พิชัย ทองดีเลิศ

รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทระ คมขำ

รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริมา ปุรินทรภิบาล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ เทพสุริวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิเชษฐ สายพันธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประภาศ ปานเจี้ยง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา คล้ายเดช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสินี พิบูลย์เศรษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรรรฐมาศ พสิษฐ์ภคกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรัญญา แสนสระ

ดร.กฤษณะ โฆษชุนหนันท์

ดร.กฤษณพงศ์ เลิศบำรุงชัย

ดร.มนศักดิ์ มหิงษ์

ดร.อัจฉริยา ศักดิ์นรงค์

ดร.ศิริรักษ์ นิต์ศน์เอก

ดร.ธนนันท์ สิงหเสม

ดร.อัญชญา ภาชิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Nguyen Tat Thanh University, Vietnam

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาดไทย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

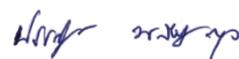
โรงเรียนวัดราชสุวรรณนิมิตธรรม (พิบูลสงคราม)

บทบรรณาธิการ

วารสารอารี ฉบับปีที่ 1 ฉบับที่ 1 โดยการจัดทำวารสารนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อเป็นช่องทางแลกเปลี่ยนในการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการของอาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการ ในด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรม การศึกษา การจัดการ และนวัตกรรมทางสังคม ภายใต้ขั้นตอนและกระบวนการจัดทำวารสารวิชาการตามมาตรฐานการกำหนดคุณภาพวารสารจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) และได้รับเกียรติจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาเพื่อตรวจสอบคุณภาพของบทความก่อนการตีพิมพ์

เนื้อหาของบทความวิจัยมีจำนวน 6 เรื่องได้แก่ 1) Information Technology Utilization of the Local Government Employees in the Province of Capiz, Philippines 2) Towards Solutions to Enhance the Quality of Water Puppetry Experience in Vietnam through TripAdvisor Tourists' Reviews 3) การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ 4) ภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของ ตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ในละครชุดจีนเรื่อง The Little Nyonya บ้าบ่า ย่าหย่า รักยิ่งใหญ่จากใจดวงน้อย 《小娘惹》 5) ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 6) A preliminary study on the reform of saxophone teaching mode based on the improvement of practical ability และบทวิจารณ์หนังสือเรื่อง เจ้าชีวิต เจ้าสรรพลีง: การก่อร่างภาพลักษณ์สมัยใหม่ของสถาบันกษัตริย์สยาม

กองบรรณาธิการวารสารอารี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในวงการวิชาการแก่อาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา และขอขอบคุณผู้เขียนบทความทุกท่านที่ส่งบทความที่มีคุณค่ามาเผยแพร่ในวารสารอารี มา ณ โอกาสนี้ พบกันใหม่ฉบับหน้า

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารัฐมาศ พิชิตกุล)

บรรณาธิการ

สารบัญ

	หน้า
บทความวิจัย	
Information Technology Utilization of the Local Government Employees in the Province of Capiz, Philippines <i>Aldin Lorenzo</i>	1-9
Towards Solutions to Enhance the Quality of Water Puppetry Experience in Vietnam through TripAdvisor Tourists' Reviews <i>Tuyen Dai Quang</i>	10-29
การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ <i>หฤษณีย์ อ่อนน้อม อ่อนน้อม, เนติชัย พ่วงสูงเนิน, อภิญญา อิงอาจ, ชาญชัย อรรคผาดิ, ณัฐวัชร เทียมทัต</i>	30-41
ภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของ ตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ในละครชุดจีน เรื่อง The Little Nyonya บ้าบอ ย่าหย่า รักยิ่งใหญ่จากใจดวงน้อย 《小娘惹》 <i>ศิริพร หนูแก้ว สมรักษ์ ชัยสิงห์กานานนท์</i>	42-59
ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร <i>เมธิกา พ่วงแสง วิสุตา วรรณห้วย</i>	60-75
A preliminary study on the reform of saxophone teaching mode based on the improvement of practical ability <i>Panya Roongruang SongKeran Kla Somtrakool Bubphachart Aupatumnarakorn Chutasiri Yodwised</i>	76-81
บทวิจารณ์หนังสือ เจ้าชีวิต เจ้าสรรพสิ่ง: การก่อร่างภาพลักษณ์สมัยใหม่ของสถาบันกษัตริย์สยาม <i>ชนัญญ์ เมฆหมอก</i>	82-84

Information Technology Utilization of the Local Government Employees in the Province of Capiz, Philippines

Aldin C. Lorenzo¹ and Victoria N. Garnace²

Received 14/03/2023, Revised 27/04/2023, Accepted 30/04/2023

Abstract

The purpose of this study was to determine the extent to which local government employees in Mambusao, Capiz, used information technology. Using stratified random sampling, 261 respondents were identified and surveyed using a modified questionnaire. The descriptive-inferential research method was used, and the results were interpreted at the level of significance of 0.05. The findings revealed that the respondents were middle-aged females, married, college graduates with 16 years of service and had no IT related trainings attended. Furthermore, respondents used IT in their jobs only moderately. The extent to which they used information technology was significantly influenced by their age, implying that this factor should be prioritized in the selection and hiring of employees in the local government unit. Moreover, the number of IT equipment, software, and internet connectivity utilized by Local Government Unit employees has significantly increased, indicating that the employees are willing to use IT equipment and that the government may ensure that the IT equipment required may be made available. The LGUs may prepare and implement a comprehensive e-modernization program highlighting the maximum use of IT for efficient delivery of basic social services. The said program may include: allocation for purchasing IT equipment, training and re-training of the employees.

Keywords: Information Technology utilization, Local Government Employees, Local Government Unit

Introduction

The government uses information technology to improve its operations and services to the public, business, and other sectors. The internet and information technology can be used to reduce the time and resources required to carry out daily operations. Today, we live in a global information society, with a global economy that is increasingly dependent on the creation, management, and dissemination of information resources. As a result, enhancing an organization's IT skills can increase business success. Ananda, R.H., Astuti, E.S., Wilopo (2023). The labor forces are made up of knowledge workers who spend the majority of their time creating and disseminating information. (O'Brien, 1996).

The majority of studies and projects have tended to concentrate on problems with the information infrastructure, while only a small number have attempted to gauge the level of IT usage in the Philippines, particularly in the Local Government Units. The term "IT utilization" is preferred in this paper as it takes into account both the actual use of the technologies and the

---

¹ Faculty, College of Management, Capiz State University – Burias Campu E-mail aldin.lorenzo1127@gmail.com

² Former Graduate School Faculty, Capiz State University – Burias Campu

accessibility of the Internet in the province. The capacity to use the available resources and internet services will determine how effectively the IT is utilized. Such capacity may be assessed based on the respondents' age, gender, length of service, level of education, number of computers they use, number of software applications they have, and internet connectivity, (Kiptalam, G. K., & Rodrigues, A. J., 2010).

The researcher hopes that this study will provide appropriate and practical recommendations to local government units on how to improve employee performance in the utilization of IT. It is also hoped that the study will contribute to the best service delivery by local government constituents in order to facilitate a quick, transparent, accountable, efficient, and effective public service.

Statement of the Problem

The purpose of this study was to determine the extent to which local government unit employees in the province of Capiz used information technology. This aims to specifically answer the following questions:

1. What is the profile of the respondents in terms of age, gender, educational attainment, length of service and IT related trainings?
2. What is the profile of the Local Government Units in terms of number of equipment in the office, number of software used, availability of internet connection?
3. What is the extent to which respondents use information technology?
4. Are there significant differences in the extent of information technology utilization when respondents are grouped according to their profile and organization profile?

Research Method Used

The quantitative method of descriptive research design was used for this study, with the researcher focusing on gathering numerical data and generalizing it across a group of employees. The respondents of the study were the 261 local government employees occupying a plantilla position and utilizing IT equipment in the Province of Capiz. Simple random sampling was used to give each employee a chance to be included in the study. The quantitative method referred to the systematic empirical investigation of social phenomena using statistical, mathematical, or computational techniques. Using an adapted survey questionnaire, the numerical data were gathered from the respondents' extent of IT utilization, work attitude, peer relationships, and organizational commitment as perceived by themselves. The survey questionnaire was adopted from the previous study and is divided into four sections: The first section of the questionnaire asked about the respondents' age, gender, civil status, educational attainment, and length of service. The second section included a series of statements about work attitudes, work attitudes, peer relationships, and organizational commitment. Finally, the third section included various indicators relating to the extent to which local government employees in the Province of Capiz use information technology. Prior to the administration of the research instrument, a communication was prepared for the Municipal Mayors of the Province of Capiz in order to collect data from respondents. Prior to data collection, an informed consent was obtained from them as soon as permission was obtained, assuring them that there is no wrong answer and that their identity and information will be handled with

utmost confidentiality and maintained in strict compliance with the provisions of Republic Act 10173, commonly known as the Data Privacy Act of 2012. The respondents were also briefed on the Data Collection Tool and how it will be used.

Results and Discussion

Profile of the Respondents

Figure 1 depicts the respondents' profile, which includes their age, gender, civil status, educational attainment, length of service and IT related trainings. The majority of respondents (59.40%) were middle-aged, ranging in age from 36 to 48 years old; 28.10 percent were 59 years and older; and 12.50 percent were between the ages of 23 and 35. Furthermore, nearly three-quarters (73.6%) were females, with the remainder (26.4%) being males. In terms of educational attainment, the highest percentage of respondents (73.2%) held a bachelor's degree; 16.9 percent held a bachelor's degree with units toward a master's degree; 9.2 percent held a master's degree; and 0.4 percent held a master's degree with units toward a doctoral degree and had completed their doctoral degree. Almost half, or 49.8 percent, had served between the 13 – 25 years; 36 percent had served for 12 years or less; and 14.2 percent had served for more than 26 years. In terms of IT related trainings a little over one-half (50.2%) of the respondents had not attended any IT related trainings; 42.5 percent, 1-5 trainings and 16.9 percent of the respondents had attended 11 trainings or more.

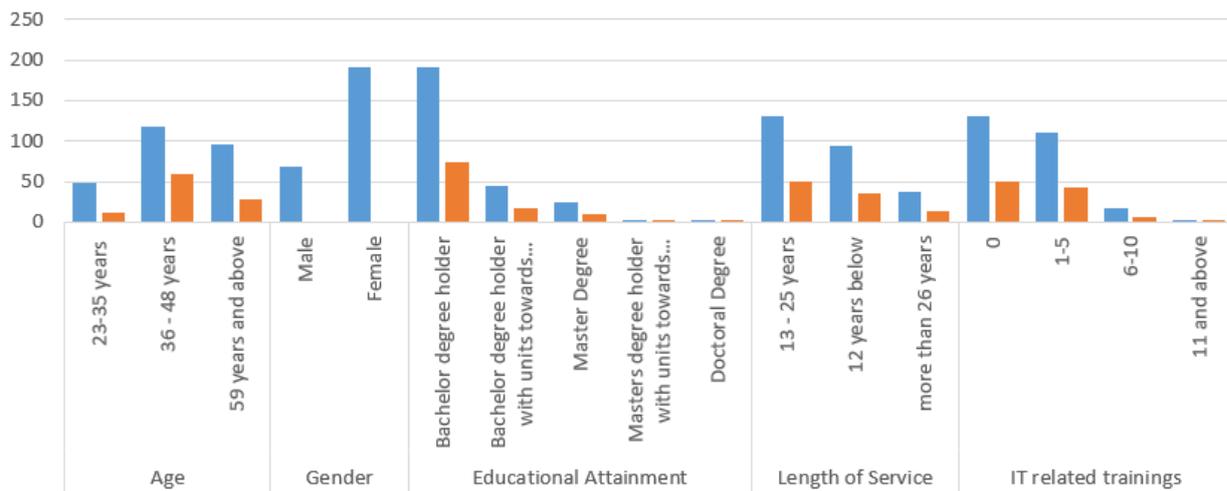

Figure 1. Profile of the respondents.

Organization-related profile

Local Government Units-related variables is presented in Figure 2, which includes number of IT equipment in the office, Number of software used and the availability of internet connection in the office. Most of the respondents had 2-27 units IT equipment in their office, 5 percent had 28-53 units and 1.5 percent had 54 units of IT equipment and above. The results implies that LGUs on the average had 13 units of IT in their office. In terms of number of software used, more than four-fifths of the respondents used 1-2 software in the office; 13.8

percent had 2-4 and 5.7 percent 5-6 software. This signifies that LGU has lesser number of software used in the office. Moreover, more than four-fifths of the respondents were working in the LGUs with internet connection and the rest 19.9 percent of them revealed that they had no internet connection in the office. This implies that most of the LGUs in the province had internet connection.

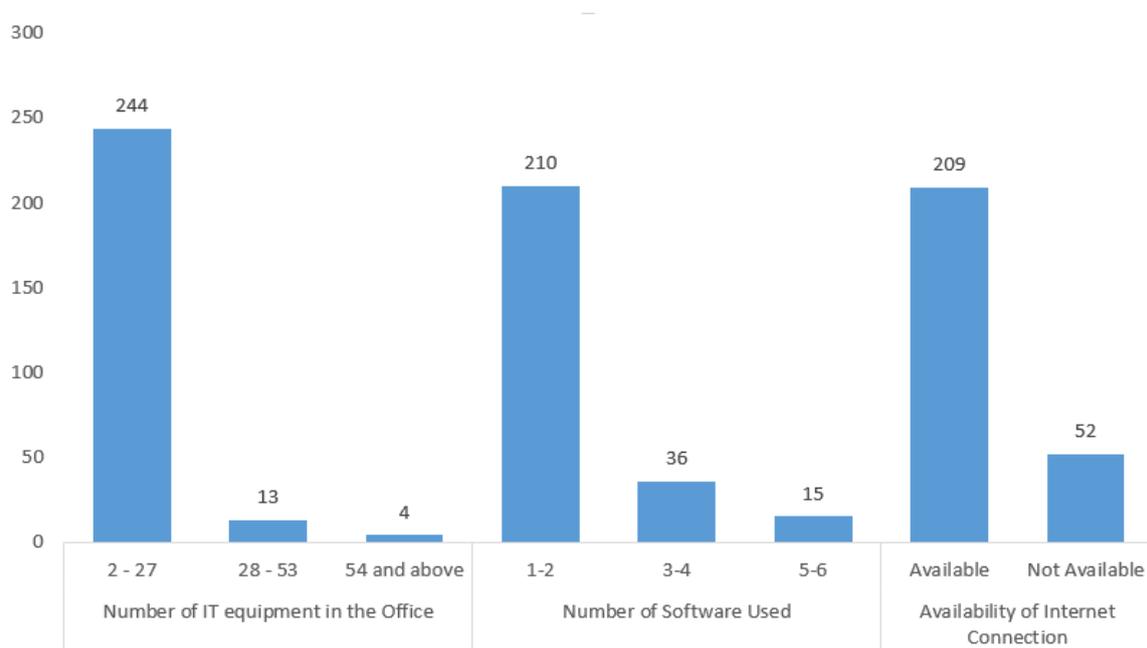

Figure 2. Organization-related variables

Extent of IT utilization among LGUs

Figure 3 depicts the level of IT utilization among local government employees. More than two-thirds (67.4%) of respondents had moderate IT utilization, while 27.60% had average IT utilization and 5.0% had high IT utilization, according to the findings. The mean score was 2.70, indicating that respondents utilized IT moderately in the performance of their duties. This indicates that the majority of respondents' IT utilization in the workplace was comparable. The SD of 0.58 indicates that most of the respondents' extent of IT utilization in the office were almost the same. According to Milearosari, A.T. & Ramadhan, H.M. (2023), the use of IT and that of technological advancements can contribute to boosting the efficacy and efficiency of an organization's work. Moreover, the study of Tungadi, A., Suharjito (2017), the utilization of information technology using the Balanced Scorecard shows that the average performance is sufficient.

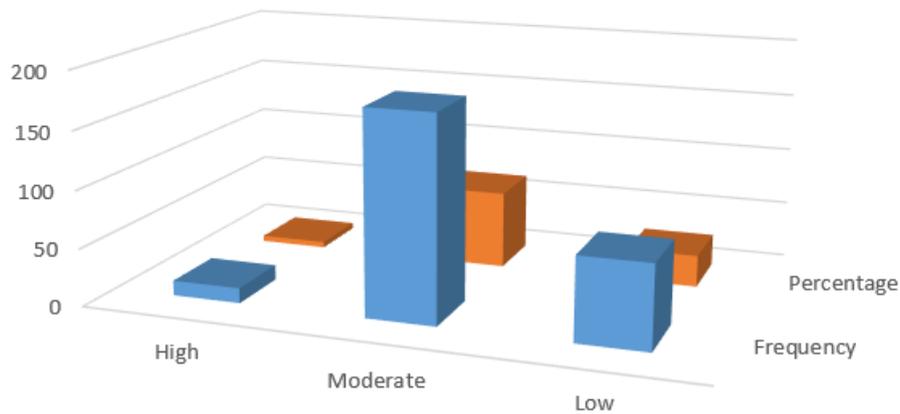

Figure 3. Extent of IT utilization among LGUs

Differences in the Extent of IT utilization of the respondents When Grouped According to Respondents' Profile

Table 1 shows the analysis of the differences in the extent of IT utilization of the respondents when grouped according to respondents' profile such as age, gender, civil status, educational attainment, length of service. Findings revealed that there were no significant differences in the extent of IT utilization when the respondents were grouped according to gender, educational attainment, length of service. This implies that the respondents' extent of IT utilization were not affected by gender, educational attainment and length of service. When the respondents were divided into groups according to age and IT related trainings, there were discernible differences in the level of IT utilization.

Age has a significant impact on how people use technology, as shown by numerous studies (Gefen & Sraub, 1997; Venkatesh et al., 2003; Jones & Hubona, 2005; Guerrero, Egea & Gonzalez, 2005; Knutsen, 2005; Masrek, M. N., Karim, N. S. A., & Hussein, R., 2007; Tanko, Adeniji & Nwachukwu, 2012). Age may have a variety of effects on how people use technology, including I directly influencing how people use technology, II indirectly influencing how people use technology through perceptions, and III moderating the relationships between perceptions and technology use, according to a study by Yi, Wu, and Tung (2005). The study's findings indicate that workers who use personal computers have more positive attitudes toward new technologies, perhaps because they are more aware of how those technologies can help them do their jobs more effectively (Vozikis, A., Ypofanti, & Papadopoulos, I., 2010; Edmunds, R., Thorpe, M., & Conole, G., 2012).

According to a number of studies, adequate IT-related training is necessary to enhance the skills and knowledge of employees, particularly in local government units, so that they can provide comprehensive and high-quality service to the various types of constituents they serve. (Bello, I. S., Arogundade, F. A., Sanusi, A. A., Ezeoma, I. T., Abioye-Kuteyi, E. A., & Akinsola, A., 2004; Olatoye, R., 2011.)

Table 1. Test of differences in the extent of IT utilization and respondents' profile.

Variable	Statistical Tools Used	Value	Prob	Interpretation
Age	Pearson r	1.0	0.000	Significant at 1% level
Gender	T-test	2.546	0.903	Not significant
Educational Attainment	F-test	2.912	0.208	Not significant
Length of Service	Pearson r	-0.076	0.221	Not significant
IT related trainings	Pearson r	0.193	0.002	Significant at 1% level

Differences in the Extent of IT utilization of the respondents When Grouped According to Organization-related profile

Table 2 shows the analysis of the differences in the extent of IT utilization of the respondents when grouped according to organization-related profile such number of equipment in the office, number of software used, and availability of internet connection. Findings revealed that there were significant differences in the extent of IT utilization when the respondents were grouped according organization-related profile such as number of equipment in the office, number of software used, and availability of internet connection. This implies that the extent of utilization is affected by the IT equipment, software and the internet connectivity. This means that to encourage employees to increase IT utilization, more software should be made available in the LGUs. This may encourage employees to explore and make use of the available software in accomplishing their job effectively and efficiently. New technologies are being developed all the time and LGUs often need to upgrade software if only to keep up with the quality service delivery to their clientele. The availability of internet connection might have improved the skill of the office employees and likewise increase IT utilization. The findings supported by the Lau & Sim, 2008).

Table 2. Test of differences in the extent of IT utilization and Organization-related variables.

Variables	Statistica l Tool Used	Value	Prob	Interpretation
Number of IT equipment in the Office	Pearson r	-0.354	0.000	Significant at 1% level
Number of Software Used	Pearson r	0.130	0.035	Significant at 5% level
Availability of Internet Connection	t-test	0.306	0.000	Significant at 1% level

Conclusions

Based on the foregoing findings, the following conclusions were drawn.

1. The employees of the local government units in the province of Capiz were dominantly middle aged, female college graduate, in the service for 16 years
2. The local government units under study appear to have adopted information technology and may have come to understand its benefits, suggesting that the aforementioned LGUs have already begun the process of using IT to modernize their operations.
3. Local government administrators in the province of Capiz should set aside funds for the purchase of IT equipment and additional staff training because the employees of the LGUs there only moderately used IT in their work.
4. The extent to which the respondents used IT was significantly influenced by their age and IT related trainings attended suggesting that this factor should be a key factors in hiring employees.
5. The amount of IT equipment, software, and internet connectivity used by Local Government Unit employees has significantly increased, indicating that the employees are willing to use IT equipment and that the government may ensure that the IT equipment required may be made available.
6. Prepare and implement a comprehensive e-modernization program (e-governance) highlighting the maximum use of information technology for efficient and effective delivery of basic social services. The said program may include: allocation of purchasing IT equipment, training and re-training of employees.
7. Revise/expand recruitment and hiring policies considering the age, number of IT equipment in the office, frequent use of IT and ability to download, retrieve information from the internet for intelligent decision making.
8. Conduct an inventory of all IT equipment and facilities to determine the areas needing improvement in terms of Information Technology.

References

- Ahmad, H., Ahmad, K., & Shah, I. A. (2010). Relationship between job satisfaction, job performance attitude towards work and organizational commitment. *European journal of social sciences*, 18(2), 257-267.
- Ananda, R.H., Astuti, E.S., Wilopo. (2023). Analysis of the Relationship of Information Technology Capability to Innovation and Organizational Performance (Meta-Analysis). *PROFIT : Jurnal Administarsi Bisnis*, 17(1): <https://doi.org/10.21776/ub.profit.2023.017.01.6>
- Bello, I. S., Arogundade, F. A., Sanusi, A. A., Ezeoma, I. T., Abioye-Kuteyi, E. A., & Akinsola, A. (2004). Knowledge and utilization of Information Technology among health care professionals and students in Ile-Ife, Nigeria: a case study of a university teaching hospital. *Journal of medical Internet research*, 6(4), e35.
- Gefen, D., & Straub, D. W. (1997). Gender Differences in the Perception and Use of Email: An Extension to the Technology Acceptance Model. *MIS Quarterly*. 21(4), 389–400.
- Guerrero, M. M., Egea, J. M. O., & González, M. V. R. (2005). Profiling the Adoption of Online Banking Systems in the European Union, *Journal of Internet Business*, (2). Retrieved November 17, 2005 from <http://www.csu.edu.au/faculty/commerce/jib/issues/issue02/>
- Edmunds, R., Thorpe, M., & Conole, G. (2012). Student attitudes towards and use of ICT in course study, work and social activity: A technology acceptance model approach_1142 71..84
- Mansour, E. (2023), "Information and communication technologies' (ICTs) use among farmers in Qena Governorate of Upper Egypt", *Library Hi Tech*, Vol. ahead-of-print No. ahead-of-print. <https://doi.org/10.1108/LHT-11-2021-0422>
- Masrek, M. N., Karim, N. S. A., & Hussein, R. (2007). Antecedents and Impact of intranet utilization: A conceptual framework. *Journal of Information Technology Impact*, 7(3), 213-226.
- Milearosari, A.T. & Ramadhan, H.M. (2023) Improving the Quality of Service Through The Utilization of Information Technology in Supporting The Sales Performance of Subsidied Fertilizer. Vol. 17 No. 1 (2023): *PROFIT : Jurnal Administarsi Bisnis* <https://doi.org/10.21776/ub.profit.2023.017.01.6>
- Jones, A. B., & Hubona, G. S. (2005). Individual differences and usage behavior: revisiting a technology acceptance model assumption. *The DATABASE for Advances in Information Systems*, 33(2), 58 – 77.
- Kiptalam, G. K., & Rodrigues, A. J. (2010). Internet utilization: A case of connected rural

- and urban secondary schools in Kenya. *International journal of computing and ICT research*, 4(1), 49-63.
- Knutsen, L. A. (2005). M-service expectancies and attitudes: Linkages and effects of first impressions. Proceedings of the 38th Hawaii International Conference on System Sciences – 2005
- Mansour, E. (2023), "Information and communication technologies' (ICTs) use among farmers in Qena Governorate of Upper Egypt", *Library Hi Tech*, Vol. ahead-of-print No. ahead-of-print. <https://doi.org/10.1108/LHT-11-2021-0422>
- Olatoye, R. (2011). Levels of participation in ICT training programmes, computer anxiety and ICT utilization among selected professionals. *International Journal of Education and Development using ICT*, 7(2), 15-26.
- Tanko, L., Adeniji, O. B., & Nwachukwu, H. (2013). Evaluation of the access to and utilization of information communication technology (ICT) facilities among extension officers in Shiroro LGA, Niger State, Nigeria. *Journal of Agricultural Extension and Rural Development*, 5(1), 8-13.
- Tungadi, Astrid Lestari & Suharjito, Suharjito (2017). Developing it strategic planning using mobile enterprise architecture in the academic process of Atma Jaya Makassar University. *ComTech: Computer, Mathematics and Engineering Applications*, 8(1), 29- 36.
- Venkatesh, V., Morris, M. G., Davis G. B., & Davis, F. D. (2003). User Acceptance of Information Technology: Toward a Unified View. *MIS Quarterly*, 27(3), 425–478.
- Vozikis, A., Ypofanti, M., & Papadopoulos, I. (2010). The employees' attitude from a General Hospital in Greece towards the utilization of information and communication technologies in their working environment
- Wiwik Pratiwi (2017). Legal Aspects of Sale through Internet Media: The Study Law Internet and Electronic Transaction No.11 of 2008. *International Journal of the Computer, The Internet and Management*. Volume 24, Issue 3, 2016, pp.1-4
- Yi, Y. D., Wu, Z., & Tung, L. L. (2005). How individual differences influence technology usage behavior? Toward an integrated framework, *Journal of Computer Information Systems*, 46(2), 52–63.

Towards Solutions to Enhance the Quality of Water Puppetry Experience in Vietnam through TripAdvisor Tourists' Reviews

Tuyen Dai Quang¹

Received 31/03/2023, Revised 03/05/2023, Accepted 07/05/2023

Abstract

This research analyzed online reviews of international tourists on TripAdvisor to explore the development of cultural tourism, particularly in the case of The Golden Dragon Water Puppet Theater in Ho Chi Minh City. The study employed a qualitative research method, using content analysis to examine the reviews left by tourists on TripAdvisor. The aims were to identify the positive and negative aspects of the cultural tourism experience offered by the theater, and to develop strategies for maintaining and promoting this unique cultural destination. The research found that cultural tourism is a growing trend worldwide and that online reviews on platforms such as TripAdvisor are important factors for tourists when choosing destinations. The study revealed that The Golden Dragon Water Puppet Theater was ranked 16th out of 244 entertainment activities in Ho Chi Minh City on TripAdvisor, with an overall rating of 4.0 stars based on over 1600 reviews. The majority of reviews were positive, highlighting the historical and cultural significance of the water puppetry show. However, negative reviews pointed out issues related to ticket purchasing and language barriers for foreign tourists. The study demonstrates the importance of online reviews in cultural tourism and provides valuable insights into how cultural destinations can improve their services and offerings to attract more international tourists.

Keywords: Cultural tourism, TripAdvisor, Water puppetry, Customer reviews, Service improvement, Vietnam

Introduction

Heritage tourism in Ho Chi Minh City has attracted significant attention from both domestic and foreign tourists. Heritage tourism is one of the most popular types of tourism, attracting millions of visitors annually to destinations worldwide. The World Tourism Organization (UNWTO) has noted that nearly 40% of all international trips are related to heritage and cultural tourism, with demand for these types of experiences increasing at a rate of 15% per year (McKercher, 2006). In Ho Chi Minh City, many heritage sites have been evaluated as “Top Tourist Attractions 2021” on the TripAdvisor platform, including the War Remnants Museum (32,683 reviews), Cu Chi Tunnels (25,434 reviews), Independence Palace (10,198 reviews), Thien Hau Temple (994 reviews), and Notre-Dame Cathedral (8,509 reviews), among others.

Tourism is an essential economic sector in Vietnam, accounting for nearly 10% of the country's GDP in 2018. In 2018, Vietnam welcomed 95.5 million visitors, generating total revenue of over USD 27 billion, an increase of about 11% compared to the previous year. Total tourism revenue has increased more than ten times since 2008. Ho Chi Minh City, in particular,

---

¹ Faculty of Tourism and Creative Communication, Nguyen Tat Thanh University, Ho Chi Minh City, Vietnam

contributed about 25% of the national tourism GDP in 2018 (General Statistics Office, 2019). The contribution rate of the tourism industry to the GRDP (gross regional domestic product) of the city ranged from 10% to 12% in the period of 2013-2019, twice as high as the average tourism contribution rate to Vietnam's GDP (General Statistics Office, 2020).

Given the significant contribution of tourism to the economy, it is essential to develop policies and strategies to maintain and improve the quality of tourism products and services, including heritage tourism. Understanding customer feedback on these destinations can provide valuable insights to improve their quality and attractiveness to tourists. One of the ways for tourists to share their experiences, emotions, and opinions when using tourism products and services is to leave reviews on social media platforms, business websites, email, and OTA channels (Xiang & Gretzel, 2010). Such user-generated content provides a platform for researchers to analyze and propose tourism development policies. Despite having their own websites and fan pages, tourism destinations, hotels, and entertainment parks have increasingly cooperated with OTA channels, which have become popular due to their brand awareness and ability to promote customer decision-making behavior (Sigala & Christou, 2020). OTA channels allow customers to compare prices, reviews, and services of different hotels or attractions, providing them with a more convenient and cost-effective way to make travel plans (Inversini & Masiero, 2014).

Water puppetry is a traditional form of Vietnamese art that has become increasingly popular in recent years. Originating in the Red River Delta region in North Vietnam, water puppetry has been performed for over a thousand years, depicting the daily life of farmers and folk tales in the form of puppet shows. In recent years, water puppetry has become an integral part of the tourism industry in Vietnam, attracting thousands of visitors every year. According to the Vietnam National Administration of Tourism, cultural tourism, including water puppetry, is a key driver of the country's tourism industry, generating significant revenue and creating job opportunities. As a result, the quality of water puppetry experiences has become increasingly important to meet the expectations of tourists and maintain the industry's growth.

In today's digital age, social media platforms such as TripAdvisor have become crucial sources of information for travelers to plan their trips. TripAdvisor is a platform where travelers can share their experiences, rate and review hotels, restaurants, and tourist attractions. The platform has over 463 million users worldwide, with over 859 million reviews and opinions posted on the platform as of 2021 (TripAdvisor, 2021). The study of consumer experience has become increasingly important in recent years. Understanding consumer behavior through examining the level of consumption/experience can help researchers identify the preferences and likes/dislikes of consumers and tourists regarding services, especially in the tourism industry. Experience becomes an important measurement factor used to understand the behavior of tourists when visiting a destination, providing a platform to improve and develop the quality of the destination, as well as attract more tourists or repeat customers (Cox et al., 2009).

The use of TripAdvisor as a platform for travelers to provide feedback on their water puppetry experiences can provide valuable insights for the tourism industry. Understanding customer feedback can help to identify areas of improvement in the water puppetry experience, such as the performance, venue, and customer service, and subsequently enhance the quality of the experience. Moreover, research has shown that customer feedback on TripAdvisor significantly influences the decision-making process of potential travelers (Xiang & Gretzel, 2010). Therefore, analyzing customer feedback on TripAdvisor can help to identify the

strengths and weaknesses of the water puppetry experience and provide useful recommendations for improving the quality of the experience.

This research article aims to explore the impact of customer feedback on TripAdvisor on the quality of water puppetry experiences in Vietnam. The study was analyzed customer feedback and ratings on TripAdvisor to identify areas of improvement in the water puppetry experience and provide recommendations to enhance the quality of the experience.

Literature reviews

TripAdvisor reviews

The use of alternative sources of information for research on visitors' experiences has become increasingly popular in recent years. These sources include museum visitor books, comment cards, feedback boards, visitors' photographs, geographical information systems, and social media (Brochado, 2019; Taecharungroj & Mathayomchan, 2019). One of the most popular platforms for user-generated travel content is TripAdvisor, which has about 10 million travel reviews, 5 million registered members, and 25 million visitors per month (TripAdvisor, 2017).

When writing reviews on TripAdvisor, consumers are aware that this online content will be available to the rest of the world. Web reviews are perceived as accessible, reliable, credible, and readily available information by both consumers and researchers (Lu & Stepchenkova, 2012). Consumers often consider Web reviews more trustworthy than official destination websites. The reviews can have varying impacts and credibility depending on the reviewers' level of expertise, which is associated with the number of reviews they have posted that have been rated as popular or helpful. TripAdvisor reviews have been increasingly considered a valid source of data in travel research (Ayeh, Au, & Law, 2013; Lupu, Brochado, & Stoleriu, 2017; O'Connor, 2008). They are perceived as a reliable, accessible, and readily available source of travel information (Ayeh et al., 2013; Xiang & Gretzel, 2010) regarding visitors' experiences, opinions, preferences, behaviors, and satisfaction.

One of the advantages of using TripAdvisor reviews is their spontaneous, undirected nature, which provides insightful information difficult to obtain via traditional survey methods. The reviews represent "a natural setting" in which to study travelers' lived experiences and an alternative data source for service quality studies (e.g., Brochado, Oliveira, Rita, & Oliveira-Brochado, 2019). Recent studies have used TripAdvisor reviews to analyze the main dimensions of lodging for guests with disability challenges (Zhang & Cole, 2016), medical tourism (Rodrigues, Brochado, Troilo, & Mohsin, 2017), and surf camps (Lupu, Stoleriu, & Brochado, 2018).

Despite the advantages of TripAdvisor reviews, there are also potential limitations to consider. For example, it may be difficult to assess the credibility of individual reviewers, and the reviews may not necessarily reflect the opinions of the general population (Lu & Stepchenkova, 2012). Additionally, the reviews may be biased towards certain demographics, such as younger, more tech-savvy consumers. Another potential limitation is the possibility of fake reviews, although TripAdvisor has taken measures to police the system and avoid false reviews (Taecharungroj & Mathayomchan, 2019).

Despite these limitations, TripAdvisor reviews remain a valuable source of data for researchers and a popular resource for consumers. The website's large user base and extensive database of reviews provide researchers with a wealth of information to analyze, and consumers with a convenient means of accessing reviews and opinions from other travelers. As tourism continues to evolve, it is likely that TripAdvisor and similar review platforms will continue to

play an important role in shaping travelers' decisions and researchers' understanding of the tourism industry.

Overall, TripAdvisor reviews have emerged as an important source of information for researchers and consumers alike. With millions of reviews covering a wide range of travel-related products and services, TripAdvisor provides a wealth of information for researchers to analyze and understand the tourism industry. Reviews on TripAdvisor are perceived as a reliable, accessible, and readily available source of travel information by both consumers and researchers regarding visitors' experiences, opinions, preferences, behaviors, and satisfaction. Despite potential limitations such as the credibility of individual reviewers and the possibility of fake reviews, TripAdvisor remains a valuable resource for researchers and a popular tool for consumers to access reviews and opinions from other travelers. As tourism continues to evolve, it is likely that TripAdvisor and similar review platforms will continue to play a crucial role in shaping travelers' decisions and researchers' understanding of the tourism industry.

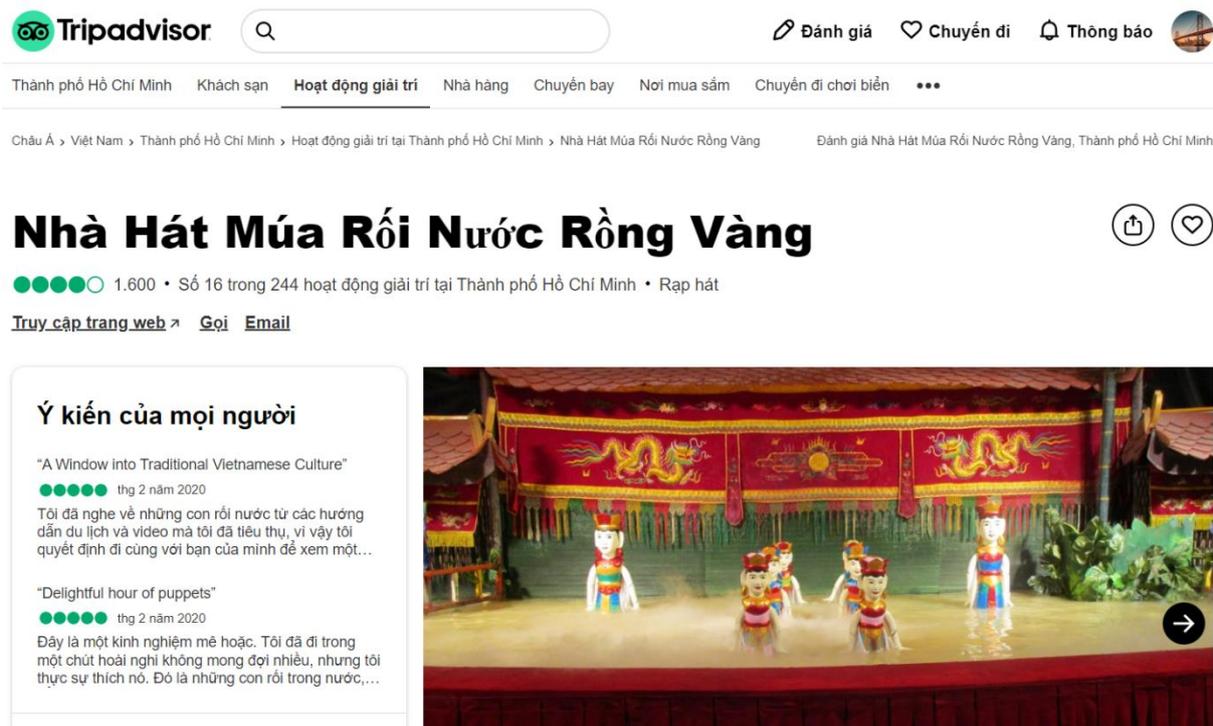

Figure 1. TripAdvisor page image of Golden Dragon Water Puppet Theater

Online reviews in tourism

A review of recent relevant literature related to tourist destinations indicates that there is a growing academic interest in analyzing customer experiences and satisfaction on social media (Albarq, 2014; Gretzel & Yoo, 2008). eWOM (electronic Word of Mouth) is a form of communication through the internet platform that enables consumers to engage in non-commercial advertising, sharing and discussing direct experiences about specific products and brands (Mudambi & Schuff, 2010). In fact, websites and social media have expanded and changed the scope of word-of-mouth (WOM) communication. While it used to rely on people talking in pairs or small groups, the internet has extended and transformed WOM into a vast communication medium within predetermined groups, friends or thousands of strangers connected online communities (O'Connor, 2010).

Currently, eWOM is becoming a popular choice for customers due to its ease of access, fast updates, large and diverse visual information, ease of access and evaluation, wide sharing and relevance to destinations. Therefore, many researchers have evaluated the impact of eWOM on customer decisions. Albarq's study (2014) identified the influence of eWOM on tourists' attitudes and perceptions towards a specific tourist destination. The study found that the trust of consumers in advertising and media organizations has decreased, making eWOM a more reliable source of information for most visitors in the tourism industry. Another study by Sotiriadis and Van Zyl (2013) revealed that eWOM affects the decisions of most tourists to various tourist destinations. Moreover, the study showed that most tourists trust social networking sites like Twitter to make decisions about specific travel destinations (Sotiriadis & Van Zyl, 2013). These findings indicate that eWOM has a clear impact on decisions, as well as attitudes, related to visiting specific tourist destinations.

Online reviews are the most visual, specific and authentic consumer experience provided by consumers, revealing the content that consumers care most about. In addition, online reviews are consumer feedback on advertised products or services to reduce customer hesitation and improve viewer perceptions of product features and services conveyed through media (Davis & Khazanchi, 2008). Their availability has been shown to have a positive impact on online sales volume (Chevalier & Mayzlin, 2006). E-commerce platforms, OTA websites all have a product review section for buyers, a star rating filter mode for readers that the supplier does not have the right to edit, all review information is public.

Reports indicate that hundreds of millions of tourists consult such review websites every year. Of these tourists, 88% have their hotel choices influenced by what they see (Tripadvisor.com; European Tourism Commission, 2009). Gretzel (2007) found that tourists tend to consider online reviews of others to be more influential than any other tourism product in their decision-making process about hotel selection. According to Gretzel and Yoo (2008), three-quarters of tourists consider online consumer reviews as an information source when planning their trip. In other fields, studies have shown that user-generated online reviews can have a significant impact on the sale of products such as books, CDs, and films (Chevalier & Mayzlin, 2006). These studies show that the influence of user reviews is particularly important for tourism products and services because their quality is often unknown before consumption.

These online reviews also create important and easily accessible eWOM sources (Brochado & Brochado, 2019; Schuckert et al., 2015; Barreda & Bilgihan, 2013). The information generated by users related to pre-trip, on-site, and post-trip experiences has formed highly valuable data for other potential travelers in planning and decision-making for destination choices. Furthermore, online reviews by travelers about their own experiences also contribute valuable feedback for local tourism stakeholders, helping them gain insights into the current situation and work towards improving the destination's image and service quality.

Destination service quality

Online reviews are crucial for understanding and exploring tourist experiences in the tourism industry (Brochado & Brochado, 2019; Schuckert et al., 2019). These reviews, which are easily accessible through social media platforms, provide valuable feedback for service providers to improve their service quality (Brochado & Brochado, 2019; Schuckert et al., 2019). According to Thanh Tan and Kirova (2018), analyzing online reviews is critical for comprehending and evaluating tourism experiences. Kim and Fesenmaier (2017) suggest that the information shared on social media platforms can shape post-travel experience evaluations.

Therefore, analyzing online reviews can help service providers understand the needs and preferences of tourists and identify areas for improvement.

Service quality is a vital motivator for future behavioral intentions such as introduction and revisitation (Chen and Tsai, 2007). Therefore, it is important to ensure that service providers are meeting the needs and expectations of tourists to enhance their overall experience. In evaluating destination service quality, researchers often use the concept of "destination quality" to indicate the attributes of services introduced by service providers in a locality.

As providing unique and positive customer experiences becomes increasingly important in the tourism industry, destinations must ensure that their services meet the specific needs and desires of tourists to enhance their overall experience. Traditional differentiation methods are becoming ineffective, and there is a growing demand for experience products that cater to specific desires and needs of tourists (Wong & Wan, 2013). Therefore, tourism destinations must provide holistic experiences that meet the demands of tourists and align with their perception of a destination.

Online reviews, which are easily accessible electronic word-of-mouth sources, provide valuable feedback for service providers to improve their service quality (Brochado & Brochado, 2019; Schuckert et al., 2019). Analyzing these reviews can help service providers understand the needs and preferences of tourists and identify areas for improvement. By improving service quality, destinations can enhance the overall experience of tourists and increase their satisfaction levels, ultimately leading to more revisits and positive word-of-mouth recommendations.

In sum, online reviews play a crucial role in evaluating and improving destination service quality in tourism. Analyzing these reviews helps service providers understand the needs and preferences of tourists and identify areas for improvement. As providing unique and positive customer experiences becomes increasingly important, destinations must ensure that their services meet the specific needs and desires of tourists to enhance their overall experience.

Research methods

Research context

The research context is about the traditional art form of water puppetry, which is considered to be one of the earliest forms of folk art in Vietnam, although it appeared later than other traditional arts such as tuong, cheo, cai luong, dan ca kich, kich noi, xiec, and ca mua. Unlike other performing arts where performers use their bodies, actions, speech, and emotions to perform, in water puppetry, only small and rudimentary wooden puppets are used. However, in the hands of skilled puppeteers, these rough wooden figures, when combined with the artistic backdrop of the stage with a water pavilion, become imbued with soul and emotion. What makes this art form unique is that the audience's appreciation and understanding of the art form occur naturally, easily, simply, and comfortably, like enjoying a light but profound form of entertainment.

Water puppetry is a unique art form that originated in the Red River Delta region of Vietnam. It emerged from the people's efforts to manage and develop water resources, and is typically performed on days of leisure or during festivals. Through the stories told by water puppet artists, audiences can experience the mood of the village and the simple dreams of the people. Water puppetry combines natural elements such as land, water, trees, clouds, wind, fire, smoke, and communal houses to create a unique blend of art and nature. This art form originated as a hobby in folk festivals, nurtured by the passion of the people, and is now performed in professional theaters. The artists who create water puppetry have a deep

connection with water, such as rice growers, and convey their warmth and passion through their actions.

Figure 2: Performing water puppets in the stage

Figure 3. A water puppetry performer greeting the audience after the performance

To Sanh defined water puppetry as a unique form of puppetry stage art that is performed on water, such as a pond, lake, or large tank. The puppeteer operates the puppet from a house built in the middle of the water or near a small lake, using strings tied to the puppet and pole. The puppeteer is hidden behind a puppet screen made of wood or waterproof material, with all the sticks, strings, and machines immersed in the water. There are various types of water puppets, including pond puppets, tank puppets, and water puppets combined with land puppets.

The traditional stage for water puppetry is an ancient system of two-story, eight-roofed brick houses. This art form is unique to Vietnam (To Sanh, 1976, p.37)

It can be said that water puppetry, in general, and water puppetry at the Rong Vang Water Puppet Theater, in particular, are unique and attractive art forms that, if preserved and developed, could have a significant value in attracting tourists and contributing to the development of the tourism industry. Currently, the conservation of this art form is beginning to receive attention. However, this traditional art form is still not widely popular, and many people are unaware of it. It is in danger of being forgotten and neglected and not being utilized effectively for tourism development.

The water puppet show's popularity among other cultural performances can be attributed to its unique characteristics and cultural significance. According to Vu Tu Quynh (2006), the use of water as a stage and the skillful manipulation of puppets by the puppeteers create a mesmerizing and enchanting performance that is unlike any other. In addition, the water puppet show has a rich historical and cultural background dating back over a thousand years in Vietnam's Red River Delta region, as noted by To Sanh (1976). Furthermore, the water puppet show was introduced to HCM city in the mid-20th century when a group of water puppeteers from North Vietnam traveled to the city to perform (Vu Tu Quynh, 2006). As a result, the show's popularity quickly grew among locals and tourists alike, leading to the establishment of permanent water puppet theaters in the city. Today, the water puppet show is one of the most popular cultural tourism products in HCM city, attracting visitors from all over the world.

As a key place of case study in this paper, HCM city provides an ideal setting for exploring the role of cultural tourism in promoting and preserving cultural heritage in Vietnam. Specifically, the water puppet show in HCM city serves as an excellent example of how traditional cultural performances can be adapted and promoted in a contemporary tourism context while still maintaining their cultural authenticity.

Data collections and analysis

Due to its advantages over other platforms, TripAdvisor was chosen as the data source for this study. Previous research has extensively used TripAdvisor to facilitate easy comparison of results (Taecharunroj & Mathayomchan, 2019; Xiang et al., 2017). TripAdvisor also demonstrates data reliability by maintaining its reputation through controlling the system to avoid false reviews (Taecharunroj & Mathayomchan, 2019). According to TripAdvisor, it is the most reliable platform for consumers to provide feedback and is used to rank hotels and tourist spots (Jeacle & Carter, 2011). These rankings and feedback provide valuable information to potential tourists about the best-performing destinations in the tourism sector. TripAdvisor is identified as one of the most effective consumer-generated content platforms used and mentioned in numerous qualitative studies (O'Connor, 2008). It is performing well in controlling its system, thus avoiding fake, baseless, distorted, or untrue comments about destinations or hotels (O'Connor, 2010; Lu & Stepchenkova, 2012).

Regarding the ethical aspect of research, Kozinets (2002) argued that caution should be taken with ethical considerations such as disclosure, privacy, and anonymity. However, according to Rageh et al. (2013), online reviews are inherently free and public, so ethical considerations in online discussions are not necessary. Therefore, agreeing to participate in the study is implied as not necessary. However, the identities of online reviewers have been anonymized in the analysis of the results of this study.

Online review data analysis is a valuable tool for measuring customer satisfaction, ranking ratings of destinations, measuring service quality, and more in the tourism industry.

Content analysis is a common research method used to evaluate the content of all forms of recorded communication. In tourism research, content analysis has been used to extract and examine text-based words and phrases from online reviews. By using content analysis, researchers can organize large amounts of text data and identify a concise summary of the main themes present in the data.

After completing the coding process, the authors classified each review into specific categories. They then narrowed down the list of categories by combining similar ones into broader categories (Krippendor, 2004). The purpose of this process was to reduce the number of categories by combining similar or dissimilar categories. The authors then discussed the categories further to identify six positive and seven negative themes.

Results

Online review analysis on TripAdvisor by tourists about the destination of Golden Dragon Water Puppet Theater in Ho Chi Minh City.

According to TripAdvisor, the Golden Dragon Water Puppet Theater is ranked 16 out of 244 entertainment activities in Ho Chi Minh City based on traveler reviews. The theater has received a total of 1600 reviews with an overall rating of 4.0 stars (out of 5) on TripAdvisor. The reviews are categorized into five levels: "Excellent" with 668 reviews, "Good" with 632 reviews, "Average" with 221 reviews, "Poor" with 48 reviews, and "Terrible" with 31 reviews.

TripAdvisor Rating	5 stars "Excellent"	4 stars "Good"	3 stars "Average"	2 stars "Poor"	1 star "Terrible"
Number of Reviews	668	632	221	48	31

Table 1. Summary of the number of traveler reviews on TripAdvisor for The Golden Dragon Water Puppet Theater (TripAdvisor, May 19, 2022)

Based on the positive **5-star** "Excellent" reviews of The Golden Dragon Water Puppet Theater among 668 reviews on TripAdvisor, it is evident that the water puppet show is a unique and enjoyable experience for many travelers. The show has a duration of 45 minutes, and the puppets are beautiful and well-controlled by their operators. The positive 5-star reviews about The Golden Dragon Water Puppet Theater, among the 668 reviews, show that visitors find the water puppet show a fascinating experience. According to Hanah from Manila, Philippines, it is a "fun experience" and the puppet show lasts for 45 minutes. The beautiful and skillful puppets are also appreciated, as noted by Seth L from Colorado Springs. The show provides a window into Vietnamese traditional culture, where the puppeteers control their puppets with the use of underwater poles. Although the show is in Vietnamese, Seth L found the storytelling easy to follow, the performances hilarious, and the traditional music enchanting. Moreover, JennieCV from Liverpool, with 31 contributions, was initially skeptical about the show, but found it to be a delightful experience. The water puppets, telling stories of the countryside, are humorous and skillful, accompanied by excellent musicians who seem to enjoy every moment. Additionally, T0232c from Armagh, United Kingdom, praised the show as "fantastic" and was surprised by how he enjoyed it, even though he did not understand a single word. The show was able to keep him entertained and captivated for the entire 45 minutes. Finally, Jainil's appreciated the theater staff for their excellent service in accommodating seating arrangements.

Many travelers praised the show's ability to showcase Vietnamese traditional culture, as well as its ability to tell engaging stories despite being performed entirely in Vietnamese. The use of traditional music during the performances also added to the overall experience.

Many reviewers also commented on the show's ability to keep them entertained and engaged throughout the duration. They described the puppetry as being skillful and humorous, with excellent musicians supporting the performances. The positive reviews also showed that travelers from different parts of the world, including the United States, the United Kingdom, and the Philippines, found the show to be an immersive cultural experience that left them with a newfound appreciation for Vietnamese traditional culture.

Overall, the positive reviews of The Golden Dragon Water Puppet Theater on TripAdvisor indicate that the show is a must-see attraction in Ho Chi Minh City, offering travelers an immersive experience into Vietnam's traditional culture through skillful puppetry and traditional music.

Based on the positive **4-star** "Good" reviews of The Golden Dragon Water Puppet Theater among 632 reviews on TripAdvisor, it is evident that the water puppet show offers a unique and engaging cultural experience for visitors. According to Joel K from Vancouver, Canada, the water puppet show tells many stories, including those about farm life, rice harvest, and battles at sea, through skillful puppetry that has been a tradition in Vietnam for over 1200 years. The performers control the puppets with underwater poles, making the show a creative and fascinating experience.

Davethepubsinger from Tenerife, Spain, noted that the show presents genuine Vietnamese culture, and that he and his wife found it easy to understand despite being performed entirely in Vietnamese. The presence of a program with English translations helped them follow along, and the accompanying traditional music added to the overall experience. The theater was clean and well-organized, and the program lasted about an hour, featuring a variety of strange and wonderful creatures, animals, and insects dancing in water.

Henry Lixin Lin from Singapore, Singapore, remarked that the show has made improvements over the years in terms of its content and presentation, although he was disappointed that the theater and its surroundings remained in a dilapidated condition. He also expressed concern about dishonest taxi drivers who overcharged customers, tarnishing the experience of attending the water puppet show.

Utepil from Vuorela, Finland, highly recommended the show, noting the skillful synchronization of puppetry and music, and the challenging work of the performers who stand in water for 40 minutes. They also suggested that the water puppet show is a must-see attraction for couples interested in experiencing traditional Vietnamese culture.

Overall, the positive reviews of The Golden Dragon Water Puppet Theater on TripAdvisor indicate that the show is an excellent cultural experience that offers visitors a glimpse into traditional Vietnamese culture through skillful puppetry, music, and storytelling. However, some concerns were raised about dishonest taxi drivers and the condition of the theater and its surroundings. The findings refer to positive reviews with 4-star ratings ("Rất tốt" or "Good") of The Golden Dragon Water Puppet Theater on TripAdvisor, as provided by several reviewers from different countries. The reviews highlight the traditional Vietnamese water puppetry as a unique and fascinating cultural experience, with skillful puppetry and traditional music adding to the overall enjoyment. However, some reviewers also mention issues with the theater's infrastructure and experiences with unethical taxi drivers.

Feedback of 3 stars "Average" about The Water Puppet Theater among 221 reviews

Among 221 reviews, there were several positive three-star "Average" reviews for the Golden Dragon Water Puppet Theater. Preeti82 from Kuala Lumpur, Malaysia said that the English language programs would be useful, and although the show was interesting, the lack of context and explanation made it difficult to understand. Loey1031 from Malaysia suggested calling ahead to purchase tickets and that a screen displaying English or Mandarin would be helpful. Amy C with 31 reviews said that the program was great, but some audience members using cellphones and arriving late made the experience unpleasant. Abhi_Gupta from Singapore with 40 reviews stated that the show was not as good as advertised and the seats were uncomfortable. Karen from Melbourne, Australia with 121 reviews liked the cultural aspects but found the narration too loud. Finally, Suci from Jakarta, Indonesia with 21 reviews found the venue small and outdated but enjoyed the show, even though it was hard to understand the language. Overall, opinions were mixed, and some found the experience enjoyable, while others were less impressed.

The findings are a collection of reviews and feedback about the Dragon Water Puppet Theater in Vietnam, posted on TripAdvisor by various individuals who attended the shows. The reviews provide different perspectives on the quality of the performances, the language barrier, the seating arrangements, and the overall experience. Some reviewers had positive experiences and enjoyed the cultural aspect of the performances, while others had negative experiences due to issues such as poor seating, language barriers, and noisy surroundings. The findings offer insights into the strengths and weaknesses of the theater, as well as the perspectives of those who attended its performances.

Overall, the reviews suggest mixed opinions about the Golden Dragon Water Puppet Theater. While some reviewers found the performances interesting and entertaining, others were disappointed by the language barrier, uncomfortable seating, and lack of explanation or context provided during the show.

The reviewers also noted that the theater's staff could be more helpful and accommodating, particularly in regards to ticketing and seating arrangements. Some reviewers expressed frustration with the lack of English language support or translation provided during the performances.

Additionally, some reviewers complained about the noise level during the performances, particularly in relation to the music and commentary. Finally, there were some comments about the theater being old, small, and uncomfortable with cramped seating that made it difficult to enjoy the performances.

Despite these criticisms, several reviewers also noted that the theater offered a unique cultural experience and was worth visiting if one was interested in traditional Vietnamese performance art. Overall, it seems that the quality of the experience at the Golden Dragon Water Puppet Theater may vary depending on individual preferences and expectations.

Negative Reviews and Complaints of 2-star "Poor" Ratings for the Water Puppet Theater with 48 Reviews

The findings consist of negative reviews and complaints about the Golden Dragon Water Puppet Theater, out of 48 reviews. One reviewer, Paul M from Oxford, UK, expressed dissatisfaction with the ticket purchase process, which required printing an email and going to a separate location to receive the tickets, which made attending the performance less convenient. Another reviewer, David from Los Angeles, CA, commented on the language barrier, as the performance was entirely in Vietnamese, making it difficult to follow the

storyline, and found the experience tiring. Gordon O from Newcastle upon Tyne, UK, praised the performance but criticized the behavior of audience members who were using their phones to record videos, limiting the view of the stage and impacting the artists' skills and work. Finally, a reviewer named dua9876 from Adelaide, Australia, expressed frustration with the lack of English translations and disruptive behavior of fellow audience members who were recording the performance with their phones, obstructing the view for others. They suggested that the staff should intervene to prevent such behavior in the future.

The reviews of the Golden Dragon Water Puppet Theater reveal that some customers have had negative experiences, with complaints about the ticket purchasing process, language barriers, and the behavior of other audience members. Among the 48 reviews analyzed, there were several instances of customers giving the theater a two-star rating, which is labeled as "poor" on TripAdvisor.

One reviewer from Oxford, UK, named Paul M, expressed dissatisfaction with the ticketing process, stating that they had to print out an email and go to a separate location to pick up their tickets, which was inconvenient and confusing. They also suggested that it would be better to purchase tickets directly at the theater. Another reviewer from Los Angeles, CA named David, found the performance interesting but difficult to understand because it was entirely in Vietnamese, which made it a "tiring" experience to sit through.

Another reviewer from Newcastle upon Tyne, UK, named GORDON O, was impressed by the puppets and the music but felt that the experience was ruined by other audience members using their phones to record videos, which restricted the view and was disrespectful to the performers. They suggested that the theater should consider banning phone use during performances to ensure that everyone can fully enjoy the show.

A reviewer named dua9876 from Adelaide, Australia, also complained about the behavior of other audience members, specifically those who were using their phones to record the performance and blocking their view. They also mentioned that the lack of English translations made it difficult to follow the story and suggested that the staff should do more to prevent disruptive behavior during the show.

Overall, the negative reviews and complaints are related to issues such as inconvenience during the ticket purchase process, language barriers, lack of translations, and disruptive behavior of other audience members during the performance. These reviews suggest that while the Golden Dragon Water Puppet Theater has some unique and interesting performances, there are areas where they could improve, such as simplifying the ticket purchasing process, providing translations for non-Vietnamese speakers, and implementing policies to prevent disruptive phone use during performances.

Reviews with negative feedback and 1-star complaints "Terrible" about the Golden Dragon Water Puppet Theater with 31 reviews.

The negative reviews and complaints about the Ròng Vàng Water Puppet Theater include issues with ticketing, pricing, customer service, performance quality, and language barriers

The negative reviews and complaints about the Ròng Vàng Water Puppet Theater include issues with ticketing, language barriers, high prices, poor performance quality, and disruptive audience behavior. One reviewer, Kimberly, detailed her frustrating experience with ticketing. She stated that she had to pick up her tickets at a different location than the theater and that the location was not even correct. Furthermore, she was unable to contact anyone to get a refund.

Another reviewer, Pamela Peng, mentioned that the Rộng Vàng Water Puppet Theater charges a significantly higher price than other water puppet shows in Vietnam, and yet the performance quality is lower. She also noted that the performance space is much smaller than other shows she's seen and that there are no light effects. Pamela Peng called it the "worst water puppet show in Vietnam."

Another reviewer, Ana P, highlighted the lackluster performance quality and rude staff. She noted that some of the audience members even fell asleep during the show. Ana P described the show as "boring."

These reviews indicate that many visitors were disappointed with their experience at the Nhà hát múa rối Rộng Vàng. They suggest that the theater has issues with ticketing, pricing, performance quality, and audience behavior. Visitors may have a disappointing experience, causing them to avoid returning in the future.

Several reviewers mentioned that the ticket prices were much higher than other comparable performances they had seen in Vietnam, with Pamela Peng from London describing the price of 230,000 VND as a "rip off" compared to the 100,000 VND she paid for similar shows in Hanoi and Hoi An.

Other visitors had difficulty with ticketing, including difficulties finding the ticket pick-up location, unhelpful staff, and an inability to get a refund or contact TripAdvisor about their experience. Kimberly from Adelaide, for example, was frustrated that she had to pick up her tickets at a different location than the theater and that the location was not even correct.

Many reviewers also criticized the quality of the performances, citing issues such as small stage size, lack of lighting effects, and unintelligible storytelling due to the performances being entirely in Vietnamese. Pamela Peng called it the "worst water puppet show in Vietnam" and Ana P described the show as "boring."

Overall, the reviews suggest that visitors to the Rộng Vàng Water Puppet Theater should be prepared for high ticket prices, potential difficulties with ticketing and customer service, and potential disappointment with the quality of the performances.

Assessment of the current situation of the cultural art tourism type of Water Puppetry at the Golden Dragon Water Puppet Theater

Cultural tourism is a strong trend in the world (McKercher & colleagues, 2003; UNWTO, 2011; Verbeker, 2008; Boniface, 2003). The development of cultural tourism not only brings significant economic and social benefits but also serves as an effective tool to conserve and sustain the cultural heritage values that are increasingly deteriorating or being destroyed by time or the forgetfulness of the local community (Verbeker & colleagues, 2008).

In Vietnam, the development of cultural tourism is a goal that aims to create unique, attractive, and sustainable tourism products. Compared to other traditional art forms such as chèo, tuồng, and cải lương, which are currently lacking in audience, water puppetry is increasingly attracting a large number of viewers. Water puppetry performances have increased significantly, developing in various forms, both professional and traditional, affirming the attractiveness of Vietnamese water puppetry.

The current situation of the water puppetry cultural tourism at the Golden Dragon Water Puppet Theater is a mix of positive and negative aspects. While the number of tourists visiting water puppetry shows has been increasing steadily over the years, and the theater has been introducing new performances, there are still several fundamental limitations that need to be addressed.

Firstly, despite the significant growth of the tourism industry, especially in terms of attracting international visitors to experience the unique cultural art form of water puppetry, there are only a few water puppetry performance venues in Ho Chi Minh City. The Golden Dragon Water Puppet Theater has established itself as the leading destination for water puppetry shows in the city, but the number of foreign tourists visiting the theater has been decreasing in recent years. Additionally, the few existing water puppetry venues in the city are small and have not been invested in as thoroughly as those in Hanoi and Hai Phong.

Another issue is the improper arrangement of the seating at the Golden Dragon Water Puppet Theater, which results in obstructed views for those seated in the back rows. Furthermore, the shows are often disrupted by the sound of ringing cellphones and other patrons recording the performance. Additionally, the seating arrangement is not conducive to an enjoyable viewing experience, as foreign visitors have complained about being disturbed by the noise of other guests and their inability to concentrate on the performance. Moreover, the lack of diversity in the repertoire of traditional water puppetry performances is another issue. Most water puppetry groups in Hanoi, Hai Phong, and Ho Chi Minh City only perform 16 or so traditional water puppetry acts, which have been replicated and rehashed without much creativity or innovation. This monotony has led to a decline in the appeal of water puppetry shows, especially among younger audiences who are drawn to more contemporary and diverse forms of art and entertainment.

The absence of English language interpretation is also a significant drawback, as many foreign visitors find the shows difficult to comprehend. This lack of interpretation reduces the potential audience for water puppetry shows and makes them less accessible to international tourists. Moreover, despite the popularity of water puppetry shows among both local and foreign tourists, there has been little progress in securing financial support or linking up with the tourism industry to promote and sustain the art form. This is a missed opportunity for the Golden Dragon Water Puppet Theater to attract more visitors and promote cultural tourism.

The inadequate management of the theater, including the poor arrangement of seating and the lack of cleanliness, is also a problem. The staff's mismanagement and lack of attention to detail have negatively affected visitors' experience at the theater. Additionally, the number of tour guides and their competence is not sufficient, especially when it comes to explaining the intricacies of water puppetry to foreign visitors.

Finally, the scarcity of skilled water puppetry artists is a significant concern. The older generation of water puppetry artists are retiring, and there are not enough skilled artists to pass on the tradition to the next generation. This lack of new talent and innovation is a threat to the sustainability of the art form.

Discussion and solutions

Ho Chi Minh City is regarded as the most dynamic tourist destination and market in the country. To ensure the sustainable development of the city's tourism industry, it is essential to enhance the quality of tourist services and destinations in addition to promoting tourism, developing infrastructure, and nurturing human resources.

Solutions to improve the quality of the destination and upgrade the physical facilities to serve water puppetry performances:

One of the solutions to improving the quality of tourist destinations is upgrading the physical facilities that serve water puppet performances at the Golden Dragon Water Puppet Theater. Water puppetry is a unique and traditional art form of Vietnam that has survived for

centuries, but it is in danger of losing its essence due to the aging of the remaining artisans and the lack of preservation and restoration of some outstanding performances.

To develop water puppetry in Vietnam in the present era, it is necessary to focus on restoring unexploited performances and promoting them in all water puppet theaters. The state needs to establish a comprehensive strategy to conserve, restore, and develop the traditional art form. This can be achieved through stabilizing the organization and operation of water puppet theaters, providing resources and funding, creating favorable operating mechanisms, and soliciting sponsorships in various forms. Moreover, applying modern stage technology, sound systems, and LED screens behind the stage can enhance the attractiveness of water puppet performances. Adding foreign language translations for non-native speakers can also help them understand the soul and essence of the art form.

In addition to upgrading the Golden Dragon Water Puppet Theater, creating more water puppet performance venues can help push cultural tourism development. Diversifying the experience of water puppetry can provide tourists with the opportunity to interact with folk artists, learn how to control water puppets, and perform on a smaller water puppet stage.

It is also important to create an authentic environment that reflects the traditional roots of water puppetry. Perfecting the performance space of the Golden Dragon Water Puppet Theater should ensure that it aligns with the natural landscape of the village, such as ponds, communal houses, fields, and cattle. This creates a sense of community and cultural values between the artists and their way of life.

Finally, promoting communication and collaboration between water puppet theaters within Ho Chi Minh City is necessary. This can create a favorable environment for nurturing the creativity of artists, honing their knowledge, experience, and responsibility for the preservation and development of water puppetry. Studying water puppetry systematically can help generate theories, creative methods, and evaluate the role of water puppetry in modern life.

Solutions to train human resources, performance artists, and theater management, and to engage with real audiences

To enhance the workforce in water puppetry, several solutions can be implemented. Firstly, a systematic and well-structured training program should be developed for actors, theoreticians, and directors. The program can be offered through universities and apprenticeships with experienced puppetry artists and theater professionals. This approach will allow young artists to learn the essence of this ancient art form and inherit its spirit. Currently, most training in water puppetry relies on informal methods and apprenticeships, which do not provide deep professional knowledge in this field.

Secondly, a special policy should be implemented to support and honor the puppetry artists as living treasures, providing them with a sense of stability and support to pass down their skills to future generations.

Thirdly, theater management plays a vital role in the development of water puppetry in Vietnam. They should establish clear strategies for creating, directing, funding, and supporting professional theater productions. This includes offering competitive salaries and benefits to artists, funding productions, and investing in infrastructure, equipment, and technology. Additionally, the theater management must also develop a pool of skilled professionals to ensure the continuity and growth of water puppetry. By doing so, it will create a legal framework to safeguard the creation and performance of water puppetry, control harmful cultural trends, and review and approve works.

Fourthly, the success of water puppetry depends on the talents of the artists. Thus, selecting, training, and nurturing their talent is of utmost importance. Artists must possess a combination of intellectual knowledge, creativity, technical skills, and expressiveness to create meaningful and high-quality productions. The selection process must be rigorous, with a focus on aptitude and potential.

Finally, audience is the key factor that determines the survival of water puppetry. Therefore, a balance between tradition and modernity must be achieved to attract and retain audiences. The rise of modernity and market mechanisms has led to harmful cultural trends that have negatively impacted the traditional culture of water puppetry. It is essential to restore the balance by integrating the traditional culture of water puppetry with modern forms of expression and technology to attract and engage audiences.

Solutions to promote, advertise, educate about the art of water puppetry at the cultural tourism destination:

One of the necessary solutions to preserve and promote the art of water puppetry in Vietnam is to equip the public with knowledge and understanding of the country's traditional culture. Nguyen The Nghi, Head of the Water Puppetry Department in Dao Thuc Ward, highlighted the paradoxical situation where 90% of the Vietnamese population are farmers who have daily contact with water environments, but over 90% of them have never had the opportunity to see water puppetry performances. Therefore, it is essential to educate and promote water puppetry to the audience through various long-term measures.

Firstly, there should be an emphasis on promoting international cultural exchange activities, such as building specific international cooperation programs each year with priority given to developing friendly relations with countries in Southeast Asia, ASEAN, and the world. It is important to receive and actively introduce the promotion of Vietnam's water puppetry art while simultaneously learning from the cultural heritage of other countries. Enhancing cultural exchange through organizing water puppetry performances abroad, which not only involve artistic performances but also workshops and knowledge sharing between management agencies and art units.

Secondly, it is necessary to increase the broadcast time of traditional stage art performances, including water puppetry, on television and other media platforms. Updating and promoting knowledge about water puppetry art and introducing images and activities related to the art, such as outstanding water puppet artists, folk water puppetry clubs, water puppetry theaters, and traditional performance stories, is also essential. Building a regular program or section that highlights various traditional cultural art forms, including water puppetry, is critical. These programs should be engaging, informative, and invest in meticulous planning to capture the attention of the public.

Lastly, the integration of water puppetry art knowledge into the school curriculum at the primary and secondary levels is crucial. This should be implemented through interactive teaching methods, such as inviting water puppetry artists to introduce the art form and demonstrate techniques, watching performances, and experiencing the creation of water puppets. These activities will cultivate a love and passion for traditional art among students and develop their awareness of cultural heritage preservation. Coordination with folk water puppetry clubs, professional water puppetry theaters, and experienced artists and artisans should be done to provide effective teaching.

Solutions to improve positive reviews and minimize negative reviews on TripAdvisor:

In order to receive positive reviews and achieve a higher rating on TripAdvisor, the Rong Vang Water Puppet Theater needs to focus on improving the actual service to provide a great experience for customers. The quality of the service, the level of enthusiasm in customer service, and the utility of the service will determine the experience and subsequent reviews of customers.

By doing this well, Rong Vang on TripAdvisor can receive more positive reviews while also receiving feedback from customers to improve and upgrade their services. In addition, receiving positive feedback from customers will push the destination's information to the top of the competition with other destinations. Therefore, being honest and decisive will undoubtedly bring high effectiveness not only on TripAdvisor but also as a successful formula for retaining customers.

Being enthusiastic in receiving and responding to negative reviews from tourists helps to identify issues and solutions for improvement. The management of the Rong Vang Water Puppet Theater needs to consider and record positive reviews and face negative reviews on TripAdvisor from customers. Positive reviews need to be maximized while negative reviews from customers are necessary for service improvement. At the same time, it is necessary to respond to both negative and positive reviews from customers.

Changing and adjusting based on customer feedback helps to improve the reputation ranking on TripAdvisor. From time to time, tourist destinations and service providers often make mistakes that leave customers dissatisfied with existing issues. Tourists often share negative experiences through online reviews, and many potential tourists consider these before making their choices. Therefore, even small mistakes can have long-lasting negative impacts on the reputation of a tourist destination and decrease its level of competitiveness.

Conclusion

Cultural tourism is becoming a strong trend worldwide. The development of cultural tourism not only brings great economic and social benefits, but also serves as an effective tool to conserve and sustain the cultural heritage that is increasingly deteriorating over time. This research analyzed the online reviews of international tourists on TripAdvisor about The Golden Dragon Water Puppet Theater, a cultural tourist attraction in Ho Chi Minh City, Vietnam. The results showed that the majority of tourists had positive experiences with the water puppet shows, but there were also some negative reviews regarding ticket purchase issues and the lack of English translations. Through this analysis, strategies and solutions were proposed to preserve, promote and expand the cultural and historical values of the attraction to a wider range of international tourists.

The study highlights the importance of online reviews and feedback from tourists in the tourism industry, particularly on platforms such as TripAdvisor. Online reviews play a crucial role in tourists' decision-making process when choosing destinations to visit. Moreover, the volume of reviews on a particular platform and the lack of bias are important factors that influence tourists' trust in the reviews. Therefore, destination managers need to be aware of the significance of online reviews and incorporate feedback from tourists to improve the quality of their services.

In addition to the information provided by tourism destinations, tourists have access to various external sources of information, such as online reviews. These sources significantly impact tourists' decisions, making it necessary to conduct further research on the application of online channels in the context of each attraction, product or service. The findings of this

study suggest the need for an ongoing effort to improve the quality of tourism services in Ho Chi Minh City and to capitalize on its cultural and historical assets to promote cultural tourism.

In conclusion, this research contributes to the knowledge of cultural tourism, the importance of online reviews, and the need to incorporate feedback from tourists to improve the quality of tourism services. By applying the findings and recommendations of this study, tourism destinations can attract more international visitors and enhance their reputation on online platforms.

Acknowledgment

This research was conducted with the support of the Faculty of Tourism and Vietnamese Studies at Nguyen Tat Thanh University, and the collaboration of students Ngoc Duy, Ngoc Anh, Thanh Bao, and Hoang Nam from the 24th Tourism program at Van Lang University. Additionally, this research also received valuable feedback and input from colleagues and anonymous reviewers. We would like to express our sincere gratitude for their contributions.

References

- Ayeh, J. K., Au, N., & Law, R. (2013). "Do We Believe in TripAdvisor?" Examining Credibility Perceptions and Online Travelers' Attitude toward Using User-Generated Content. *Journal of Travel Research*, 52(4), 437–452.
<https://doi.org/10.1177/0047287512475217>
- Ayeh, J. K., Au, N., & Law, R. (2013). "Do We Believe in TripAdvisor?" Examining Credibility Perceptions and Online Travelers' Attitude toward Using User-Generated Content. *Journal of Travel Research*, 52(4), 437–452.
<https://doi.org/10.1177/0047287512475217>
- Barreda, A., & Bilgihan, A. (2013). An analysis of user-generated content for hotel experiences. *Journal of Hospitality and Tourism Technology*, 4(3), 263–280.
<https://doi.org/10.1108/JHTT-01-2013-0001>
- Brochado, A. (2019). Nature-based experiences in tree houses: guests' online reviews. *Tourism Review*, 74(3), 310–326. <https://doi.org/10.1108/TR-10-2017-0162>
- Brochado, Ana, Stoleriu, Oana & Lupu, Cristina. (2018) Surf camp experiences, *Journal of Sport & Tourism*, 22:1, 21-41, DOI: 10.1080/14775085.2018.1430609
- Burgess, S., Sellitto, C., Cox, C., & Buultjens, J. (2009). User-generated content (UGC) in tourism: Benefits and concerns of online consumers. In *17th European Conference on Information Systems, ECIS 2009*.
- Chen, C.-F., & Tsai, D. (2007). How destination image and evaluative factors affect behavioral intentions? *Tourism Management*, 28(4), 1115–1122.
<https://doi.org/10.1016/j.tourman.2006.07.007>
- General Statistics Office. (2019). *Census of population and housing in Vietnam: final result [Tổng điều tra dân số và nhà ở Việt Nam năm 2019: Kết quả toàn bộ]*. Ha Noi.
- Gretzel, U., & Yoo, K. H. (2008). Use and Impact of Online Travel Reviews. In *Information and Communication Technologies in Tourism 2008* (pp. 35–46).
https://doi.org/10.1007/978-3-211-77280-5_4
- GSO. (2020). *Socio-economic situation in the first quarter of 2020*. Ha Noi. Retrieved from <https://www.gso.gov.vn/default.aspx?tabid=621&ItemID=19558>

- Inversini, A., & Masiero, L. (2014). Selling rooms online: The use of social media and online travel agents. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 26(2), 272–292. <https://doi.org/10.1108/IJCHM-03-2013-0140>
- Jeacle, I., & Carter, C. (2011). In TripAdvisor we trust: Rankings, calculative regimes and abstract systems. *Accounting, Organizations and Society*, 36(4–5), 293–309. <https://doi.org/10.1016/j.aos.2011.04.002>
- Kim, J. (Jamie), & Fesenmaier, D. R. (2017). Sharing Tourism Experiences: The Posttrip Experience. *Journal of Travel Research*, 56(1), 28–40. <https://doi.org/10.1177/0047287515620491>
- Kladou, S., & Mavragani, E. (2015). Assessing destination image: An online marketing approach and the case of TripAdvisor. *Journal of Destination Marketing & Management*, 4(3), 187–193. <https://doi.org/10.1016/j.jdmm.2015.04.003>
- Krippendorff, K. (2022). *Content Analysis: An Introduction to Its Methodology*. Content Analysis: An Introduction to Its Methodology. Thousand Oaks, CA: Sage. <https://doi.org/10.4135/9781071878781>
- Lu, W., & Stepchenkova, S. (2012). Ecotourism experiences reported online: Classification of satisfaction attributes. *Tourism Management*, 33(3), 702–712. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2011.08.003>
- McKercher, B., Law, R., & Lam, T. (2006). Rating tourism and hospitality journals. *Tourism Management*, 27(6), 1235–1252. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2005.06.008>
- Mudambi, S. M., & Schuff, D. (2010). What makes a helpful online review? A study of customer reviews on amazon.com. *MIS Quarterly: Management Information Systems*. <https://doi.org/10.2307/20721420>
- Schuckert, M., Liu, X., & Law, R. (2015). Hospitality and Tourism Online Reviews: Recent Trends and Future Directions. *Journal of Travel and Tourism Marketing*, 32(5). <https://doi.org/10.1080/10548408.2014.933154>
- Sigala, M. (2020). Tourism and COVID-19: Impacts and implications for advancing and resetting industry and research. *Journal of Business Research*, 117, 312–321. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2020.06.015>
- Sotiriadis, M. D., & van Zyl, C. (2013). Electronic word-of-mouth and online reviews in tourism services: The use of twitter by tourists. *Electronic Commerce Research*, 13(1), 103–124. <https://doi.org/10.1007/s10660-013-9108-1>
- Stoleriu, O. M., Brochado, A., Rusu, A., & Lupu, C. (2019). Analyses of Visitors' Experiences in a Natural World Heritage Site Based on TripAdvisor Reviews. *Visitor Studies*, 22(2), 192–212. <https://doi.org/10.1080/10645578.2019.1665390>
- Taecharungroj, V., & Mathayomchan, B. (2019). Analysing TripAdvisor reviews of tourist attractions in Phuket, Thailand. *Tourism Management*, 75, 550–568. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2019.06.020>
- Tô Sanh (1976), *Nghệ thuật múa rối nước*, Nxb Văn hoá [To Sanh (1976), Water puppetry art, Culture Publishing House.]
- Tripadvisor. (2021). UK press center|about tripAdvisor. Retrieved from <https://tripadvisor.mediaroom.com/UK>
- Vo Thanh, T., & Kirova, V. (2018). Wine tourism experience: A netnography study. *Journal of Business Research*, 83, 30–37. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2017.10.008>
- Vũ Tú Quỳnh (2006), “Rối nước - Từ sân khấu dân gian đến sân khấu đô thị”, *Văn hóa dân gian*, (5), tr. 40 - 44. [Water puppetry - From folk theater to urban theater", *Folklore*, (5), p. 40 - 44].

- Xiang, Z., & Gretzel, U. (2010). Role of social media in online travel information search. *Tourism Management*, 31(2), 179–188. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2009.02.016>
- Zhang Y., Cole S.T. Dimensions of lodging guest satisfaction among guests with mobility challenges: A mixed-method analysis of web-based texts. *Tourism Management*. 2016;53:13–27. doi: 10.1016/j.tourman.2015.09.001

การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

หฤษฎ์ อ่อนน้อม^{1*} เนติชัย พ่วงสูงเนิน² อภิญญา อิงอาจ³ ชานชัย อรรคผาดี⁴ ณัฐวัชร เทียมทัต⁵

The Web Application Development for Obtaining Permission to Use a Geographical Indication Emblem

HARIT ONNOM^{1*} NETICHAI PUANGSUNGNERN² APINYA INGARD³ CHANCHAI ARKAPHATI⁴

NATTAWAT THEAMTAD⁵

Received 30/03/2023, Revised 23/05/2023, Accepted 24/05/2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มุ่งนำเสนอผลของการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มีการใช้หลักการออกแบบตามแนวทาง ADDIE Model 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนา การนำไปใช้ และการประเมินผล โดยมีกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานมาให้อุปกรณ์ปัญหาและความต้องการต่อเว็บแอปพลิเคชัน พร้อมกับทดลองใช้และประเมินผลเว็บแอปพลิเคชัน ได้แก่ เกษตรกร ผู้สนใจ เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้เชี่ยวชาญระบบ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งการสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ และแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และการวิเคราะห์เชิงสถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พบว่า ได้เว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่สามารถใช้งานได้จริง และมีผลการประเมินเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตราสัญลักษณ์ เว็บแอปพลิเคชัน

---

^{1* 2} นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อธุรกิจ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร

^{1* 2} Students majoring in Digital Technology for Business Faculty of Information and Communication Technology Silpakorn University

E-mail: goodsuprex@hotmail.com

^{3 4 5} อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อธุรกิจ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) มหาวิทยาลัยศิลปากร

^{3 4 5} Lecturer in the field of digital technology for business. Faculty of Information and Communication Technology (ICT), Silpakorn

University

E-mail: apinya.i@hotmail.com

Abstract

This research article aims to present the results of the web application development for obtaining permission to use a geographical indication emblem which using design principles according to the 5 steps of ADDIE Model; analysis, design, development, implementation and evaluation. There is a group of people involved in the use to provide the research data about problems and needs for the web application along with the trial and evaluation of the web application, namely farmers, interested people, government officials and system experts. The data were collected by means of interviews, observations and questionnaires. The data were analyzed by content analysis, and statistical analysis consisting of mean and standard deviation.

The result of web application development for requesting permission to use a geographical indication emblem is found that (1) a web application for obtaining a license to use a geographical indication emblem can be used, and (2) the result of web application evaluation for obtaining permission to use a geographical indication emblem was at the highest level.

Keywords: geographical indication Emblem Web application

1. บทนำ

เทคโนโลยีดิจิทัลมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินชีวิตประจำวันของผู้คนเป็นไปด้วยความสะดวก ดังที่ สุภาพรธรรม อนุตรกุล (2564) ได้กล่าวว่าประโยชน์ของการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลมีหลายประการ เช่น (1) ช่วยให้ทำงานได้รวดเร็ว ลดข้อผิดพลาดและมีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น (2) สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (3) สามารถระบุทางเลือกและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (4) สามารถบริหารจัดการงานและเวลาได้ดีมากขึ้นและช่วยสร้างสมดุลในชีวิตและการทำงาน เช่นเดียวกับกับที่ วิศณุ สิทธิชัย สุนัยนา ไชยพาน อรบุษย์ รัตนกาญจน์ และ วรรัตน์ จงไกรจักร (2564) ที่ได้แสดงทัศนะไว้ว่า เทคโนโลยีสามารถช่วยเพิ่มความความสะดวกสบายในการใช้งานได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้งาน ช่วยลดขั้นตอนการทำงานแบบเดิมที่ต้องจดบันทึกในรูปแบบเอกสาร ซึ่งจะมีความยุ่งยากในการจัดเก็บเพราะในการทำงานไม่ว่าจะเป็นข้อมูลพนักงาน ข้อมูลลูกค้า หรือข้อมูลสินค้าที่ต้องจดบันทึกไว้นั้นเมื่อถึงเวลาที่จะต้องใช้งานก็ต้องเปิดหาข้อมูลเหล่านั้น ซึ่งจะเกิดการใช้ทรัพยากรกระดาษไปอย่างฟุ่มเฟือย อีกทั้งยังเกิดการล่าช้า เสียเวลาในการทำงานไป

ดังนั้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการพัฒนาและบริหารจัดการ ไม่ว่าจะเป็นการทำงานของหน่วยงานรัฐ และหน่วยงานเอกชนก็จักมีประโยชน์ทั้งนั้น ซึ่งจากการศึกษาของคณะผู้วิจัยพบว่า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications: GI) เป็นเครื่องบ่งบอกถึงเอกลักษณ์หรือคุณภาพ ชื่อเสียง หรือความพิเศษเฉพาะของตัวสินค้าซึ่งเชื่อมโยงกับแต่ละท้องถิ่น โดยประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต่างให้ความสำคัญคุ้มครองสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อตกลงองค์การการค้าโลก (WTO) รวมถึงความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights : TRIPS) โดยจากข้อมูลขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization: WIPO) พบว่าปัจจุบัน WIPO มีสมาชิก 193 ประเทศรวมทั้งไทย ซึ่งได้ให้ความสำคัญคุ้มครองสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมกันถึงกว่า 65,900 รายการ

สำหรับในส่วนของประเทศไทย มีการตรา พ.ร.บ.สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 โดยครอบคลุมสินค้าที่เกิดโดยธรรมชาติหรือเป็นผลิตผลทางการเกษตร ตลอดถึงผลิตภัณฑ์ทางหัตถกรรมและอุตสาหกรรมที่มีเฉพาะในท้องถิ่น โดยกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินค้า ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการบุคคลธรรมดานิติบุคคล ที่อยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ รวมถึงผู้บริโภคหรือองค์กรผู้บริโภคที่ใช้สินค้านั้น สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อนำสินค้ามาขอขึ้นทะเบียนกับกรมทรัพย์สินทางปัญญา ขณะที่ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายสินค้า ซึ่งได้รับการตรวจสอบแล้วว่ามีผลิตหรือนำสินค้าในท้องถิ่นมาจำหน่าย จะมีสิทธิขอใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จากผลิตภัณฑ์ที่มีการขึ้นทะเบียนสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้ร่วมกัน (ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย, 2563) สิทธิประโยชน์ของผู้ที่ได้รับอนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย คือผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการค้าจำหน่ายสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ในราคาที่สูงขึ้น ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการค้าสามารถยกระดับสินค้าชุมชนให้เป็นสินค้าระดับพรีเมียม สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคว่าเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของแท้ที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และมาจากแหล่งผลิตที่แท้จริง ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการค้าสามารถนำตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย ไปใช้เป็นเครื่องมือทางการตลาด เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า มีสิทธิพิเศษสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา (กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์, 2564ก, 2564ข; ประภาศรี โอสถานนท์, 2564)

อย่างไรก็ตาม การขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย มีกระบวนการสำหรับการคัดเลือกและควบคุมคุณภาพของสินค้าให้เป็นไปตามเกณฑ์หรือข้อกำหนดของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้แล้วประกอบไปด้วย (1) การประกาศและรับสมัครผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (2) การประชุมคณะทำงานฯ กำหนดแนวทางการตรวจและวันลงตรวจ (3) การลงพื้นที่ตรวจประเมินมาตรฐานการผลิตของผู้ประสงค์ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (4) การพิจารณาและรับรองผลการลงพื้นที่ตรวจประเมินมาตรฐานการผลิต และ (5) กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะออกหนังสืออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยหนังสืออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะมีอายุ 2 ปี (พวงรัตน์ อัครพิศิษฐ์, 2551)

จากขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้นได้เห็นถึงปัญหาในทุกภาคส่วน ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการต้องรอกำหนดการประชุมจากทางเจ้าหน้าที่เกษตรของรัฐบาลเท่านั้นจึงสามารถยื่นคำขออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ และมีข้อมูลที่ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการต้องกรอกในเอกสารมาก ทำให้เจ้าหน้าที่เกษตรไม่สามารถได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วน การประกาศและรับสมัครผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการที่ประสงค์จะใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ทั่วถึง ทำให้เกษตรกรที่ต้องการยื่นคำขออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์พลาดโอกาสในการยื่นคำขออนุญาตในครั้งนั้น และการต่ออายุหนังสืออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะต้องดำเนินการใหม่ทั้งหมด ทำให้ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการต้องเสียเวลาในการกรอกข้อมูลเดิมอีกครั้ง

จากความสำคัญและปัญหาดังที่กล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงทำการศึกษาและพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อให้ผู้ใช้งานได้ลดขั้นตอนการดำเนินการขออนุญาต และเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานที่มีความถูกต้อง รวดเร็ว และง่าย กับผู้ใช้งานทั้งผู้ผลิตและเจ้าหน้าที่ทางภาครัฐบาล

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

3. การทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

wikipedia (2560 อ้างถึงใน ชูติมา ปาลวิสุทธิ, 2562) กล่าวว่า โปรแกรมประยุกต์บนเว็บหรือเว็บแอปพลิเคชัน (web application) คือโปรแกรมประยุกต์ที่เข้าถึงด้วยโปรแกรมค้นดูเว็บผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่าง อินเทอร์เน็ตหรือ อินทราเน็ต เว็บแอปพลิเคชันเป็นที่นิยมเนื่องจากความสามารถในการอัปเดต และ ดูแล โดยไม่ต้องแจกจ่าย และติดตั้งซอฟต์แวร์บนเครื่องผู้ใช้ ตัวอย่างเว็บแอปพลิเคชันได้แก่ เว็บเมล การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การประมูลออนไลน์ กระดานสนทนา บล็อก วิกี ซึ่งสามารถสรุปถึงข้อดีของเว็บแอปพลิเคชัน ได้หลายประการ ได้แก่ (1) เว็บแอปพลิเคชันเหมาะกับการใช้งานในองค์กรขนาดเล็ก (2) การใช้งานทำได้ง่ายโดยใช้เพียงเว็บเบราว์เซอร์ (3) ง่ายต่อการจัดเก็บข้อมูล (4) ไม่จำเป็นต้องซื้อคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูง (5) ทำงานที่ใดก็ได้ (6) ไม่จำเป็นต้องมีบุคลากรด้านเทคนิค (7) ใช้เว็บแอปพลิเคชันได้บนหลายแพลตฟอร์ม และ (8) เชื่อมต่อกับบริการออนไลน์อื่น ๆ ได้ง่าย

เอลซีพาร์ค โซลูชัน (2564) แนะนำ 5 ขั้นตอนการพัฒนาแอปพลิเคชัน สำหรับทำให้ประสบความสำเร็จของการทำเว็บแอปพลิเคชัน มีดังนี้ (1) การวางแผน (Planning) ที่จะต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์คู่แข่ง จุดประสงค์ของการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชัน การวางแผนด้านการตลาดเพื่อโปรโมทเว็บแอปพลิเคชัน (2) การออกแบบ (Design) ประกอบด้วย การออกแบบ UX และ UI (3) การพัฒนา (Development) ได้แก่ การเขียนโค้ดที่จะต้องคำนึงถึง Functional, Performance, และ Device-Specific และต้องมีการทดสอบก่อนการใช้งานจริงว่า Feature ต่างๆ สามารถทำงานได้ปกติและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้จริง (4) การนำไปใช้ (Launch) และ (5) ประเมินผล (Evaluation) เพื่อการตอบสนองของเว็บแอปพลิเคชันและทำที่ของผู้ใช้งานที่มีต่อเว็บแอปพลิเคชันเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงให้เว็บแอปพลิเคชันที่ทำนั้นดียิ่งๆ ขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีหลักการของการสร้างนวัตกรรมที่กล่าวถึงโมเดล ADDIE (Kruse, and Keil, 1999) ว่าเป็นการพัฒนาวัตกรรมการที่มีประโยชน์ยิ่งที่จะทำให้นวัตกรรมที่สร้างประสบผลสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ (Analysis) (2) การออกแบบ (Design) (3) การพัฒนา (Development) (4) การนำไปใช้ (Implementation) และ (5) การประเมินผล (Evaluation) ซึ่งแต่ละขั้นตอนเป็นแนวทางที่มีลักษณะที่ยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถนำไปสร้างนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวิเคราะห์ (Analysis Phase) ขั้นนี้เป็นการทำความเข้าใจปัญหาของธุรกิจ หรือองค์กร เป้าหมายของนวัตกรรม และวัตถุประสงค์ที่จะสร้างขึ้น ตลอดจนสภาพแวดล้อมขององค์กร และความรู้พื้นฐานและทักษะของผู้ใช้นวัตกรรมที่จำเป็นต้องมี โดยตัวอย่างคำถามที่ใช้เพื่อการวิเคราะห์ ได้แก่ (1) ใครคือกลุ่มเป้าหมายและเขาต้องมีคุณลักษณะอย่างไร (2) ต้องการให้ผู้ใช้มีพฤติกรรมใหม่ที่คาดหวังอย่างไร (3) ข้อจำกัดในการใช้งานที่มีอยู่ มีอะไรบ้าง และ (4) อะไรที่เป็นทางเลือกสำหรับการใช้งานที่มีอยู่บ้าง

ขั้นที่ 2 การออกแบบ (Design Phase) ประกอบด้วย การสร้างจุดประสงค์ของนวัตกรรม กำหนดเนื้อหา หรือ Functional ตลอดจนศักยภาพของนวัตกรรมที่ต้องการ ขั้นตอนการออกแบบควรจะทำอย่างเป็นระบบและมีเฉพาะเจาะจง มีระเบียบแบบแผน

ขั้นที่ 3 ขั้นการพัฒนา (Development Phase) คือขั้นที่ผู้ออกแบบสร้างส่วนต่างๆ ที่ได้ออกแบบไว้ในขั้นของการออกแบบซึ่งครอบคลุมการสร้างเนื้อหา Functional และ Performance ของนวัตกรรม เมื่อเรียบร้อยแล้วทำการทดสอบเพื่อหาข้อผิดพลาดเพื่อนำผลไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้งาน (Implementation Phase) หมายถึงขั้นของการนำไปใช้งาน โดยอาจเป็นการทดลองใช้กับผู้ใช้งานกลุ่มเล็กๆ ก่อนเพื่อทดลองระบบและประเมินผลก่อนการนำไปใช้กับกลุ่มผู้ใช้งานในวงกว้างเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ตั้งไว้

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผล (Evaluation Phase) ขั้นนี้ควรประกอบด้วยสองส่วน คือ การประเมินผลรูปแบบ (Formative) และการประเมินผลในภาพรวม (Summative) การประเมินผลรูปแบบคือการนำเสนอในแต่ละขั้นของ ADDIE Process ซึ่งเป็นการประเมินผลเพื่อพัฒนา และการประเมินผลในภาพรวมจะทำเมื่อการจ้างงานเสร็จสิ้นเพื่อประเมินผลประสิทธิผลของระบบทั้งหมด ข้อมูลจากการประเมินผลรวมโดยปกติมักจะถูกใช้เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมหรือระบบที่ได้รับการพัฒนา

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนา ตามหลักการของ ADDIE Model 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ (Analysis) (2) การออกแบบ (Design) (3) การพัฒนา (Development) (4) การนำไปใช้ (Implementation) และ (5) การประเมินผล (Evaluation) ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ (Analysis) ด้วยการนำผลจากการศึกษาความต้องการของผู้ใช้งานระบบ ปัญหาจากการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้องจากการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์ และระบบต่างๆ ที่มีการเปิดใช้งานในอดีตและปัจจุบัน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของระบบที่ชัดเจน เพื่อนำไปสู่การออกแบบในขั้นที่ 2

4.2 การออกแบบ (Design) จากข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการที่ได้ นำมาสู่การออกแบบระบบ ประกอบด้วยการออกแบบเชิงตรรกะ (Logical design) ซึ่งเป็นการออกแบบลักษณะการทำงานของระบบด้วยแผนภาพแสดงขั้นตอนการทำงานภายในระบบ (System Flowchart) แผนผังของผู้ใช้งานทั้งหมด (Use cases diagram) และแผนภาพความสัมพันธ์ของข้อมูล (Entity Relation Diagram: EDR) แล้วจึงเป็นการออกแบบเชิงกายภาพ (Physical design) ที่ต้องระบุลักษณะการทำงานของเทคนิค อุปกรณ์และเทคโนโลยี การเลือกใช้ภาษาที่จะใช้ในการเขียนโปรแกรม ในงานวิจัยนี้ใช้ Visual studio code เพื่อสร้างเว็บเพจ ใช้ MySQL เป็นฐานข้อมูล และใช้ PHP เป็นภาษาในการเชื่อมต่อกับฐานข้อมูล ใช้ HTML + CSS, JavaScript เพื่อตกแต่งความสวยงาม และใช้ SQL ในการเขียนโปรแกรมเพื่อจัดการกับฐานข้อมูล

4.3 การพัฒนา (Development) คณะผู้วิจัยพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันให้เป็นไปตามที่ออกแบบไว้ โดยคำนึงถึง Functional และ Performance ของระบบ จึงทำการพัฒนา 3 ระดับ คือ พัฒนาหน่วยย่อย การเชื่อมต่อประสานระหว่างหน่วยย่อย และการพัฒนาระบบ ซึ่งระหว่างการพัฒนาได้มีการทดสอบระบบไปด้วย โดยทดสอบกับกลุ่มผู้ใช้งาน ได้แก่ เกษตรกรจำนวน 3 ราย เจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและพัฒนาระบบ โดยใช้วิธีการทดลองใช้ระบบแล้วสัมภาษณ์พร้อมกับสังเกตการณ์ เพื่อนำผลมาทำการปรับปรุงระบบให้สมบูรณ์และมีความเหมาะสมในการใช้งานจริงยิ่งขึ้น

4.4 การนำไปใช้ (Implementation) คณะผู้วิจัยนำเว็บแอปพลิเคชันไปติดตั้งให้แก่ผู้ใช้งานทั้งเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องใช้งาน โดยดำเนินการ (1) การถ่ายโอนข้อมูลจากระบบเดิมไปจัดเก็บในฐานข้อมูลระบบใหม่ และ (2) การใช้ระบบงานใหม่ พร้อมกับคู่มือรายละเอียดของเว็บแอปพลิเคชัน

4.5 การประเมินผล (Evaluation) ในส่วนของการประเมินผลเว็บแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้นมานั้น มีกลุ่มบุคคล 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกรและบุคคลที่สนใจใช้เว็บแอปพลิเคชัน จำนวน 202 คนได้มาด้วยวิธีตามความสะดวก และกลุ่ม

ผู้เชี่ยวชาญระบบ จำนวน 4 คน ได้มาแบบเจาะจง และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนค่า 5 ระดับ ได้แก่ 1 คือ มีความพึงพอใจน้อยที่สุด ถึง 5 คือ พึงพอใจมากที่สุด จากนั้นจึงวิเคราะห์ผลการประเมินด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (อภิญา อิงอาจ, 2562) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

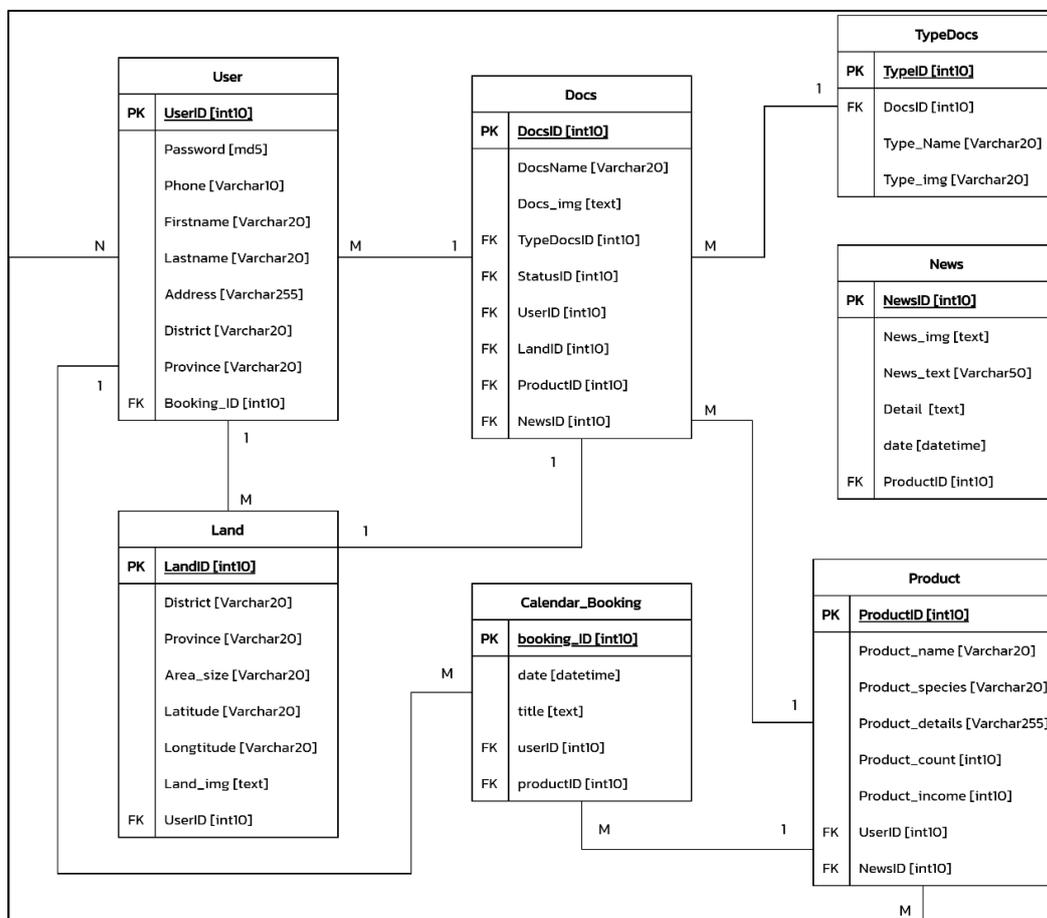
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

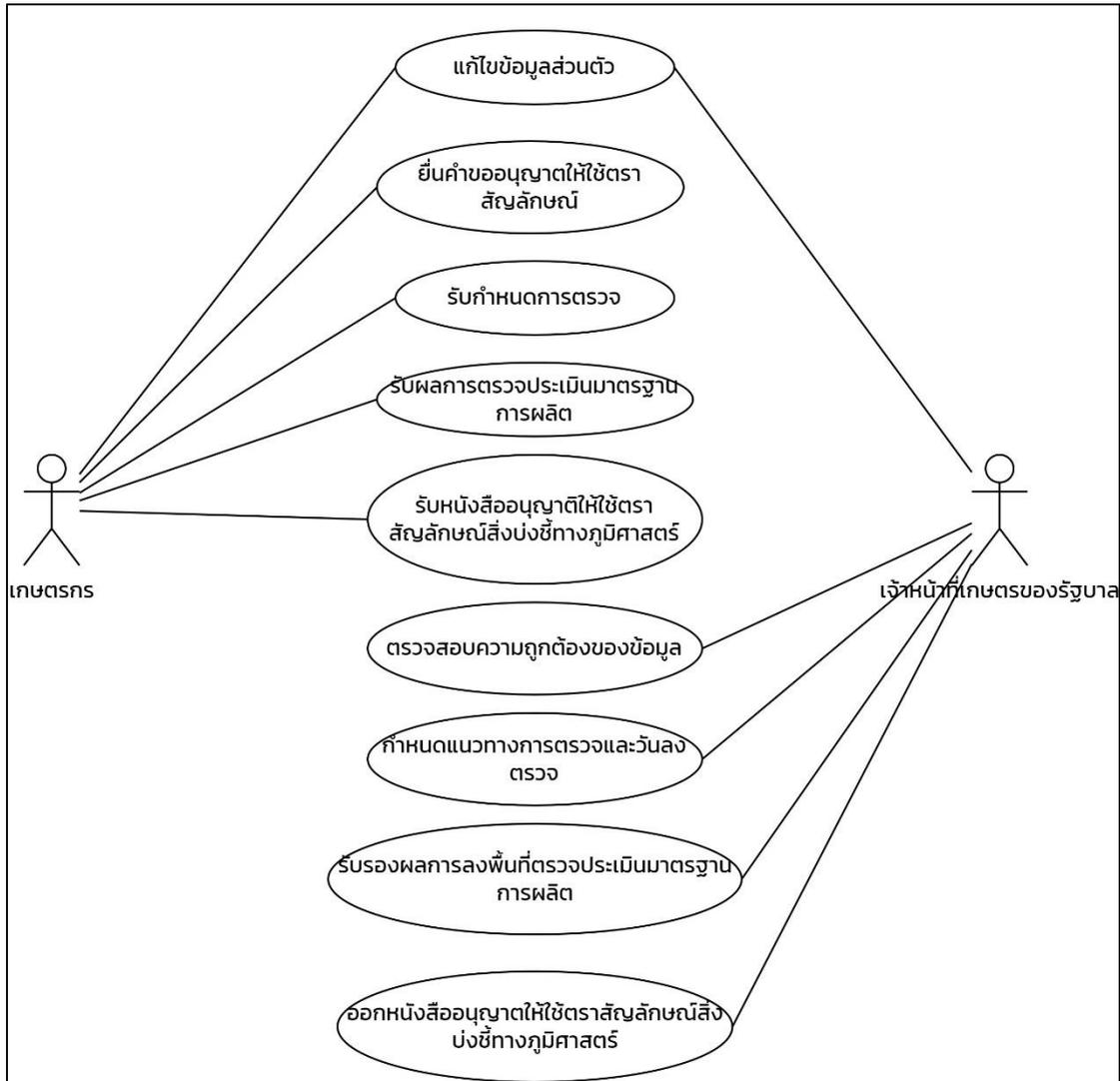
5. ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

จากการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ได้ผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัยที่ 1

ภาพที่ 1 แผนภาพความสัมพันธ์ของข้อมูล (Entity Relation Diagram: EDR)

ภาพที่ 2 แผนภาพแสดงการทำงานของผู้ใช้ระบบ (Use Case Diagram)

ภาพที่ 3 การพัฒนาระบบสมัครสมาชิกโดยใช้บัตรประชาชน Login สำหรับผู้ใช้งาน

Gi-Assist

ยินดีต้อนรับ,
ทฤษฎี อ่อนป้อม

จัดการข้อมูลห่วงหมั่น

สินค้าที่ทำการออ์หมั่น

ปฏิทินการนัดหมาย

ทฤษฎี อ่อนป้อม

รายการ ผลผลิตเกษตรกร

เพิ่ม ผลผลิตเกษตรกร

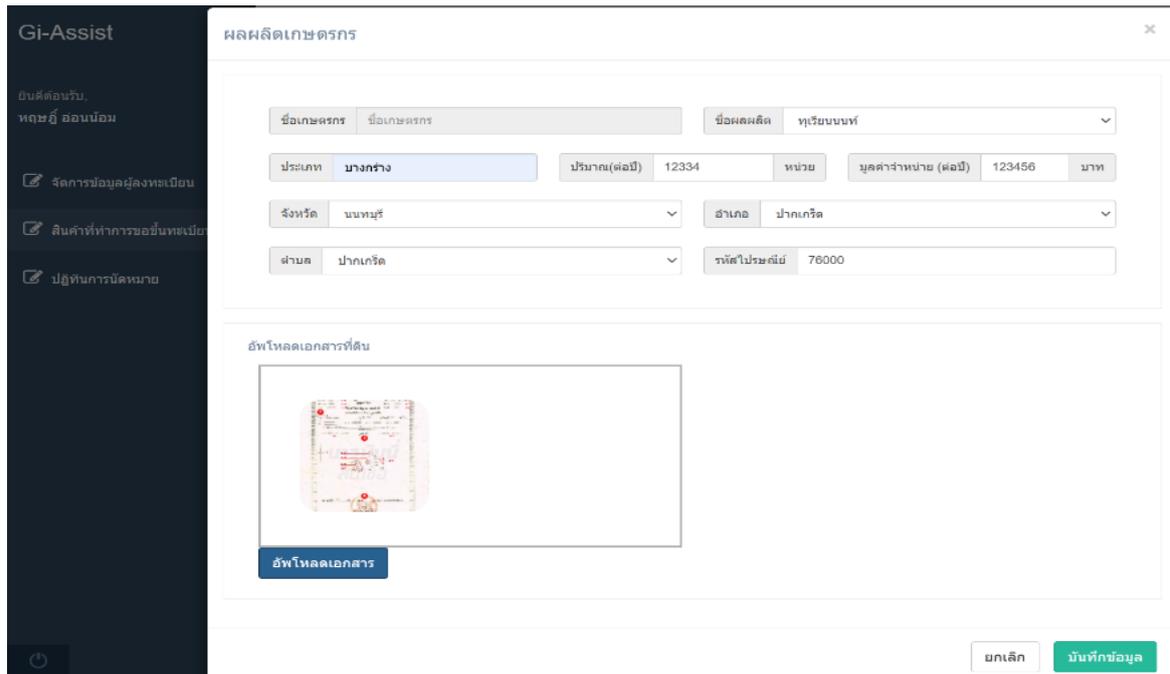
Show 10 entries Search:

#	ชื่อเกษตรกร	ชื่อผลผลิต	สายพันธุ์	ปริมาณผลผลิต	มูลค่าจำหน่าย	วันที่ลงทะเบียน	นัดหมาย	แก้ไข
1.	ทฤษฎี อ่อนป้อม	มะม่วงสายกล่า	สายกล่า	5690	100000.00	02-02-2023 23:38:25	ยังไม่มีการนัดหมาย กรุณาแจ้งเจ้าหน้าที่	รายละเอียด ลบ
2.	ทฤษฎี อ่อนป้อม	ทุเรียนนนท์	ก้านยาว	5555	5555.00	01-02-2023 15:24:11	ยังไม่มีการนัดหมาย กรุณาแจ้งเจ้าหน้าที่	รายละเอียด ลบ
3.	ทฤษฎี อ่อนป้อม	ข้าวแดง	เมืองเพชร	4321	4321.00	31-01-2023 04:09:20	วันที่ : 04-02-2023	รายละเอียด ลบ ดาวน์โหลดเอกสาร
4.	ทฤษฎี อ่อนป้อม	มะม่วง	สายกล่า	5000	10000.00	04-01-2023 22:08:41	วันที่ : 10-02-2023	รายละเอียด ลบ ดาวน์โหลดเอกสาร
5.	ทฤษฎี อ่อนป้อม	ทุเรียนนนท์	ก้านยาว	50000	100000.00	03-01-2023 10:24:46	วันที่ : 03-01-2023	รายละเอียด ลบ

Showing 1 to 5 of 5 entries

Previous 1 Next

ภาพที่ 4 การพัฒนาระบบการนัดหมายของเกษตรกร

The screenshot shows a web application interface for data entry. On the left is a dark sidebar with the title 'Gi-Assist' and several menu items. The main area is titled 'ผลผลิตเกษตรกร' (Farmer Production) and contains a form with the following fields:

- ชื่อเกษตรกร (Farmer Name): Two input fields.
- ชื่อผลผลิต (Crop Name): A dropdown menu.
- ประเภท (Type): A dropdown menu with 'บางกร่าง' selected.
- ปริมาณ(ต่อปี) (Quantity/year): Input field with '12334'.
- หน่วย (Unit): Input field with 'หนวย'.
- มูลค่าจำหน่าย (ต่อปี) (Sales value/year): Input field with '123456'.
- บาท (Baht): Input field with 'บาท'.
- จังหวัด (Province): A dropdown menu with 'นนทบุรี' selected.
- อำเภอ (District): A dropdown menu with 'ปากเกร็ด' selected.
- ตำบล (Sub-district): A dropdown menu with 'ปากเกร็ด' selected.
- รหัสไปรษณีย์ (Postal Code): Input field with '76000'.

Below the form is a section for uploading a photo of the farmer's field, titled 'อัปโหลดเอกสารที่ดิน' (Upload land document). It contains a placeholder image and a button labeled 'อัปโหลดเอกสาร' (Upload document). At the bottom right of the form area are two buttons: 'ยกเลิก' (Cancel) and 'บันทึกข้อมูล' (Save data).

ภาพที่ 5 การพัฒนาระบบการจ้ดเก็บข้อมูลผลผลิตของเกษตรกร

วัตถุประสงค์การวิจัยที่ 2

ผลประเมินความพึงพอใจในการใช้งานเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 206 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกรและผู้ใช้งานทั่วไป 202 คน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระบบ 4 คน ผลเป็นดังนี้

1) ความพึงพอใจในการใช้งานเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับเกษตรกรและผู้ใช้งานทั่วไป

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจในการใช้งานสำหรับเกษตรกรและผู้ใช้งานทั่วไป

หัวข้อการประเมินเว็บแอปพลิเคชัน	$\bar{X}$	S. D	ระดับ
1. ความสามารถในการสแกนบัตรประชาชน	4.822	0.421	มากที่สุด
2. ข้อมูลที่ได้จากระบบมีความถูกต้อง	4.738	0.463	มากที่สุด
3. ความสามารถในการแก้ไข (เพิ่มเติม ลบ เปลี่ยนแปลง) ข้อมูลส่วนตัวได้	4.634	0.503	มากที่สุด
4. ความสามารถของการเพิ่มรายการผลผลิต	4.594	0.512	มากที่สุด
5. ความสามารถของการอัปโหลดไฟล์เอกสาร	4.584	0.514	มากที่สุด
6. ความสามารถของระบบในการนัดหมาย	4.614	0.518	มากที่สุด
7. การดาวน์โหลดหนังสืออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	4.678	0.489	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.579	0.489	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ซึ่งเป็นการประเมินความพึงพอใจของเกษตรกรและผู้ที่สนใจใช้งานระบบเพื่อขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีผู้ทดลองใช้ระบบและได้ทำแบบประเมินจำนวน 202 คน พบว่า โดยรวมผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อเว็บแอปพลิเคชันดังกล่าวในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.579$, $SD. = 0.489$) และถ้าพิจารณารายข้อประเมิน ก็พบว่าเกษตรกรและผู้ที่สนใจใช้งานระบบมีความพึงพอใจต่อทุกรายการประเมินในระดับมากที่สุดทุกรายการ โดยรายการที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุด คือ ความสามารถในการสแกนบัตรประชาชนของเว็บแอปพลิเคชัน ($\bar{X} = 4.822$, $SD. = 0.421$) และรองลงมาคือ ข้อมูลที่ได้จากระบบมีความถูกต้อง ($\bar{X} = 4.738$, $SD. = 0.463$) และ การดาวน์โหลดหนังสืออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ($\bar{X} = 4.678$, $SD. = 0.489$) ตามลำดับ

2) ความพึงพอใจในการใช้งานเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับผู้เชี่ยวชาญระบบ

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจในการใช้งานสำหรับผู้เชี่ยวชาญระบบ

หัวข้อการประเมินเว็บแอปพลิเคชัน	$\bar{X}$	S. D	ระดับ
1. ความสามารถในการสแกนบัตรประชาชน	5.00	0	มากที่สุด
2. ข้อมูลที่ได้จากระบบมีความถูกต้อง	5.00	0	มากที่สุด
3. ความสามารถในการแก้ไข (เพิ่มเติม ลบ เปลี่ยนแปลง) ข้อมูลส่วนตัวได้	4.800	0.447	มากที่สุด
4. ความสามารถของการเพิ่มรายการผลผลิต	4.800	0.447	มากที่สุด
5. ความสามารถของการอัปโหลดไฟล์เอกสาร	5.00	0	มากที่สุด
6. ความสามารถของระบบในการนัดหมาย	3.800	0.447	มาก
7. การดาวน์โหลดหนังสืออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	3.600	1.140	มาก
เฉลี่ยรวม	4.571	0.354	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ซึ่งเป็นการประเมินความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญระบบที่มีต่อเว็บแอปพลิเคชันการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญระบบที่ได้ใช้ระบบแล้วและได้ทำแบบประเมินจำนวน 4 คน พบว่า โดยรวมผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อเว็บแอปพลิเคชันดังกล่าวในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.571$, $SD. = 0.354$) และถ้าพิจารณารายข้อประเมิน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญระบบมีความพึงพอใจสูงสุด 3 รายการ ได้แก่ ความสามารถในการสแกนบัตรประชาชนของเว็บแอปพลิเคชัน ($\bar{X} = 5.00$, $SD. = 0$) ข้อมูลที่ได้จากระบบมีความถูกต้อง ($\bar{X} = 5.00$, $SD. = 0$) และ ความสามารถของการอัปโหลดไฟล์เอกสาร ($\bar{X} = 5.00$, $SD. = 0$) และมี 2 รายการที่ได้รับผลการประเมินในระดับมาก คือ ความสามารถของระบบในการนัดหมาย ($\bar{X} = 3.800$, $SD. = 0.447$) และ การดาวน์โหลดหนังสืออนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ($\bar{X} = 3.600$, $SD. = 1.140$)

6. อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ที่คณะผู้วิจัย ออกแบบและพัฒนาขึ้นตามหลักการของ ADDIE Model และพบผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานและผู้เชี่ยวชาญ ระบบอยู่ในระดับมากที่สุด เหตุที่ได้ผลเช่นนี้เพราะเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการ ขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทาง ภูมิศาสตร์ได้มีการออกแบบและพัฒนาตามหลักความต้องการของผู้ใช้งาน และผ่านการออกแบบอย่างรอบคอบและรัดกุมถึง ประเด็นความต้องการใช้ทั้งในส่วนของ Functional และ Performance ของระบบ มีการออกแบบทั้งเชิงตรรกะ (Logical design) และ การออกแบบเชิงกายภาพ (Physical design) จึงทำให้ระบบที่ได้มีความถูกต้องและใช้งานได้จริงที่สามารถ ตอบสนองความต้องการของเกษตรกรและกลุ่มผู้สนใจใช้งานทั่วไป ซึ่งจะเห็นว่าระบบที่ได้รับการออกแบบตามหลักการหรือ กระบวนการตามหลักวิชาการจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง โดยเฉพาะการออกแบบที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ ของผู้ใช้งาน ดังเช่นงานวิจัยของ Rubsung, Channarong, Ingard, Arkaphati, Theamtad, and Kitikusoun (2022) ที่ พัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการทำกิจกรรมให้กับผู้สูงอายุที่พบว่า ความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อเว็บแอปพลิเคชันสำหรับ การทำกิจกรรม อยู่ในระดับสูงที่สุดเช่นกัน และงานวิจัยของ ภาวนรินทร์ อินแก้ว พุธิตา เจือจันทร์ และวิชุดา ไชยศิวิมมงคล (2565) ที่มีการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันเพื่อการค้นคืนสารสนเทศศปริญญานิพนธ์สำหรับปริญญาตรี สาขาวิชาสถิติ คณะวิทยา ศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่มีการใช้แนวคิดของวงจรชีวิตการพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle : SDLC) แล้วพบว่ากลุ่มผู้ใช้งานมีความพึงพอใจต่อระบบในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ดังนั้นนักออกแบบและพัฒนาระบบ จึง ควรมีการใช้แนวคิดหรือหลักการตามหลักวิชาการออกแบบและพัฒนาระบบมาใช้ในการพัฒนางานเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อผู้ใช้งาน

7. เอกสารอ้างอิง

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2564). สิ้นค้า GI ในแต่ละภูมิภาค. เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2565, จาก <http://www.ipthailand.go.th/th/gi-002.html>
- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2564). คู่มือการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์. เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2565, จาก [https://www.sme.go.th/upload/mod_download/1.สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์\(GI-1\)\(ผน.\).pdf](https://www.sme.go.th/upload/mod_download/1.สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI-1)(ผน.).pdf)
- ชุติมา ปาลวิสุทธิ์ (2562). *การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนนุบาลราชบุรี*. การศึกษาอิสระหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประภาศรี โอสถานนท์. (2564). สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เครื่องมือการตลาดสร้างมูลค่าสินค้าชุมชน. เข้าถึง เมื่อ 17 ธันวาคม 2565, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/business/964762>
- พวงรัตน์ อัครพิศิษฐ์. (2551). *กรมทรัพย์สินฯจัดหน่วยจรรยาบรรณป้องกันปัญหาสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์*. เข้าถึง เมื่อ 17 ธันวาคม 2565, จาก <https://mgronline.com/uptodate/detail/9510000086968>
- ภาวนรินทร์ อินแก้ว พุธิตา เจือจันทร์ และวิชุดา ไชยศิวิมมงคล. (2565). การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันเพื่อการค้นคืนสารสนเทศศปริญญานิพนธ์สำหรับปริญญาตรี สาขาวิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. *วารสารวิทยาศาสตร์ มข.* 50(2), 114 – 125.

- วิศณุ สิทธิชัย สุนัยนา ไชยพาน อรุณทรัพย์ รัตนาภาณูจน์ และ วรรัตน์ จงไกรจักร. (2564). การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับร้านเล็พบอลลูนภูเก็ต. *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับชาติ ม.อ. ตรัง วิจัย ครั้งที่ 10 ประจำปี 2564*, 453 – 462.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2563). สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สร้างโอกาสเพิ่มมูลค่าและการแข่งขัน. เข้าถึง เมื่อ 17 ธันวาคม 2565, จาก https://www.kasikornbank.com/SiteCollectionDocuments/business/sme/knowledge/article/KSMEAnalysis/smegi_SME/smegi_SME.pdf
- สุภาพรรณ อนุตรกุล. (2564). ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2566, จาก <https://erp.mju.ac.th/articleDetail.aspx?qid=1246>
- อภิญา อิงอาจ. (2562). *สถิติสำหรับเทคโนโลยีสารสนเทศ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตซีดีแคมปัส เมืองทองธานี.
- เอสซีพาร์ค โซลูชัน. (2564). *รวม 5 ขั้นตอนการพัฒนาแอปพลิเคชัน*. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2566, จาก <https://www.sc-sparksolution.com/2021/05/11>
- Kruse K., and Keil J. (1999). *Technology-based Training: The Art and Science of Design, Development, and Delivery*. Mishawaka:Wiley & Sons, Incorporated, John.
- Rubsung, P., Channarong, M., Ingard, A., Arkaphati, C., Theamtad, N., & Kitikusoun. W. (2022). Web Application Development for Elderly's Activities. Proceedings of the 18th Asian Conference on Computer Aided Surgery 2022 (ACCAS2022) & the 5th International Conference on Business, Informatics, and Management (ICBIM2022). 90-94.

ภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของ
ตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ในละครชุดจีนเรื่อง The Little Nyonya บ้าบ่า ย่าหย่า รักยิ่งใหญ่
จากใจดวงน้อย 《小娘惹》

ศิวพร หนูแก้ว¹ สมรักษ์ ชัยสิงห์กานานนท์*²

The Reflection of Women's Roles and Marriage Culture through
the Perspective of 3 Generations of Female Characters
in “The Little Nyonya”

Siwaporn Nookaew¹ Somrak Chaisingkananont*²

Received 10/04/2023, Revised 27/06/2023, Accepted 23/07/2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ในละครชุดจีนเรื่อง The Little Nyonya บ้าบ่า ย่าหย่า รักยิ่งใหญ่จากใจดวงน้อย 《小娘惹》 ที่เล่าถึงสังคมเปอรานากันหรือบ้าบ่า ย่าหย่าที่อาศัยอยู่ในแถบมะละกา และสิงคโปร์ในช่วงศตวรรษที่ 20 ซึ่ง “บ้าบ่า ย่าหย่า” เป็นคำที่ใช้เรียกสายเลือด ลูกผสมระหว่างมลายูและจีน “บ้าบ่า” เป็นคำเรียกเพศชาย และ “ย่าหย่า” เป็นคำเรียกเพศหญิง โดยวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการเล่าเรื่อง สตรีนิยม บทบาทและพิธีกรรมการแต่งงานแบบบ้าบ่า ย่าหย่า มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์

จากการศึกษาภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ผู้วิจัยพบว่าตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 1, 2 และ 3 มีมุมมองเรื่องการแต่งงานที่แตกต่างกัน ตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 1 มีความเชื่อว่าการแต่งงานสำคัญต่อผู้หญิง และคนในครอบครัวเป็นผู้จัดหาคู่ครองให้ และการแต่งงานแบบบ้าบ่า ย่าหย่ามีพิธีกรรมที่เคร่งครัดหลายขั้นตอนจะต้องปฏิบัติและยึดถือเป็นขนบธรรมเนียมเหล่านั้น ตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 2 ยังมีความเชื่อว่าการแต่งงานสำคัญต่อผู้หญิงและครอบครัว ถึงแม้ว่ามีทัศนคติที่ขัดแย้งกับการที่คนในครอบครัวเป็นผู้จัดหาคู่ครองให้ แต่ยังไม่มีความกล้าที่จะโต้แย้ง และตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 3 มีความกล้าที่จะโต้แย้งกับการแต่งงานแบบดั้งเดิมของบ้าบ่า ย่าหย่าที่ต้องพิสูจน์ถึงความบริสุทธิ์ของผู้หญิง หรือการที่ผู้หญิงต้องเก็บตัวอยู่เพื่อจัดการแค้นในบ้าน ผู้หญิงรุ่นนี้ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการแต่งงานที่หวังพึ่งพาสามีแต่ให้ความสำคัญกับความอิสระ เท่าเทียมกันในสังคม การแต่งงานและการใช้ชีวิตคู่ที่เต็มใจกันทั้งสองฝ่าย

¹ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
School of Liberal Arts, Walailak University

² สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
School of Liberal Arts, Walailak University

* Corresponding: E-mail: somrakmam@gmail.com

คำสำคัญ : ภาพสะท้อน บทบาทผู้หญิง วัฒนธรรมบ้าบ่า-ย่าหย่า การแต่งงาน มุมมอง ละครชุดจีน

Abstract

This research aims to study the reflections of women's roles and marriage culture through the perspectives of three generations of female characters in the Chinese drama “The Little Nyonya” which tells about Peranakan society or Baba Yaya living in the Malacca area and Singapore during the 20th century, Baba Yaya is a term used for Malay and Chinese hybrid bloodlines. Baba is a masculine term and Yaya is a female term. In this research using the concepts of narrative, feminism, roles, and wedding rituals in the Baba Yaya style as a guideline for analysis.

From the study of the reflection of women's roles and marriage culture through the perspective of 3 generations of female characters in “The Little Nyonya”, the researcher found that a first, second, and third-generation female characters have different views on marriage. The first-generation female characters believe that marriage is important. Family members provided a partner for them and a crazy marriage Baba Yaya has many strict rituals that must be practiced and adhered to as those traditions. The second-generation female characters also believe that marriage is important to women and families. Although there are conflict attitudes toward the family's mate procurement but they still don't have the courage to argue. The third-generation female characters have the courage to argue with Baba Yaya's traditional marriage such as Yaya having to prove a woman's virginity or in fact that women are only stay in home to handle household work. Women in this generation don't pay much attention to a marriage that rely on the husband. Instead, they emphasize independence, equality and build a family by their both willing.

Keywords: reflections, women roles, Baba-Yaya culture, marriage, perspective, Chinese drama series

บทนำ

“วัฒนธรรม” เป็นขนบธรรมเนียม ประเพณีที่สืบทอดกันมา ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามยุคสมัย ความเหมาะสม และสภาพความเป็นอยู่ที่ต่างกัน ส่งผลให้ในแต่ละพื้นที่ ในแต่ละประเทศมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน เช่นเดียวกับจีนโพ้นทะเล ชาวจีนผู้อพยพออกนอกประเทศจีนเพื่อหนีภัยสงครามและความอดอยาก กระจายไปอยู่ตามประเทศต่างๆ ในหลายภูมิภาค เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 19-20 พบว่าโดยส่วนใหญ่ยังคงมีความผูกพันกับแผ่นดินจีนด้วยสายใยของแซ่ตระกูล และมีบทบาทสนับสนุนการปฏิวัติจีน รวมทั้งการฟื้นฟูพัฒนาแผ่นดิน (พลเดช ปิ่นประทีป, 2563) จีนโพ้นทะเลถือเป็นส่วนหนึ่งของการเผยแพร่ วัฒนธรรมจีนให้กระจาย และรับรู้กันอย่างกว้างขวาง ทำให้วัฒนธรรมจีนแพร่หลาย และกลายเป็นพหุวัฒนธรรม ซึ่งวัฒนธรรมบ๊าบ่า ย่าหย่า หรือวัฒนธรรมจีน Peranakan ถือเป็นพหุวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่งที่มีเอกลักษณ์มีวัฒนธรรมเฉพาะตัว เป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนที่นำมาจากประเทศจีนและวัฒนธรรมท้องถิ่น คือ วัฒนธรรมมลายู และอิทธิพลของวัฒนธรรมจากประเทศในยุโรประหว่างการล่าอาณานิคม (Sandy Rismantojo, 2564)

บ๊าบ่า ย่าหย่า เป็นคำที่ใช้เรียกสายเลือดผสมระหว่างมลายูและจีนที่ถือกำเนิดและอาศัยในแถบคาบสมุทรมลายู-อินโดนีเซีย อันได้แก่ เมืองมะละกา เมืองปีนัง ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ และหมู่เกาะชาวอินโดนีเซีย คำว่า บ๊าบ่า เป็นคำที่มาเลย์ยืมมาจากภาษาเปอร์เซีย แปลว่า การให้เกียรติบรรพบุรุษ และถูกนำมาใช้เรียกชาวจีนเลือดผสมที่เป็นเพศชาย และคำว่า ย่าหย่า นำมาใช้เรียกชาวจีนเลือดผสมที่เป็นเพศหญิง ซึ่งเป็นคำที่ชาวชวาเอิมมาจากภาษาอิตาลี แปลว่า หญิงต่างชาติที่แต่งงานแล้ว หรืออาจจะมาจากภาษาโปตุเกสที่แปลว่าคุณผู้หญิง (อติยศ สรรคบุรานุรักษ์ และ ศศิณัฐ์ สรรคบุรานุรักษ์, 2561)

เมื่อโลกมีการพัฒนาของเทคโนโลยีในด้านต่างๆอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้คนเรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของในแต่ละประเทศได้หลากหลายช่องทางมากขึ้น โดยเฉพาะสอดแทรกวัฒนธรรมจากการถ่ายทอดเป็นภาพเคลื่อนไหวผ่านละครโทรทัศน์ “ละครโทรทัศน์ถือเป็นรายการที่คนส่วนมากใช้เวลาในการรับชมมากกว่ารายการประเภทอื่นๆ เพราะสามารถตอบสนองการรับรู้ของมนุษย์ในด้านอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี” (นภาพร ธนะนุทรัพย์, 2551) ในปัจจุบันสื่อออนไลน์ เช่น ยูทูบ (YouTube), เน็ตฟลิก (Netflix), อ้ายฉีอี้ (iQIYI) เป็นต้น คืออีกหนึ่งช่องทางที่สามารถรับชมละครชุดหรือซีรีส์ที่สอดแทรกวัฒนธรรมของประเทศอื่นๆ ได้

ในปี.ศ.2553 สถานีโทรทัศน์ได้นำละครของประเทศสิงคโปร์เรื่อง The Little Nyonya บ๊าบ่า ย่าหย่า รักยิ่งใหญ่จากใจดวงน้อย มาออกอากาศ ในประเทศไทย จนเป็นที่ได้รับความนิยมอย่างสูง เนื่องจากเป็นละครโทรทัศน์ที่แสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ รวมถึงวัฒนธรรมของบ๊าบ่า-ย่าหย่าในประเทศสิงคโปร์(พุมรี อรรถรัฐเสถียร, 2556) ละครเรื่องนี้ กำกับโดย Chong Liung Man, Tay Peck Choo, Chia Mien Yang และ Loo Yin Kam เขียนบทโดย Ang Eng Tee ละครเรื่องนี้เคยออกอากาศทางประเทศสิงคโปร์ ผ่านช่อง MediaCorp TV Channel 8 และได้รับเรตติ้งสูงมาก โดยมีผู้ชมเฉลี่ย 993,000 คนต่อตอน นอกจากนี้ซีรีส์ยังมีเรตติ้งผู้ชมสูงที่สุดของสิงคโปร์ในรอบ 14 ปี และได้รับรางวัลมากมาย ละครเรื่องนี้แสดงถึงวิถีชีวิตความ

เป็นอยู่รวมถึงวัฒนธรรมของชาวจีนเปอรานากัน หรือบ๊าบ้า-ย่าหย่าในประเทศสิงคโปร์โดยมีหญิงสาวเป็นตัวละครเอกที่แต่งกายด้วยชุดบ๊าบ้า-ย่าหย่า และเป็นการตื่นตัวของผู้หญิงที่ต้องต่อสู้กับความยากลำบากตั้งแต่ช่วงสงครามต่อต้านญี่ปุ่น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2563 จีนแผ่นดินใหญ่ได้นำเสนอละครเรื่อง **《小娘惹》** ผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ จากการนำมาสร้างใหม่ของผู้กำกับชาวจีน Guo Jingyu (郭靖宇) และเขียนโดย เขียนโดย Ang Eng Tee (洪荣狄) ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงโครงเรื่องจากต้นฉบับเล็กน้อย แต่ยังคงแสดงออกถึงวัฒนธรรมของ บ๊าบ้า ย่าหย่าที่อาศัยอยู่แถบบริเวณช่องแคบมะละกา และสิงคโปร์ได้อย่างละเอียดชัดเจน โดยมีหญิงสาวเป็น ตัวละครเอกของการดำเนินเรื่อง ถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาบบ๊าบ้า ย่าหย่า เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1930 เรื่องดำเนินกว่า 70 ปีและหลายชั่วอายุคนในสามครอบครัว แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของวัฒนธรรม บ๊าบ้า ย่าหย่า โดยเฉพาะวัฒนธรรมการแต่งงาน เป็นธรรมเนียมที่ปฏิบัติตามกันมาหลายชั่วอายุคน และแสดงให้เห็นถึงบทบาทของผู้หญิงในครอบครัวบ๊าบ้า ย่าหย่าที่เป็นสังคมปิตาธิปไตย คือสังคมที่มีระบบความคิดที่ให้ อำนาจแก่ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิงในการตัดสินใจ ผู้หญิงกลายเป็นผู้ตามในทุกเรื่อง และถูกผลักให้กลายเป็นพลเมืองชั้นสองของสังคมต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของเพศชาย (พรจันทร์เสียงสอน, 2557) นำมาซึ่งวัฒนธรรมการแต่งงานของบ๊าบ้า ย่าหย่า ที่ผู้หญิงไม่มีสิทธิ์เลือกแต่งงานด้วยตนเอง แต่เมื่อยุคสมัยเริ่มเปลี่ยนแปลง มีการรับเอาวัฒนธรรมแบบตะวันตก เช่น การแต่งงานแบบตะวันตก การจดทะเบียนสมรส และ วัฒนธรรมอื่นๆเข้ามามีบทบาทในมาเลเซีย และสิงคโปร์ วัฒนธรรมของชาบบ๊าบ้า ย่าหย่าจึงมีการเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้แนวความคิด และบทบาทของผู้หญิงในสังคมบ๊าบ้า ย่าหย่าก็เปลี่ยนไปเช่นกัน

ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ในศึกษาภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ในละครชุดจีนเรื่อง The Little Nyonya บ๊าบ้า ย่าหย่า รักยิ่งใหญ่จากใจดวงน้อย เพื่อศึกษาทัศนคติ สภาพ และบทบาทของผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงานของบ๊าบ้า ย่าหย่า ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น เพื่อ เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และสนใจที่จะศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อการศึกษาภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงานของบ๊าบ้า ย่าหย่า ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ในละครชุดจีนเรื่อง The Little Nyonya บ๊าบ้า ย่าหย่า รักยิ่งใหญ่จากใจดวงน้อย **《小娘惹》**

สมมติฐานการวิจัย

บทบาทของผู้หญิงและวัฒนธรรมการแต่งงานของบ๊าบ้า ย่าหย่า เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยใหม่และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสมัยนั้นทำให้ผู้คนมีค่านิยม และทัศนคติเปลี่ยนไป ในอดีตวัฒนธรรมการแต่งงานถือเป็นวัฒนธรรมที่บ๊าบ้า ย่าหย่าให้ความสำคัญอย่างมาก ความเชื่อในเรื่องขนบธรรมเนียมการแต่งงานจึงส่งผล

ต่อทัศนคติและบทบาทของผู้หญิง แต่เมื่อเริ่มเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ผู้คนให้ความสำคัญกับสิทธิที่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง และมีการเข้ามาของวัฒนธรรมแบบตะวันตกทำให้บทบาททางสังคมและทัศนคติของผู้หญิงเปลี่ยนไป วัฒนธรรมการแต่งงานของชาวบ้าบ่า ย่าหย่า จึงเลือนหายไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องศึกษาภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ในละครชุดจีนเรื่อง The Little Nyonya บ้าบ่า ย่าหย่า รักยิ่งใหญ่จากใจดวงน้อย 《小娘惹》 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยวิเคราะห์เนื้อหาจากละครชุดจีน เรื่อง 《小娘惹》 ในปี พ.ศ.2563 และนำเอาแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยม เพศสภาพ วัฒนธรรม และบทบาท เพื่อมาศึกษาและวิเคราะห์โดยมีขั้นตอนดังนี้

แหล่งข้อมูล

ในการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ในละครชุดจีนเรื่อง 《小娘惹》 โดยผู้วิจัยทำการสืบค้นและวิเคราะห์ข้อมูล ผ่านช่องทางออนไลน์ได้แก่ไอฉีอี้ (iQIYI) ยูทูบ (YouTube)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในศึกษาภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ในละครชุดจีนเรื่อง 《小娘惹》 เพื่อศึกษาทัศนคติบทบาทของผู้หญิงย่าหย่าและวัฒนธรรมการแต่งงาน โดยดูและ วิเคราะห์เรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครเฉพาะส่วนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งงาน และเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติบทบาทและระบบความคิดของผู้หญิงต่อการแต่งงานของบ้าบ่า ย่าหย่า เพื่อนำมาเชื่อมโยงข้อมูล สรุปผล และอภิปราย

ผลการวิจัย

ศึกษาภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิง 3 รุ่น ในละครชุดจีนเรื่อง 《小娘惹》 เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยนำแนวคิดและทฤษฎีตามผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์วัฒนธรรมการแต่งงาน และทัศนคติ บทบาทของผู้หญิง โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้วิจัย คือละครชุดจีน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยออกมา ดังนี้

ลักษณะนิสัยของตัวละคร
ตารางที่ 1 ตัวละครรุ่นที่ 1 สามารถวิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้ดังนี้

ชื่อตัวละคร	บทบาทของตัวละคร	นิสัยของตัวละคร
1. คุณนายเฉิน (陈老太)	-ย่าของเงินกง และเงินซีเออร์ -ย่า ทวดของพระเอก	เป็นผู้หญิงอ่อนน้อม มีสัมมา คารวะ มีเหตุ มีผล และให้ความสำคัญกับการเป็นผู้หญิง ย่าหยามาก
2. หวงหยวน (黄元)	-น้องของตัวโกว -สามีของก๊วยฮวา และเทียนหลัน -พ่อ ของจินเฉิน และเหมยอวี๋ -ตาของ เทียนเป่า เงินจู่ อวี๋จู่	เป็นผู้นำของบ้าน ใจเย็น ศรีทธา ในบรรพ บุรุษ เป็นคนที่ปฏิบัติตาม ธรรมเนียมของ باب่า ย่าหยาเป็น อย่างดี
3. ก๊วยฮวา (林 桂花)	-ภรรยาคนแรกของหวงหยวน -แม่ ของจินเฉิน และเหมยอวี๋ -ยายของ เทียนเป่าเงินจู่ และอวี๋จู่	เป็นคนเด็ดขาด และจิตใจเยียมโหด ร้าย ลึก ทำทุกอย่างที่ได้ผลประโยชน์ต่อฝ่าย ของตัวเอง แต่เคารพในบรรพบุรุษ ปฏิบัติ ตามธรรมเนียมของباب่า ย่าหยา เป็น อย่างดี
4. เทียนหลัน (王 天兰)	-ภรรยาคนที่สองของหวงหยวน -แม่ของจวี๋เซียง -ยายของเย่วเหนียง	เป็นคนใจดีมีน้ำใจ ถ่อมตัวมีสัมมา คารวะ เป็นผู้หญิงที่อดทนกับทุก ปัญหาที่เข้ามา
5. ตัวโกว (大 姑)	-พี่ของหวงหยวน -แม่ของเงินจู่ อวี๋จู่	เป็นคนเด็ดขาด ปฏิบัติตามธรรม เนียมของباب่า ย่าหยาเป็นอย่างดี เป็นถนอมน้ำใจผู้อื่น

ตารางที่ 2 ตัวละครรุ่นที่ 2 สามารถวิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้ดังนี้

ชื่อตัวละคร	บทบาทของตัวละคร	นิสัยของตัวละคร
1. จวี๋เซียง (黄菊香)	-ภรรยาของโยมาโมโตะ โยสุเกะ - แม่ของเย่วเหนียง	เป็นคนจิตใจดี มีน้ำใจ อ่อนโยน เป็น กันเอง เป็นคนตัดสินใจ เด็ดขาด มีความ กล้าหาญ มีความ กตัญญูรู้คุณคน
2. โยมาโมโตะ โยสุเกะ (山 本洋介)	-สามีของจวี๋เซียง -พ่อของเย่วเหนียง	เป็นลูกครึ่งญี่ปุ่น-จีน เป็นคนที่ สนใจ วัฒนธรรมباب่า ย่าหยามาก เป็นคนชอบ ช่วยเหลือผู้อื่น ใจดีดี เสียสละให้คนอื่น มี ความเป็นผู้นำ

ตารางที่ 2 ตัวละครรุ่นที่ 2 สามารถวิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้ดังนี้ (ต่อ)

ชื่อตัวละคร	บทบาทของตัวละคร	นิสัยของตัวละคร
3. จิงเฉิน (黄金成)	-สามีของซิวเฟิ่ง -พี่ชายของเหม่ยอวี่ -พ่อของเทียนเป่า เจินจู และอวีจู่	เป็นคนที่ไม่ค่อยมีความเป็นผู้นำ รักครอบครัว เจ้าชู้ไม่จริงใจ
4. เหม่ยอวี่(黄美玉)	-ภรรยาของเฉินเซิ่งเออร์ -น้องสาวของจิงเฉิน -อาของเทียนเป่า เจินจู และอวีจู่	มีความเคียดแค้นอยู่ในใจ ทำ ตามที่ครอบครัวบอก เป็นคนมี เหตุผล
5. เฉินเซิ่งเออร์(陈盛)	-สามีของเหม่ยอวี่ -น้องของเฉินกง -อาของเฉินซีเออร์	เป็นคนใจร้อน แต่จิตใจมีน้ำใจ ชอบความยุติธรรม ไม่ชอบทำตาม คนอื่น ไม่ชอบให้ใครมาสั่ง
6. เฉินกง (陈功)	-สามีของซิวเหลียน -พี่ของเฉินเซิ่งเออร์ -พ่อของเฉินซีเออร์	เป็นคนที่มีความเป็นผู้นำสูง ฉลาด ใจเย็น เป็นคนมีเหตุผล เป็นคนที่ ปฏิบัติตามธรรมเนียมของبابา ย่าหย่า
7. ซิวเหลียน (秀莲)	-ภรรยาของเฉินกง -แม่ของเฉินซีเออร์	เป็นคนใจเย็น มีไหวพริบดี วางตัว ดี
8. ซิวเฟิ่ง (秀凤)	-ภรรยาของจิงเฉิน -แม่ของเทียนเป่า เจินจู อวีจู่	เป็นคนที่ทำตามใจคนอื่นมากกว่า ตามใจตัวเอง เป็นห่วงคนใน ครอบครัว ทำทุกอย่างเพื่อให้ตัวเองและคนรอบข้างได้ผลประโยชน์
9. ซิวเจวียน (秀娟)	-น้องสาวของเทียนเป่า เจินจู และอวีจู่	เป็นคนตรงไปตรงมา เด็ดขาด เป็นคนรักความยุติธรรม รักอิสระ รักสวยรักงาม
10. ชาร์ลี จาง (查里张)	-พ่อของโรเบิร์ต	เป็นคนชอบดูถูกคนอื่น ไม่จริงใจ ไม่เห็นด้วยกับวัฒนธรรมของ บาบ่า ย่าหย่า เจ้าชู้ ไม่ให้เกียรติ ผู้หญิง เห็นแก่ตัว รักอิสระ

ตารางที่ 3 ตัวละครรุ่นที่ 3 สามารถวิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครได้ดังนี้

ชื่อตัวละคร	บทบาทของตัวละคร	นิสัยของตัวละคร
1. เยวเหนียง (山本月娘)	-ลูกของจิวเซียง -แม่ของฉือเอิน	เป็นคนจิตใจดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ผู้อื่น เป็นผู้หญิงที่อดทน แข็งแกร่ง มีนิสัยแบบผู้หญิงยุคใหม่ เป็นคนที่จริงจังและตั้งใจ จะทำทุกอย่าง มีความมุ่งมั่น ขยัน และเป็นผู้หญิงที่มีความเป็นผู้นำ มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ เป็น คนที่เรียนรู้ตลอดเวลา
2. ฉินซีเออร์(陈锡儿)	-ลูกของฉินกง	เป็นคนจิตใจดี มีเมตตา เป็นคน ฉลาดมีไหวพริบดี เป็นคนที่ไม่ ยอมเชื่อคำพูดของคนอื่นง่ายๆ เป็นคนเด็ดขาด และเด็ดเดี่ยว มีความกตัญญู มีสัมมาคารวะต่อ ผู้ใหญ่ รักเดียวใจเดียว
3. เทียนเป่า (黄天宝)	-พี่ของเงินจู และอวีจู่ -ลูกของชิวเฟิงกับจินเฉิง	เป็นคนที่ไม่ค่อยจริงจัง เอาแต่ ผลประโยชน์ของตัวเอง เอาแต่ใจ ไม่สนใจคนอื่น พูดโกหก
4. เงินจู (黄珍珠)	-พี่ของเงินจู น้องของเทียนเป่า -ลูกของชิวเฟิง กับจินเฉิง	เป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเอง เห็นแก่ ตัว ไม่ชอบที่จะเสียศักดิ์ศรีให้ใคร เป็นคนที่ไม่ยอมคน
5. อวีจู่ (黄珍珠)	-น้องของเทียนเป่า และเงินจู -ลูกของชิวเฟิงกับจินเฉิง -ภรรยาของโรเบิร์ต จาง	เป็นคนจิตใจดี มีเมตตา มีความ เสียสละเพื่อคนอื่น
6. โรเบิร์ต (罗伯张)	-ลูกของชาร์ลี จาง -สามีของอวีจู่	เป็นคนที่ไม่สนใจในวัฒนธรรมของบ๊อบ่า ย่าหย่า เป็นคนที่เห็นแก่ตัว เอาผลประโยชน์ของตัวเองเป็นหลัก มีนิสัยโหดเหี้ยม
7. ลิบซี่ (丽贝儿)	-เพื่อนของฉินซีเออร์	เป็นลูกครึ่ง มีเชื้อสายบ๊อบ่า ย่าหย่า เป็นคนที่พูดตรงไปตรงมา รักอิสระ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีนิสัยเป็นผู้หญิงยุคใหม่ที่รักความยุติธรรม
8. หลิวอีเตา (劉一刀)	-พี่ของเยวเหนียง	เป็นคนที่เชื่อฟังแม่ เป็นคนที่พูดคำไหนคำนั้น

วิเคราะห์ภาพสะท้อนพิธีกรรมการแต่งงานของบ๊อบ

ในละครชุดจีนเรื่อง 《小娘惹》 ได้สะท้อนถึงพิธีกรรมการแต่งงานของบ๊อบ ย่าหย่าจากบทสนทนาของตัวละคร และการบรรยายฉาก ผู้วิจัยหยิบยกตัวอย่างบทบรรยายฉากและบทสนทนาของตัวละครใน ละครชุดจีนเรื่อง 《小娘惹》 ทั้งหมด 45 ตอน มาขยายให้เห็นขั้นตอนพิธีกรรมที่สำคัญของวัฒนธรรมการ แต่งงานแบบบ๊อบ ย่าหย่า

“สมัยก่อน ชาวจีนได้อพยพจากทางตอนใต้ของจีน ข้ามน้ำข้ามทะเลไปตั้งถิ่นฐานที่คาบสมุทรมาลายู พวกเขาแต่งงานกับหญิงพื้นเมือง ให้กำเนิดลูกหลาน วัฒนธรรมของพวกเขาได้รับอิทธิพลมาจากชาวมาเลเซีย ชาวอินเดีย และชาวตะวันตก เกิดเป็นวัฒนธรรมบ๊อบ ย่าหย่าที่มีความเฉพาะตัว ลูกหลานของพวกเขาถ้าหาก เป็นผู้ชายจะเรียกว่า บ๊อบ และเรียกผู้หญิงว่าย่าหย่า”

“วิถีชีวิตและภาษาของชาวบ๊อบ ย่าหย่า แม้จะได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมของชาวตะวันตกและชาวมาเลเซีย แต่พวกเขายังคงสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนเอาไว้ โดยเฉพาะเรื่องการบูชาบรรพบุรุษและการแต่งงาน ชาวบ๊อบ ย่าหย่าจะมีศาลประจำตระกูลของตัวเอง ที่มีป้ายวิญญาณบรรพบุรุษของพวกเขา ในช่วงเทศกาล เมื่อลูกหลาน เดินทางกลับมาจากต่างประเทศ หรือลูกสาวที่แต่งงานออกไปกลับมาเยี่ยมบ้าน จะมีการทำพิธีกราบไหว้”

จากตัวอย่างบทบรรยายดังกล่าว เห็นได้ถึงความสำคัญของการแต่งงานที่ทำให้จีนโพ้นทะเลกำเนิดลูกหลานและได้สืบทอดวัฒนธรรมความเป็นจีนที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมหลากหลายของพื้นที่ท้องถิ่นที่จีนโพ้นทะเลอาศัยอยู่จนเกิดเป็นวัฒนธรรมใหม่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว อย่างเช่น วัฒนธรรมของบ๊อบ ย่าหย่า อย่างที่ มูนี่ น้ำ สุวรรณนัตโชติและมุสติกาสำหรี (2017: 252 อ้างถึงใน Sandy Rismantojo, 2564) ได้กล่าวว่าวัฒนธรรมบ๊อบ ย่าหย่า หรือวัฒนธรรมจีน Peranakan มีลักษณะเฉพาะโดยการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนที่นำมาจากประเทศจีนและวัฒนธรรมท้องถิ่นในประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ชาวจีนตั้งรกรากและ อิทธิพลของวัฒนธรรมจากประเทศในยุโรประหว่างการล่าอาณานิคม นำมาซึ่งการพิธีกรรมการแต่งงานที่มีเอกลักษณ์ของบ๊อบ ย่าหย่า จากละครชุดจีนเรื่อง 《小娘惹》 ถ่ายทอดให้เห็นความสำคัญของการแต่งงานของบ๊อบ ย่าหย่าเป็นอย่างดี และการให้ความสำคัญของผู้หญิง และผู้ชายที่ต้องปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมก่อนแต่งงาน จากบทบรรยายดังต่อไปนี้

“ย่าหย่าในสมัยก่อนจะอยู่แต่ในห้องส่วนตัว ห้ามออกไปสัมผัสกับโลกภายนอก เมื่อมีแขกมาที่บ้าน โดยเฉพาะหากเป็นชายหนุ่ม ทำได้แค่แอบมองจากช่องหน้าต่างหรือช่องรูเล็กๆเท่านั้น”

จากบทบรรยายข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตัวตามขนบธรรมเนียมของผู้หญิงย่าหย่า จะต้องเก็บตัวก่อนแต่งงานและไม่สามารถออกไปพบปะกับผู้คนที่มาเยี่ยมเยียนบ้านได้ จาก Lim GS (2003) ได้กล่าวว่า เมื่อเด็กหญิงอายุ 12 ขวบ ชีวิตอิสระของเธอก็สิ้นสุดลง ย่าหย่าจะถูกห้ามไม่ให้ออกจากบ้าน และได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับบทบาทในอนาคตของเธอในฐานะภรรยาที่น่านับถือในครอบครัวเปอรานากัน ย่าหย่าจะ

เรียนรู้บทเรียนที่จำเป็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสม การทำอาหาร การเย็บผ้า งานปัก งานลูกปัด ฯลฯ หากย่าพยายามจากครอบครัวที่ร่ำรวย จะได้เรียนรู้วิธีจัดการบ้านเรือน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับบทบาทในอนาคตของย่าหย่า

ก่อนแต่งงาน ย่าหย่าจะไม่ติดต่อกับโลกภายนอก ยกเว้นจากการแอบมองหลังบานประตูหน้าต่าง และผ้าม่านที่ปิดไม่มีด บนชั้นสองของบ้านจะสามารถแอบดูผู้ชายที่บ้านได้

“วัฒนธรรมอาหารของบ้านย่าหย่า รูปแบบที่เป็นตัวแทนวัฒนธรรมได้ดีที่สุดก็คือการจัดงานเลี้ยง ตะ ยาวก็คือโต๊ะ ปันยัง โต๊ะ หมายถึงตะเป็นภาษาถิ่นของชาวฮกเกี้ยน ปันยังหมายถึงยาวในภาษามลายู ในช่วง เทศกาล หรือโอกาสพิเศษของครอบครัวใหญ่ๆ ญาติและเพื่อนๆจะถูกเชิญมางานเลี้ยงโต๊ะปันยัง ตามประเพณี หญิงสาวที่ยังไม่ได้แต่งงานจะไม่สามารถร่วมงานเลี้ยงนี้ได้”

จากบทบรรยายข้างต้นดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเก็บตัวของผู้หญิงย่าหย่าก่อนเข้าแต่งงานกับผู้ชายที่เหมาะสมกับตนเอง ซึ่ง Lim GS (2003) ได้กล่าวว่า การจับคู่เป็นบรรทัดฐานทั่วไป โดยที่เจ้าสาวและเจ้าบ่าวไม่ได้พบกันจนกระทั่งถึงวันแต่งงาน การแต่งงานของชาวเปอรานากันมีลักษณะเฉพาะตามขนบธรรมเนียมของจีนและมาเลย์ ขนบธรรมเนียมของจีนพบได้ในพิธีกรรม การแต่งกาย และการปฏิบัติส่วนใหญ่ ทักษะที่ผู้หญิงได้รับที่บ้านเตรียมเธอให้พร้อมสำหรับความรับผิดชอบในการจัดการบ้าน ผู้จับคู่ให้มักเป็นญาติที่มีเครือญาติเพื่อนฝูงมากมาย

หลังจากตกลงกันได้เรียบร้อยแล้วขั้นตอนถัดไปก็จะเป็นการแลกเปลี่ยนของขวัญแต่งงาน หรือที่เรียกว่า Lap Cha

“นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาส่งของขวัญมา เมื่อไรคุณจะตอบกลับเขาไปล่ะ”

“ผมไม่รู้จะปฏิเสธเขาอย่างไรเลย”

จากตัวอย่างบทสนทนาข้างต้น กุ้ยฮวาและหวงหยวนได้สนทนากันเรื่องของขวัญแต่งงานที่ซาร์ลี งามมอบให้พวกเขาเพื่อเป็นของกำนัลมาสู่ขอเย่วเหนียง เพราะเป็นการจะให้แต่งงานเข้าไปเป็นเมียน้อย แท้จริงแล้วเป็นการแลกเปลี่ยนของขวัญแต่งงาน จากบทความของ Just Married FILMS กล่าวไว้ว่า Lap Cha หรือการแลกเปลี่ยนของขวัญแต่งงาน ปกติพิธีนี้จะจัดขึ้นในวันมงคลที่ทั้งสองครอบครัวเลือกหรือวันหยุดสุดสัปดาห์ก่อนวันแต่งงาน มีการแลกเปลี่ยนของขวัญแต่งงานระหว่างครอบครัวของเจ้าสาวและเจ้าบ่าว ของขวัญแบบเดิม ได้แก่ เทียนสีแดงคู่หนึ่งประดับด้วยมังกร และอีกคู่หนึ่งติดอยู่กับสลักนกฟีนิกซ์มังกรและนกฟีนิกซ์เป็นสัตว์ในตำนาน และเป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคีและความโชคดีสำหรับคู่รัก ในสมัยก่อนของขวัญเหล่านี้จะถูกส่งในตะกร้าแต่งงาน ที่เรียกว่า 'Bakul Siah' 'Bakul' หมายถึง 'ตะกร้า' ในภาษามาเลย์ในขณะที่ 'Siah' หมายถึงมงคลในภาษาฮกเกี้ยน มักจะลงสีมงคลด้วยลวดลายต่างๆ ตะกร้าเหล่านี้มักใช้โดยครอบครัวที่ร่ำรวย สิ่งของที่ขนส่ง ได้แก่ ผ้าไหม เสื้อผ้าฝ้าย งานลูกปัด เครื่องประดับ และผลไม้มงคล เช่น ส้ม

“แม่ นาง แก่แก่หลิวสั่งคนให้มาส่งเสื้อผ้ารองเท้าลูกปัดและเครื่องประดับ เขาบอกว่าจะต้องให้คุณได้ แต่งตัวอย่างสวยสดงดงาม ไม่ยอมให้คุณน้อยหน้าใครเป็นอันขาด คุณช่างโชคดีจริงๆ ที่ได้แต่งงานกับผู้ชายที่คุณรักมากขนาดนั้น”

จากตัวอย่างบทสนทนาระหว่างชาวบ้านที่พูดกับเย่วเหนียงเรื่องการแต่งงานของเย่วเหนียงกับหลิวอี เตาก่อนวันแต่งงานจะต้องเตรียมชุดแต่งงาน เมื่อมีการประกาศวันแต่งงาน เจ้าสาวจะเริ่มปกรองเท้าแตะ สำหรับห้องนอนสำหรับสามีในอนาคตของเธอ สิ่งเหล่านี้จะมอบให้เขาในวันหมั้น (Lim GS, 2003)

“คืนก่อนที่ย่าหย่าจะออกเรือนต้องใส่ชุดสีขาว ทำพิธีหวิ้มเจ้าสาว เจ้าสาวต้องนั่งบนถังข้าวสาร เป็นสัญลักษณ์ว่าจะออกจากบ้าน โดยปกติแล้ว พิธีจะใช้หนังสือที่เป็นสัญลักษณ์ของปัญญา ตาซึ่งที่เป็นสัญลักษณ์ว่าสามีภรรยามีความเท่าเทียมกัน ไม่บรรทัดที่เป็นสัญลักษณ์ว่าทำอะไรให้ระมัดระวัง หวีไม้ที่เป็นสัญลักษณ์ของความราบรื่น”

จากตัวอย่างบทบรรยายจะทำให้เห็นพิธีการหวิ้มก่อนวันแต่งงาน หรือที่เรียกว่า Cheo Thau พิธีดังกล่าวจะจัดขึ้นสองวันก่อนแต่งงาน หรือคืนก่อนวันแต่งงาน จากบทความของ Just Married FILMS ได้ กล่าวไว้ว่า พิธี Cheo Thau เป็นหนึ่งในงานที่สำคัญที่สุด พิธีการหวิ้มตามประเพณีซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ สิ่งของจำเป็นในพิธีได้แก่ กันตัง (ตวงข้าว) นยรู (ถาดหว่ายสานขนาดใหญ่) ตาซึ่ง กรรไกร มีดโกน หวีไม้ บรรทัด กระจก อ่างน้ำ และกิ่งต้นอิซอราและต้นหอม เพื่อพิสูจน์ว่าเจ้าสาวบริสุทธิ์หรือไม่ และ จากบทสนทนาของเทียนหลัน ที่พูดกับเย่วเหนียง ก่อนที่เย่วเหนียงจะออกเรือนไปกับหลิวอีเตา มีอาเถาเป็นผู้ช่วยในพิธีกรรมนี้

“หวิ้ครั้งแรก หวีจนถึงปลาย หวีครั้งที่สอง หวีไปจนถึงแก้มแล้ว หวีครั้งที่สาม หวีจนมีลูกเต็มบ้านหลานเต็มเมือง เย่วเหนียง หลานออกเรือนไปแล้ว จะสุขจะทุกข์ หลานก็ต้องอดทนเอาเอง ยายไม่เอาไหน ช่วยอะไร หลานไม่ได้แต่ยายจะให้หลานก้าวออกจากบ้านหลังนี้ได้อย่างถูกต้อง อย่างบริสุทธิ์ผุดผ่อง”

“คุณนายรองคะ ผูกผมเกี่ยวอะไรกับความบริสุทธิ์ความถูกต้อง”

“โบราณบอกว่าก่อนหย่าจะออกเรือน ต้องทำพิธีหวิ้ม ปอยผมสองข้างหน้าผากต้องผูกเป็นโบว์ไว้ ถ้าปลายผมเป็นเส้นตรงก็แปลว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นสาวบริสุทธิ์เป็นสาวพรหมจรรย์”

“แล้วถ้าปลายผมม้วนขึ้นล่ะคะ ถึงว่าล่ะ คุณนายรองกราบจนหัวแตกก็จะทำพิธีหวิ้มให้คุณหนูเย่วเหนียงให้ได้ ที่แท้ก็เพื่อชื่อเสียงของคุณหนู”

“คุณนายรอง ปลายผมเป็นเส้นตรง ปลายผมเป็นเส้นตรง”

“พวกคุณดูสิหลานฉันบริสุทธิ์”

จากตัวอย่างบทสนทนาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของพิธีหวิ้ม ซึ่งพิธีนี้จะแสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ของผู้หญิง สองวันก่อนการวันแต่งงาน ตอนเที่ยงพิธีการหวิ้มของเจ้าสาวจะเกิดขึ้น จะผูกผมเป็นกระจุกเล็กๆ ที่หน้าผากทั้งสองข้าง ริมบั้นสีขา (หมายถึงความบริสุทธิ์ของเจ้าสาว) หรือสีแดง (เพื่อเฉลิมฉลองโอกาสอันสดใส) เชื่อกันว่าสามารถบอกได้ว่าเจ้าสาวเป็นสาวพรหมจารีหรือไม่ หากไรผมบริเวณหน้าผากมีแนวโน้มที่จะม้วนงอและไม่ตอบสนอง แสดงว่าหญิงสาวไม่บริสุทธิ์ปอยผูกจะคงอยู่ตลอดพิธีแต่งงาน เจ้าสาวบางคนเลือกที่จะเก็บสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์นี้ไว้จนกว่าจะคลอดบุตรคนแรก (Lim GS, 2003)

“คุณหนูจวีเซียง คุณนายรองอุตสาหไปจ้างผู้หญิงที่มีลูกดกถึง 16 คน มาเย็บเสื้อสองตัวนี้ให้คุณหนูเลยนะ ขออวยพรให้พวกคุณมีลูกหลานเต็มบ้านและมีแต่ความสุขความเจริญ แล้วก็มีพวกนี้ มีรองเท้าผูกปิด

ด้วย สิ้นเดิมของคุณหนูที่คุณหนูเย็บปักเองมาด้วย แก้วแก่เนี่ยเผาเสื้อผ้าคุณหนูทั้งหมดเลย แต่คุณนายรอง แอบเก็บเสื้อผ้าพวกนี้ไว้ให้คุณหนูค่ะ ส่วนนี้ก็เป็นสิ้นเดิมของคุณยายที่ให้คุณนายรองไว้ คุณนายรองบอกว่า ให้คุณหนู สวมไว้ จะได้เป็นเจ้าสาวที่สมบูรณ์แบบค่ะ”

“คุณนายรองบอกว่า ชาวบ้านจะให้ความสำคัญกับชุดขาวชุดนี้มาก ชุดหนึ่งสำหรับเจ้าบ่าว อีกชุดสำหรับเจ้าสาว คุณหนูจะได้ใส่ระหว่างพิธีหวิวมเจ้าสาว และจะใส่ไปจนจบพิธี พอใส่จนจบพิธีแล้ว เอาไปซักไม่ได้ แต่คุณหนูต้องเก็บรักษาไว้ให้ดี ในวาระสุดท้ายของชีวิต คุณหนูจะได้ใส่ชุดนี้อีกครั้ง พอไปอยู่บนสวรรค์แล้วพวกคุณจะได้ตามหากันเจอ”

จากตัวอย่างบทสนทนาของอาเถากับจวี๋เซียง เพราะเมื่อเทียนหลินแม่ของจวี๋เซียงรู้ว่าลูกของตัวเองกำลังแต่งงานจึงฝากอาเถาช่วยเอาเสื้อผ้าที่ต้องใช้วันแต่งงานไปให้จวี๋เซียง ซึ่งชุดเจ้าบ่าวกับชุดเจ้าสาวที่ใช้ใส่ทำพิธีจนจบพิธีจะต้องเก็บรักษาไว้จนวันสุดท้ายของชีวิต เพื่อจะได้สวมใส่ในวันที่ไม่มีลมหายใจแล้ว เชื่อกันว่าจะตามหากันเจอบนสวรรค์

“เย่วเหนียง เธอรู้ไหมว่าทำไมต้องใส่ชุดขาวชุดนี้”

“ฉันรู้ เวลาบ่าวแต่งงานกับย่าหย่าต้องเตรียมชุดขาวกันคนละชุด ต้องใส่ตอนทำพิธีหวิวม ค่อยถอด มันหลังเสร็จพิธีแต่งงาน รอจนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายของชีวิตค่อยใส่มันอีกครั้ง”

และจากตัวอย่างบทสนทนาที่เย่วเหนียงได้สนทนากับแม่ของหลิวอีเตา ก่อนที่เธอจะเสียชีวิต เย่วเหนียงช่วยแม่ของหลิวอีเตาแต่งตัวสวมชุดสีขาวที่แม่ของหลิวอีเตาเคยใส่ในวันแต่งงานอีกครั้ง Lim GS, (2003) ได้กล่าวไว้ว่า เพื่อเตรียมทำพิธีหวิวเถา (หรือ cheo thau) พิธีนี้แสดงถึงการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ของคู่บ่าวสาวถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พิธีหวิวเถาจะจัดขึ้นตั้งแต่ช่วงตึกจนถึงเข้าตรู่ขึ้นอยู่กับเวลาที่ผู้ ทำนายเห็นว่าเป็นมงคล ทั้งคู่ไปทำพิธีที่บ้านของตัวเอง ก่อนทำพิธีคู่บ่าวสาวแล้วแต่งกายด้วยชุดสีขาว (เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์) พวกเขาถอดเสื้อผ้าเหล่านี้ออกหลังพิธีแต่งงาน เสื้อผ้าจะไม่ถูกสวมอีก เมื่อทั้งคู่ตายพวกเขาจะฝังโดยสวมเสื้อผ้าเหล่านี้

“ตามประเพณีของครอบครัวบ้านแล้ว เวลาเข้าสู่ฝ่ายชายต้องเอาหีบหมากเงินมาเพื่อเป็นเครื่องแทนสำหรับสู่ขอ หีบหมากเงินเป็นตัวแทนของการครองคู่กันร้อยปี เมื่อพ่อของลูก รับหีบหมากเงินแล้ว ก็แปลว่าเห็นด้วยกับการแต่งงานครั้งนี้ ถึงตอนนั้นลูกก็ยกน้ำชาออกมา เอาชาให้ว่าที่สามีของลูกดื่ม”

จากตัวอย่างบทสนทนาที่ชีวี๋เฟิงคุยกับเงินจู่เรื่องการมาสู่ขอของเจ้าบ่าว ในวันแต่งงานเจ้าบ่าวจะนำขบวนรถแห่มาสู่ขอเจ้าสาว Lim GS (2003) ได้กล่าวว่า ในวันแต่งงาน ที่บ้านเจ้าบ่าว จะมีการแขวนโคมไฟ ซึ่งหมายความว่าครอบครัว "พร้อมอย่างเป็นทางการ" ก่อนเที่ยงจะมีขบวนออกจากบ้านเจ้าบ่าว พ่อแม่ของเขาพาเขาไปที่รถม้าที่รออยู่ พ่อของเขาให้ไวน์หนึ่งถ้วยเพื่อเป็นการแสดงท่าทางจากลา พิธีกรรมนี้ เรียกว่า 'ซีม่า' และค่อนข้างคล้ายกับสมัยก่อนในประเทศจีนเมื่อเจ้าบ่าวขี่ม้าไปรับเจ้าสาวของเขา หรือบางครั้ง ก็เป็น อ้อยสองท่อน (เป็นสัญลักษณ์ของอายุยืนยาว) ถูกมัดไว้หลังรถเจ้าบ่าว ในช่วงแรกๆ ตะกร้าไม้ไผ่ที่บรรจุ ไถ่กระทัง และไถ่หนุ่มก็ถูกวางไว้ที่ท้ายรถด้วยเช่นกัน เจ้าบ่าวจะมาพร้อมกับปากจินเต็ค (Pak Chindek คือ นายพิธีหรือ

ผู้ดำเนินพิธีการงานแต่ง) นักเรียนฉาบ นักเป่า ขลุ่ย และฆ้องสองคน

เมื่อเจ้าบ่าวมาถึงบ้านของเจ้าสาว ก็จุดประทัดขึ้นเพื่อเป็นการอวยพร เมื่อเจ้าบ่าวมาถึงประตูหลัก เด็กผู้ชายจะยื่นสัมบนจานรองสีเงินให้ เจ้าบ่าวจะได้รับเชิญจากอาวูโส

“เมื่อย่าหย่าแต่งงาน พ่อแม่จะคลุมผ้าสีดำให้ที่ศีรษะ แทนความเศร้าของเจ้าสาวที่ต้องจากพ่อแม่ไป บ้าบ่าเชื่อว่าสีดำจะช่วยขับไล่สิ่งชั่วร้าย ผ้าสีแดงที่ประดับบนผ้าดำ เป็นตัวแทนคำอวยพรจากพ่อแม่”

จากบทบรรยายจะทำให้เห็นถึงการเปิดตัวเจ้าสาว หรือที่เรียกว่า Chim Pang จากบทความของ Just married FILM ได้กล่าวถึงขั้นตอนที่ว่า การเปิดตัวของเจ้าสาวถือเป็นการพบกันครั้งแรกระหว่างเจ้าสาวและเจ้าบ่าว

“คนส่งออกเรือน ทำไมเจียบแบบนี้ พุดคำมงคลหน่อยสิ”

“ฉันไม่เคยเป็นมาก่อน ฉันไม่รู้ว่าจะต้องพูดยังไง”

“พุดไปเถอะ เดี่ยวจะเป็นกลางไม่ดีเอานะ”

“เจ้าบ่าวมอบหม้อก้ำเซ็งให้เจ้าสาว เจ้าสาวได้รับหม้อก้ำเซ็งจากเจ้าบ่าว ในหม้อก้ำเซ็งจะมีขนมบัวลอย เมื่อแบ่งกันกินแล้ว ความรักจะได้เหนียวแน่น ขอให้ลูกหลานเต็มบ้าน มีแต่ความสุขความเจริญ ขอให้ความรักของทั้งคู่ยั่งยืน ขอให้ความรักหวานชื่นไม่มีอุปสรรคใดๆ ชีวิตใหม่กำลังจะเริ่มขึ้น พร้อมรับฤดูใบไม้ผลิ ขอให้ทั้งคู่พบเจอแต่สิ่งดีๆ มีแต่โชคกลาง ได้ฤกษ์ค่านับฟ้าดินแล้ว บ่าวสาวจะค่านับฟ้าดินแล้ว ค่านับครั้งที่หนึ่ง ค่านับฟ้าดิน ค่านับครั้งที่สอง ค่านับพ่อแม่ค่านับครั้งที่สาม ค่านับกันและกัน”

“ยินดีด้วย”

“บ่าวสาวจะเข้าห้องหอแล้ว”

“ได้เวลากินขนมอีแล้ว สีแดงแทนความสุข สีขาวแทนความบริสุทธิ์พอกินขนมอีแล้วความรักของ พวกคุณก็จะเหนียวแน่นหวานชื่น และมันคง ยั่งยืนตลอดไป ไม่มีวันพรากจากกัน พอกินขนมอีเสร็จแล้วต้อง ทำอะไรต่อละ ก็เข้าหอไป”

จากตัวอย่างบทสนทนาข้างต้นเป็นการสนทนาของอาเถาและชาวบ้านที่มาดูการแต่งงานเล็กๆ ของจิวเซียง และยามาโมโตะ โยสุเกะ ที่จัดขึ้นโดยไม่มีคนส่งออกเรือน อาเถาจึงทำหน้าที่แทน บทสนทนาที่แสดงให้เห็นถึง ขั้นตอนในระหว่างการแต่งงาน เมื่อเจ้าสาวออกมาด้วยผ้าคลุมตาข่ายสีดำ และการกินขนมบัวลอยตามธรรมเนียมเพื่อเสริมโชคกลาง Lim GS (2003) ได้กล่าวว่า พ่อแม่ของเจ้าสาวคลุมศีรษะ ด้วยผ้าตาข่ายสีดำ เป็นสัญลักษณ์ของความโศกเศร้าที่ยาหย่าจากพ่อแม่และวัยเด็กไว้เบื้องหลัง และความ ประหม่าในการเป็นผู้ใหญ่ Kheh Umm สอนให้เจ้าสาวเดินและไหว้ตามพิธีตลอดพิธีเจ้าสาวแทบไม่เคยยิ้ม เพราะการแต่งงานถือเป็นเรื่องเคร่งขรึม ซักพักเจ้าบ่าวก็ชวนเจ้าสาวออกมา ทั้งคู่ค่านับกันและกันแล้วเข้าไปใน ห้องเจ้าสาว เสรีฟซา และคุซอ 1 ถ้วย (ประกอบด้วยบัวลอยสีขาว 1 ชิ้นและบัวลอยสีแดง 1 ชิ้น) นี้หมายความว่า คู่บ่าวสาวได้รับพรด้วยของชีวิตด้วย

“ตามธรรมเนียมบ้าบ่า พิธีร่วมหอนั้น จะจัดขึ้นในวันมงคลภายใน 12 วันของการ

แต่งงาน ในตอนนั้น ฝ่ายเจ้าบ่าวจะวางผ้าขาวไว้บนเตียงคู่แต่งงานหนึ่งผืน ผ้าผืนนี้จะใช้เป็นตัวใช้ในธรรมเนียมตรวจสอบในวันถัดไป”

“วันที่ 12 ของการแต่งงาน เป็นวันสำคัญที่สุดของย่าหย่าที่เพิ่งแต่งงาน ในวันนั้น จะมีประเพณีที่ เรียกว่า การทดสอบความบริสุทธิ์ด้วยผ้าขาว ผ้าเช็ดหน้าขาวที่ใช้ในพิธีนี้คือสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะมันจะถูกใช้ตัดลินเชตาของเจ้าสาวได้ หลังจากแม่เฒ่าของทั้งสองตระกูลตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว บ้านเจ้าบ่าว จะยกกล่องเงินใส่หมากพลูให้บ้านเจ้าสาว เพื่อแสดงการยอมรับว่าเจ้าสาวบริสุทธิ์ จากนั้นเจ้าสาวจะรับผ้าเช็ดหน้าขาว และกล่องเงินใส่หมากพลู กลับไปบ้านเธออย่างเต็มภาคภูมิ เธอจะเชิญเพื่อนและญาติมากินข้าวน้ำกะทิ แสดง ให้เห็นว่าทั้งสองตระกูลต่างยินดีอย่างยิ่งกับการแต่งงานครั้งนี้ ผู้หญิงจำนวนมากกลายเป็นเหยื่อของธรรมเนียมประเพณีนี้ที่เลือกปฏิบัติต่อเพศหญิง”

จากตัวอย่างบทบรรยายข้างต้นสะท้อนให้เห็นพิธีกรรมในวันที่ 12 เป็นวันที่ทดสอบความบริสุทธิ์ของผู้หญิง Lim GS (2003) ได้กล่าวไว้ว่า วันที่ 12 การเฉลิมฉลอง dua belas hari จัดขึ้นใน วันที่ 12 ในวันนี้การแต่งงานได้รับการยืนยันโดยหลักฐานของการบริสุทธิ์ของเจ้าสาว ที่บ้านของเจ้าบ่าวจะมีการจัดเตรียมโถเงินหมากฝาน มะนาว และแกมเบียร์จากนั้นพ่อแม่ของเจ้าสาวก็เชิญแม่ของเจ้าบ่าวไปตรวจ ผ้าขาว ยาหย่าจะถูกขอให้ทดสอบความถูกต้องของคราบโดยบีบน้ำมะนาวลงบนผ้า โดยปกติแม่ของเจ้าบ่าวจะไม่ทำการทดสอบ เพราะเป็นการดูหมิ่นเจ้าสาว เมื่อทั้งพ่อและแม่พอใจผลลัพธ์แล้ว ก็ส่งไปบ้านเจ้าสาว

“บ้านเจ้าบ่าวให้ข้าวน้ำกะทิกับบ้านเจ้าสาว 12 ที่ แปลว่าคงพอใจในตัวลูกสะใภ้ น่าดู ถือเป็นเกียรติต่อ ตระกูลฝ่ายหญิงแล้ว นายท่านกับคุณที่ยืมกว้งจนปากจะฉีกถึงหู”

บทสนทนาข้างต้นเป็นการสนทนากันระหว่างเทียนหลันกับอาเถา ที่เห็นว่าเงินเชิงเออร์กลับมาที่บ้านตระกูลหวงเพื่อเอาข้าวน้ำกะทิให้กับบ้านเจ้าสาว เพื่อเป็นการให้เกียรติตระกูลฝ่ายหญิง และถือเป็นการแต่งงานอย่างสมบูรณ์แบบเมื่อฝ่ายหญิงผ่านการทดสอบความบริสุทธิ์มาแล้ว

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาภาพสะท้อนบทบาทผู้หญิงกับวัฒนธรรมการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิง 3 รุ่นสามารถวิเคราะห์และจำแนกออกทัศนคติของผู้หญิง ผ่านมุมมองต่างๆของตัวละคร ได้ดังต่อไปนี้

1 บทบาทและทัศนคติเรื่องการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 1

จากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์บทบาทและทัศนคติของตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 1 ได้แก่ คุณนายเงิน กุ้ยฮวา เทียนหลัน และตัวโกว ผลปรากฏว่า ตัวละครทั้งหมด อยู่ในช่วงอายุประมาณ 70-80 ปี เติบโตมาในช่วงศตวรรษที่ 19 ซึ่งถูกอบรมปลูกฝังให้เป็นผู้หญิงที่อยู่ในกรอบของสังคม ไม่มีการสนับสนุนให้ผู้หญิงเรียนหนังสือ หรือไม่มีความจำเป็นที่จะเรียนหนังสือ และถูกอบรมปลูกฝังที่มีค่านิยมที่ว่าหลังจากผู้หญิงแต่งงานออกเรือนเรียบร้อยแล้วก็มีหน้าที่ทำงานบ้านดูแลสามี

บทบาทของตัวละครผู้หญิงในรุ่นที่ 1 จะมีบทบาทหลากหลาย ได้แก่ บทบาทของการเป็นย่าทวด บทบาทของการเป็นย่า บทบาทของการเป็นยาย บทบาทของการเป็นแม่และบทบาทของการเป็นภรรยา ซึ่งมีทัศนคติที่ยึดติดกับวัฒนธรรมการแต่งงานแบบดั้งเดิมของบ้านย่า ย่าหย่าอยู่ เชื่อว่า ผู้หญิงต้องมีกิริยาท่าทางที่เรียบร้อย มีการเรียนรู้งานบ้านงานเรือน หรือการทำอาหารเก่ง เมื่อแต่งงานก็จะได้ทำหน้าที่เป็นภรรยาที่ดี และทำหน้าที่เป็นลูกสะใภ้ที่ดีโดยการมีลูกให้แก่ตระกูล ตัวละครผู้หญิงรุ่นนี้ยังมีความเชื่อว่าต้องแต่งงานเพื่อมีทายาทสืบตระกูล เชื่อว่าการแต่งงานถือเป็นเรื่องสำคัญและมีผลกระทบต่อตระกูล และทำบทบาทการเป็นภรรยาและเป็นแม่ที่ดีในการจัดหาครอบครัวให้ลูกและให้ลูกปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมแบบย่าหย่า และมองว่าสิ่งสำคัญของการแต่งงานของผู้หญิง คือความบริสุทธิ์และการมีลูกให้กับตระกูล เมื่อแต่งงานไปผู้หญิงก็ยังกดขี่ผู้หญิงด้วยกันเองเพื่อให้ได้ฐานะที่ดีกว่าผู้อื่น ยังคงเชื่อในขนบธรรมเนียมประเพณีการแต่งงานแบบบ้านย่า

2 บทบาทและทัศนคติเรื่องการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 2

จากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ทัศนคติของตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 2 ได้แก่ จิวเซียง เหมยอวี่ ชิวเหลียน ชิวเฟิง และชิวเจวียน ผลปรากฏพบว่า ตัวละครทั้งหมดที่กล่าวมา อยู่ช่วงอายุประมาณ 40-50 ปี เติบโตมาในช่วงแรกศตวรรษที่ 20 ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในสิงคโปร์คือชิวเหลียน ชิวเฟิง และชิวเจวียน มีโอกาสได้เรียนหนังสือเพราะ อังกฤษวางแผนการจัดการศึกษาในประเทศอาณานิคมโดยเริ่มจากการตั้งโรงเรียนประถมที่สอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อผลิตบุคลากรที่สามารถทำงานกับเจ้าอาณานิคมได้โดยมีการตั้งโรงเรียนลักษณะดังกล่าวเป็น แห่งแรกในนิคมช่องแคบจนต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 มีการตั้งโรงเรียนประถมหลักสูตรทันสมัยที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นสื่อขึ้น รวมถึงมีโรงเรียนสำหรับเด็กหญิงชาวจีน (วิทย์ บัณฑิตกุล, 2555: 28) แต่ถูกมองว่าการศึกษาไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้หญิง บางคนถูกอบรมปลูกฝังให้เป็นผู้หญิงที่อยู่ในกรอบของครอบครัว และยังถูกอบรมปลูกฝังค่านิยมที่ให้เห็นถึงความสำคัญของการแต่งงาน หลังจากผู้หญิงแต่งงานออกเรือนเรียบร้อยแล้วก็ทำหน้าที่ทำงานบ้านดูแลสามี

บทบาทของตัวละครผู้หญิงในรุ่นที่ 2 จะมีบทบาทหลากหลาย ได้แก่ บทบาทของการเป็นลูก บทบาทของการเป็นสะใภ้ บทบาทของการเป็นหลานสะใภ้และบทบาทของการเป็นแม่ ซึ่งทัศนคติของตัวละครผู้หญิงในรุ่นนี้ส่วนมากจะปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมของบ้านย่า ย่าหย่า ตามสภาพแวดล้อมและการอบรมสั่งสอนของครอบครัว และยังมีทัศนคติความเชื่อเรื่องวัฒนธรรมการแต่งงานแบบดั้งเดิมของบ้านย่า ย่าหย่า ว่าบทบาทในการเป็นลูกที่ดีให้กับครอบครัว คือการเชื่อฟังผู้ใหญ่และอยู่ในโอวาทของครอบครัว เมื่อผู้ใหญ่เลือกคู่ครองให้ก็ต้องยอมปฏิบัติตาม และเป็นผู้หญิงที่เก่งเรื่องงานบ้านงานเรือน เมื่อต้องแต่งงานก็พร้อมที่จะทำหน้าที่เป็นภรรยาที่ดีให้กับสามีและเป็นสะใภ้ที่ดีคอยดูแลในบ้าน แต่ยังมีส่วนน้อยที่ไม่เชื่อเรื่องการแต่งงานแบบบ้านย่า ย่าหย่า เป็นเพราะสภาพแวดล้อมและความกล้าคิดที่จะออกมาจากกรอบของการแต่งงานแบบเดิม ซึ่งจากบทบาทและทัศนคติเรื่องการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 1 และ 2 สะท้อนให้เห็นทัศนคติของตัวละครที่สอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับบทบาทของเฮอร์ลิค (1978 อ้างถึงใน เจตนิพิฐ ท้าวแก้ว, 2559)

ได้จำแนกบทบาทของผู้หญิงปัจจุบันไว้ในข้อแรก คือ บทบาทของผู้หญิงแบบดั้งเดิม มีลักษณะเป็นผู้ให้บริการในทุกสถานการณ์และทำตามความต้องการของผู้ชาย ความพอใจของครอบครัว เกิดจากความสำเร็จของสมาชิกผู้ชาย ต้องแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความอบอุ่นและสัมพันธ์ที่ดีแก่ครอบครัว มีความเสียสละในการตัดสินใจเรื่องสำคัญต้องให้ผู้ชายเป็นผู้ตัดสินใจ ผู้ชายทำหน้าที่หารายได้ส่วนผู้หญิงมีหน้าที่ดูแลครอบครัว ผู้หญิงจะยกระดับฐานะทางสังคมของตนด้วยการแต่งงานกับผู้ชายที่มีฐานะทางสังคมสูงกว่า ตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 1 และ 2 จึงมีบทบาทของผู้หญิงดั้งเดิมคือ การที่ผู้หญิงมีหน้าที่ดูแลครอบครัว ดูแลสามีและลูกอยู่ในบ้าน

3 ทศนคติเรื่องการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 3

จากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ทศนคติของตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 3 ได้แก่ เย่วเหินยง เจินจู่ อวีจู่ และลิปี้ ผลปรากฏว่า ตัวละครทั้งหมดอยู่ช่วงอายุประมาณ 20 ปี เติบโตมาในช่วงศตวรรษที่ 20 อยู่ในระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งผู้หญิงส่วนใหญ่ได้รับการศึกษา และมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของตะวันตกมากขึ้น บทบาทของผู้หญิงในรุ่นที่ 3 ได้แก่ บทบาทของการเป็นหลาน บทบาทของการเป็นลูก และบทบาทของการเป็นภรรยา ซึ่งทศนคติของตัวละครผู้หญิงในรุ่นนี้แตกต่างจากตัวละครผู้หญิงรุ่นก่อนๆ คือจะมีความรักอิสระมากกว่า แต่ยังคงอยู่ในกรอบของครอบครัว เป็นเพราะคำสอนจากคนรุ่นยายรุ่นแม่ เป็นลูกหลานที่เชื่อฟังผู้ใหญ่แต่มีบางครั้งที่ไม่ได้รับความยุติธรรมจะแย้งขึ้น และทศนคติเรื่องวัฒนธรรมการแต่งงานของบ่าบ่า ย่าหย่า ของตัวละครผู้หญิงในรุ่นนี้ส่วนมากจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่กล้าโต้แย้งเพื่อให้ตนเองไม่เสียเปรียบในการแต่งงาน ด้วยปัจจัยทางสังคมที่เป็นยุคสมัยศตวรรษที่ 20 ส่งผลให้สิ่งต่างๆ เริ่มเปลี่ยนแปลง โดยมีขบวนการเปอรานากันชั้นสูงบางคน เริ่มสนับสนุนเอกราชของมาเลเซีย วัฒนธรรมเปอรานากันเริ่มเสื่อมลงในมาเลเซียและสิงคโปร์หลังได้รับเอกราช หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากอาณานิคมของอังกฤษในการรับรู้ความเป็นกลางทางเชื้อชาติพวกเขาต้องเผชิญกับวิกฤตเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม

นโยบายการยึดครองของญี่ปุ่นและรัฐบาลของทั้งสองประเทศภายหลังได้รับอิสรภาพจากอังกฤษ ส่งผลให้ชาวเปอรานากันหลอมรวมกลับเข้าสู่วัฒนธรรมจีนเป็นกระแสหลัก สิงคโปร์จัดประเภทชาวเปอรานากันเป็นเชื้อสายจีน ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการสอนภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่สองแทน วัฒนธรรมเปอรานากันกำลังสูญเสียนิยามให้วัฒนธรรมตะวันตกสมัยใหม่ การแต่งงานมักเป็นไปตามวัฒนธรรมตะวันตก เพราะประเพณีของชาวเปอรานากันเริ่มเสื่อมความนิยม เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้หญิงจึงมีความคิดที่ว่า ผู้หญิงกับผู้ชายเท่าเทียมกัน ไม่จำเป็นต้องอยู่แคในบ้านและเย็บปักถักร้อยถูกปลูกฝังความคิดของผู้หญิงย่าหย่า เพื่อแต่งงานแล้วฐานะจะดีขึ้น แต่ตัวละครผู้หญิงในรุ่นนี้จะมีความคิดว่าหากทำทุกอย่างโดยไม่ต้องพึ่งการแต่งงานและเป็นตัวเลือกในการไปเป็นภรรยาของใคร แสดงให้เห็นว่าตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 3 เริ่มมีแนวความคิดที่สอดคล้องกับทฤษฎีสตรีนิยม สตรีนิยมเป็นระบบคิดมีจุดร่วมกันอย่างน้อยสองประการด้วยกัน คือ หนึ่งเป็นระบบคิดที่พยายามอธิบายสถานะความเป็นรอง ความเป็นอื่นของผู้หญิง และสองเป็นขบวนการเคลื่อนไหวทางการเมือง

เพื่อเปลี่ยนแปลงและปลดปล่อยความเหลื่อมล้ำและไร้อำนาจของผู้หญิงในความสัมพันธ์บนฐานเพศภาวะ

ทฤษฎีสตรีนิยมตระหนักต่อการควบคุมของระบบปิตาธิปไตย (Patriarchy) รวมทั้งการแสวงหาประโยชน์และการกดขี่ทั้งในระดับสภาวะและอุดมการณ์ของผู้หญิง (อรจิรา อัจฉริยไพบูลย์ 2560 หน้า 268 - 269) และบทบาทและทัศนคติเรื่องการแต่งงาน ผ่านมุมมองของตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 3 สะท้อนให้เห็นทัศนคติของตัวละครที่สอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับบทบาทของเฮอร์ลิค (1978 อ้างถึงใน เจตนิพิฐ ท้าวแก้ว, 2559) ได้จำแนกบทบาทของผู้หญิงปัจจุบันไว้ในข้อที่สอง คือบทบาทผู้หญิงสมัยใหม่ มีลักษณะให้ความสำคัญแก่ตนเอง สามารถขอความช่วยเหลือจากคนอื่นแทนการรอคอย แสวงหาโอกาสที่เท่าเทียมและความก้าวหน้าสามารถเลือกอาชีพที่ตนเองพอใจ และแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนไปตามค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงได้

ดังนั้นบทบาทและทัศนคติเรื่องการแต่งงาน ตัวละครผู้หญิงทั้ง 3 รุ่น มีมุมมองเรื่องการแต่งงานที่แตกต่างกัน ตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 1 มีความเชื่อว่าการแต่งงานสำคัญต่อผู้หญิง คนในครอบครัวต้องเป็นผู้จัดหาคู่ครองให้ และการแต่งงานแบบบ่าบ่า ย่าหย่ามีพิธีกรรมที่เคร่งครัดหลายขั้นตอนจะต้องปฏิบัติและยึดถือเป็นขนบธรรมเนียมเหล่านั้นด้วย ตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 2 ยังมีความเชื่อว่าการแต่งงานสำคัญต่อผู้หญิงและครอบครัว ถึงแม้ว่ามีทัศนคติที่ขัดแย้งกับการที่คนในครอบครัวเป็นผู้จัดหาคู่ครองให้ แต่ยังไม่มีความกล้าที่จะโต้แย้งออกไป และตัวละครผู้หญิงรุ่นที่ 3 มีความกล้าที่จะโต้แย้งกับการแต่งงานแบบดั้งเดิมของบ่าบ่า ย่าหย่าที่ต้อพิสูจน์ถึงความบริสุทธิ์ของผู้หญิง หรือการที่ผู้หญิงเก็บตัวอยู่เพื่อจัดการแค้นในบ้าน ผู้หญิงรุ่นนี้ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการแต่งงานที่หวังพึ่งพาสามีแต่ให้ความสำคัญกับความอิสระ เท่าเทียมกันในสังคม การแต่งงานและการใช้ชีวิตคู่ที่เต็มใจกันทั้งสองฝ่าย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบว่าละครชุดจีนเรื่อง 《小娘惹》 ยังมีประเด็นอื่นๆที่น่าสนใจ ซึ่งที่ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาไปนั้นเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่ง ผู้วิจัยจึงอยากให้มีการศึกษาส่วนอื่นเพิ่มเติม เช่น วัฒนธรรมเรื่อง อาหารของบ่าบ่า ย่าหย่า ในละครชุดจีนเรื่อง 《小娘惹》 หรือศึกษาเกี่ยวกับภาพสะท้อนสังคมปิตาธิปไตย ในสังคมสมัยนั้น รวมไปถึงผู้วิจัยอยากแนะนำให้ศึกษาวัฒนธรรมด้านอื่นๆ ของวัฒนธรรมบ่าบ่า ย่าหย่าด้วย

รายการอ้างอิง

- เจตนิพิฐ ท้าวแก้ว. (2559). *สถานภาพและบทบาทตัวละครหญิงในนวนิยายของพงศกร*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่
- นภาพร ธนะนุทรัพย์. (2551). *อิทธิพลของสื่อละครทางโทรทัศน์ต่อพฤติกรรมด้านจริยธรรม: กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

- พุมรี อรรถรัฐเสถียร. (2556). *เปอรานากัน (Peranakan) สายเลือดลูกผสม*. สืบค้น 11 กรกฎาคม 2565, จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rusamelae/article/view/62915/51696>
- พรจันทร์ เสียงสอน. (2557). *การนำเสนอผู้หญิงและความรุนแรงในภาพยนตร์ไทย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- พลเดช ปิ่นประทีป. (2563). *จีนโพ้นทะเล*. สืบค้น 27 กรกฎาคม 2565, จาก <https://www.csdi.or.th/2020/02/chinese/>
- อดิยศ สรรคบุรานุรักษ์. (2561). เปอรานากัน: บ้าบ่า-ย่าหยามรดกทางวัฒนธรรมสายเลือดลูกผสมมาเลย์-จีน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(3), 2740-2755.
- อรจิรา อัจฉริยไพบุลย์. (2560). บทความปริทรรศน์ “สตรีนิยม” : การศึกษาวิถีชีวิตผ่านงานวิทยานิพนธ์ร่วมสมัยของไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนนคร*, 14(3), 134-148.
- Lim GS, Catherine. (2003). *Gateway to Peranakan Culture*. Retrieved on July 11, 2022, from https://pubhtml5.com/iytc/omvm/Gateway_to_Peranakan_Culture/1
- Peranakan Life Malaysia. (2023). *Peranakan Wedding Ceremony*. Retrieved on June 26, 2023, from <https://www.peranakanlife.com/baba-nyonya-culture/wedding-ceremony>
- Sandy Rismantojo. (2021). Peranakan Batik: Cultures Connection in Indonesia, Malay Peninsula, and Thailand. *The New Viridian Journal of Arts, Humanities and Social Sciences*, 1(2), 57-72.

ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เมธิกา พ่วงแสง^{1*} วิสุตา วรรณห่วย²

Factors Affecting Research Work of Academic Personnel

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Maythika Puangsang¹ Wisuta Wannahuay²

Received 11/04/2023, Revised 02/08/2023, Accepted 03/08/2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 300 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานด้วยค่า Independent T-test และ One Way ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = .84) เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะต่อการทำงานวิจัย ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = .94) รองลงมา คือ การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 1.06) เมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ สถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ และ หน่วยงานต้นสังกัดแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำงานวิจัยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และบุคลากรสายวิชาการ ที่มีเพศ และระดับการศึกษา แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำงานวิจัย ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ปัจจัย การทำงานวิจัย บุคลากรสายวิชาการ

¹ อาจารย์ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Lecture, Division of General Education, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

² นักวิจัยปฏิบัติการ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Researcher, Institute and Development, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

* Corresponding: E-mail: maythika.p@rmutp.ac.th

Abstract

This research aims to study the conditions and research working factors of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. It is a quantitative research. by using questionnaires to collect data and sample groups as teachers Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, 300 people by purposive sampling and The statistics used are frequency and percentage mean Standard Deviation.

The results of the research found that : The sample group had opinions about the condition and research work factors of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The overall picture was at a high level ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = .84). The item with the highest mean was attitude towards research work ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = .94), followed by university support ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 1.06). When testing the hypothesis, it was found that academic personnel with different personal factors such as age, status, academic position, and affiliated departments have different opinions regarding research work at a statistically significant level of 0.05. However, academic personnel with different genders and educational levels have no significant difference in their opinions regarding research work.

Keywords: Factors, Affecting Rresearch Work, Academic Personnel

บทนำ

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว สำหรับภารกิจการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยและพัฒนาบริหารจัดการงานวิจัยในภาพรวมขององค์กร ซึ่งภารกิจด้านการวิจัยนั้นสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2555 มาตรา 4 ระบุว่า คณาจารย์ บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ดังนั้น ส่งผลให้การวิจัยสำหรับบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะ

คณาจารย์จำเป็นต้องสร้างและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียนด้วยกระบวนการวิจัย ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยสำหรับคณาจารย์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครดำเนินกิจกรรมตามพันธกิจทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 พันธกิจ และสำหรับพันธกิจด้านการวิจัยได้สนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์ นักวิจัย ได้ดำเนินการตามพันธกิจด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2548 – ปัจจุบัน ทั้งนี้ สำหรับการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย ทุกระดับตั้งแต่นักวิจัยรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส ตลอดจนเพิ่มศักยภาพการวิจัยที่เข้มแข็ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้จากการพัฒนานักวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักวิจัยรุ่นใหม่ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้กลไกหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ คือ การมีระบบการพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน ตรงตามความต้องการของผู้เข้ารับการพัฒนา ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการวิจัย โดยได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นหน่วยงานกลางในการบริหารจัดการ ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ นักวิจัย ได้มีการสร้างผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กล่าวมา ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ได้กำหนดวิสัยทัศน์การเป็น “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีชั้นนำด้านการผลิตบัณฑิตมืออาชีพ” โดยมีพันธกิจ 4 พันธกิจหลัก เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ สำหรับภารกิจการวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในเรื่องการพัฒนาความเข้มแข็งงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันพัฒนาประเทศ และพัฒนาระบบวิจัยตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ โดยความร่วมมือของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และความร่วมมือกับเครือข่ายภายนอกทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา ภาคการผลิต ชุมชน ซึ่งภารกิจด้านการวิจัยและพัฒนาถือเป็นภารกิจสำคัญของมหาวิทยาลัย เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวมผู้มีความรู้สูงของชาติ มหาวิทยาลัยจึงมีหน้าที่สำคัญ คือ การวิจัยเพื่อการสร้างองค์ความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งส่งเสริมให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยทำงานวิจัย เพื่อแสวงหาความรู้มาใช้ประโยชน์ ในการเรียนการสอน และการพัฒนางานของมหาวิทยาลัย และยังเป็นที่พักทางวิชาการของหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งส่งผลรวมถึงการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ มหาวิทยาลัยต้องมีระบบและกลไก ที่จะทำให้สามารถดำเนินงาน ผลิตผลงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การมีแผนงานการวิจัย มีการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน และมีการเผยแพร่สู่การใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางในทุกมิติ รวมถึงถึงการตีพิมพ์ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญอีกครั้งของสถาบันอุดมศึกษา คือ เมื่อมีการจัดตั้งกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างต่าง ๆ และ

รูปแบบการบริหาร รวมถึงการบริหารงานวิจัยซึ่งแตกต่างจากเดิมอย่างสิ้นเดิม ทำให้สถาบันอุดมศึกษาและนักวิจัยจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการบริหารงานวิจัยในรูปแบบใหม่ที่อยู่ภายใต้ระบบ ววน. การทำงานวิจัยแบบเดิม ๆ จะไม่สามารถตอบโจทย์ได้อีกต่อไป ทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิจัยต่อไป

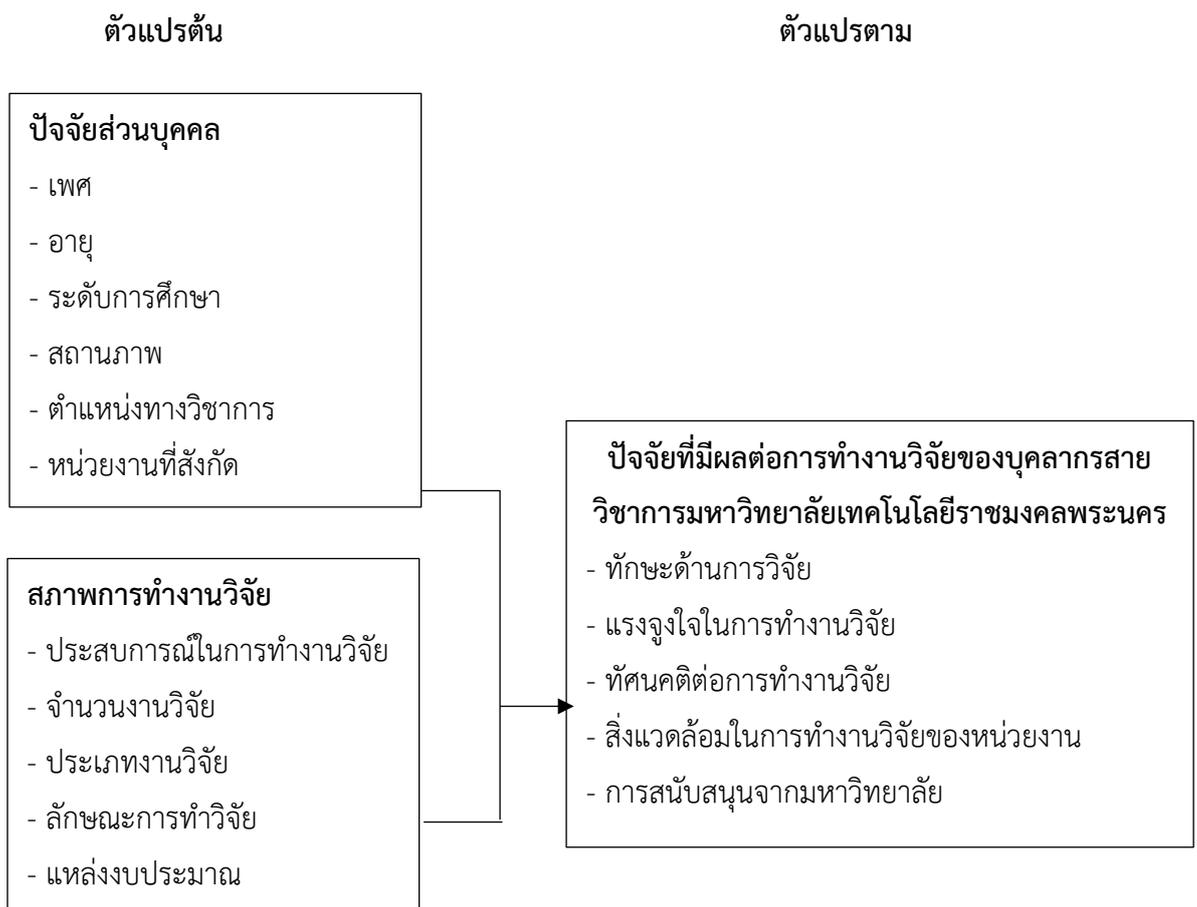
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานการวิจัย

บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำงานวิจัยแตกต่างกัน

กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 526 คน (กองบริหารงานบุคคล, 2565)

กลุ่มตัวอย่าง : ผู้วิจัยคำนวณขนาดตัวอย่างประชากรโดยใช้สูตรของ Yamane เพื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้คลาดเคลื่อนได้ ± 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 228 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เก็บแบบสอบถามได้ จำนวน 300 ชุด

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการทำงานวิจัยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานวิจัยเป็นข้อคำถามมีลักษณะแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนางานวิจัยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการศึกษา

การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามนั้นก่อนนำไปใช้ถามกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความถูกต้องของเครื่องมือ (Validity) และการตรวจสอบความน่าจะเป็นของเครื่องมือ (Reliability) ดังนี้

ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ โดยผู้ทำการศึกษานำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ให้ครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้าง เนื้อหา และภาษาที่ใช้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม และสามารถครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อความ

กับประเด็นหลักที่ศึกษา

ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็น

ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อความวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตรเกณฑ์

- ข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง **ใช้ได้**

- ข้อความที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง**ยังใช้ไม่ได้** โดยให้หาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อความ

สมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกข้อความที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 มาใช้เป็นข้อความจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ซึ่งได้ตรวจสอบแบบสอบถามแล้วเห็นว่าแบบสอบถามทุกข้อที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้าน และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผลการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.94

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขแล้ว ไปดำเนินการทดสอบกับกลุ่มที่มีความใกล้เคียง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ท่าน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค Cronbach (1953) โดยมีผลรวมค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา และโครงสร้างคำถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามลงสนามวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลมาใช้วิเคราะห์ โดยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) มีรายละเอียด ดังนี้

- ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบเอกสาร และในรูปแบบออนไลน์

- นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งจะได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

- นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์สถิติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดผู้วิจัยนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อประมวลผลข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานวิจัย ด้วยค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกตามปัจจัยด้านต่าง ๆ

การแปลความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม พิจารณาจากระดับคะแนนค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ซึ่งจัดชั้น โดยให้คะแนนระดับความต้องการที่มีต่อปัจจัยในด้านต่าง ๆ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง ปัจจัยที่มีศักยภาพในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง ปัจจัยที่มีศักยภาพในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง ปัจจัยที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง ปัจจัยที่มีศักยภาพในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง ปัจจัยที่มีศักยภาพในระดับมากที่สุด

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า แบบสอบถามเป็นเพศหญิง ร้อยละ 46 และเพศชาย ร้อยละ 54 มีอายุระหว่าง 35 - 44 ปี สูงสุด ร้อยละ 45.33 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ร้อยละ 78 มีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ร้อยละ 86.33 ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 67.00 มีอายุงาน 5 - 10 ปี ร้อยละ 41.33 และสังกัดคณะคณะ บริหารธุรกิจ ร้อยละ 22.33

สภาพการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัย ร้อยละ 70.67 โดยมีงานวิจัยอยู่ระหว่าง 5 - 10 เรื่อง ร้อยละ 56.67 ส่วนใหญ่เป็นวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ร้อยละ 40.47 เน้นทำวิจัยเป็นกลุ่มในสาขาเดียวกัน ร้อยละ 40.53 แหล่งงบประมาณมากจากงบประมาณรายได้คณะเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.20 โดยมุ่งเน้นนำเสนอในงานประชุมทางวิชาการ ร้อยละ 32.44 ส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ร้อยละ 92.00

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านการวิจัย	3.49	1.09	มาก
แรงจูงใจในการทำงานวิจัย	3.47	.88	มาก
ทัศนคติต่อการทำงานวิจัย	3.56	.94	มาก
สิ่งแวดล้อมในการทำงานวิจัยของหน่วยงาน	3.49	1.09	มาก
การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย	3.56	1.06	มาก
ภาพรวม	3.53	.84	มาก

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = .84) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทัศนคติต่อการทำงานวิจัย ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = .94) และ การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 1.06) รองลงมา คือ ทักษะด้านการวิจัย ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 1.09) สิ่งแวดล้อมในการทำงานวิจัยของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 1.06) และแรงจูงใจในการทำงานวิจัย ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = .88) ตามลำดับ และสามารถแยกรายประเด็นดังตารางที่ 2-6

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: ทักษะด้านการวิจัย

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะทำการวิจัยอย่างเพียงพอ	3.82	.85	มาก
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยอย่างเพียงพอ	3.47	1.03	มาก
3. ท่านสามารถนำระเบียบวิธีวิจัยมาใช้ได้อย่างเหมาะสม	3.73	.90	มาก
4. ท่านสามารถระบุปัญหาการวิจัยและกำหนดวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัยได้อย่างถูกต้อง	3.77	.96	มาก
5. ท่านสามารถเลือกและสร้างเครื่องมือการวิจัยได้อย่างถูกต้อง	3.80	.97	มาก
6. ท่านเลือกใช้สถิติและแปลผลรายงานได้อย่างถูกต้อง	3.87	.98	มาก
7. ท่านสามารถวิเคราะห์ สรุปผล และจัดทำรายงานการวิจัยได้อย่างถูกต้อง	3.78	.92	มาก
8. ท่านสามารถวางแผนการทำงานวิจัยให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด	3.69	1.63	มาก
ภาพรวม	3.49	1.07	มาก

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: ทักษะด้านการวิจัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 1.07) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านสามารถเลือกและสร้างเครื่องมือการวิจัยได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .98) รองลงมา คือ ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะทำการวิจัยอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .85) และ ท่านเลือกใช้สถิติและแปลผลรายงานได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .92) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 1.03)

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: แรงจูงใจในการทำงานวิจัย

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. งานวิจัยเป็นสิ่งที่ท้าทาย	3.78	.91	มาก
2. ทำเพื่อนำผลงานไปใช้ในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ	3.69	1.06	มาก
3. ทำงานวิจัยเพื่อนำไปแก้ปัญหาให้กับชุมชนและสังคม	3.51	1.09	มาก
4. ทำงานวิจัยเพื่อต้องการได้รับการยอมรับจากสังคมวิชาการ	3.67	.98	มาก
5. การวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้และสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางให้แก่ตนเอง	3.68	.99	มาก
6. ผลงานวิจัยนำมาปรับใช้กับการสอนได้เป็นอย่างดี	3.69	.96	มาก
7. ผลงานวิจัยนำมาใช้ประกอบการเขียนตำรา หนังสือ หรือเอกสารประกอบการสอน	3.68	.90	มาก
ภาพรวม	3.47	.88	มาก

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: แรงจูงใจในการทำงานวิจัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = .88) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ งานวิจัยเป็นสิ่งที่ท้าทาย ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .91) รองลงมา คือ ทำเพื่อนำผลงานไปใช้ในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 1.06) และ ผลงานวิจัยนำมาปรับใช้กับการสอนได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = .96) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทำงานวิจัยเพื่อนำไปแก้ปัญหาให้กับชุมชนและสังคม ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = 1.09)

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: ทักษะคิดต่อการทำงานวิจัย

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. งานวิจัยเป็นภารกิจสำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย	3.56	1.06	มาก
2. ผลงานวิจัยทำให้ท่านเกิดความภาคภูมิใจ	3.55	1.11	มาก
3. วิจัยเป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้กันได้	3.49	1.09	มาก
4. วิจัยทำให้ท่านเกิดภาวะเครียด	3.46	1.14	มาก
5. การทำวิจัยเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่โดยไม่จำเป็น	3.56	1.13	มาก
6. การทำวิจัยทำให้ท่านมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน	3.73	.94	มาก
7. การทำงานวิจัยทำให้ท่านได้รับประสบการณ์และความรู้เพิ่มเติม	3.72	.95	มาก
8. การทำงานวิจัยทำให้ท่านมีโอกาสได้เรียนรู้และทำความรู้จักกับหน่วยงานภายนอก	3.69	.96	มาก
ภาพรวม	3.56	.94	มาก

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัจจัยการทำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : ทักษะคิดต่อการทำงานวิจัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = .94) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การทำวิจัยทำให้ท่านมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = .94) รองลงมา คือ การทำงานวิจัยทำให้ท่านได้รับประสบการณ์และความรู้เพิ่มเติม ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = .95) และ การทำงานวิจัยทำให้ท่านมีโอกาสได้เรียนรู้และทำความรู้จักกับหน่วยงานภายนอก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = .96) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิจัยทำให้เกิดภาวะเครียด ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 1.14)

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: สิ่งแวดล้อมในการทำงานวิจัยของหน่วยงาน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. สภาพแวดล้อมในที่ทำงานเอื้อต่อการทำงานวิจัย	3.68	1.06	มาก
2. หน่วยงานของท่านมีห้องปฏิบัติการ/ศูนย์เครื่องมือ/ศูนย์ให้คำปรึกษา	3.74	1.10	มาก
3. หน่วยงานของท่านมีระบบความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการหรือการทำงานวิจัย	3.65	1.09	มาก

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: สิ่งแวดล้อมในการทำงานวิจัยของหน่วยงาน (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4. หน่วยงานของท่านมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.70	.96	มาก
5. หน่วยงานของท่านมีการประชุมระหว่างอาจารย์กับผู้บริหารคณะเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัยของหน่วยงาน	3.20	.95	ปานกลาง
6. หน่วยงานของท่านมีการรวมกลุ่มเพื่อทำงานวิจัยร่วมกัน	3.32	.84	ปานกลาง
ภาพรวม	3.49	1.09	มาก

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: สิ่งแวดล้อมในการทำงานวิจัยของหน่วยงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 1.09) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หน่วยงานของท่านมีห้องปฏิบัติการ/ศูนย์เครื่องมือ/ศูนย์ให้คำปรึกษา ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 1.10) รองลงมา คือ หน่วยงานของท่านมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = .96) และ สภาพแวดล้อมในที่ทำงานเอื้อต่อการทำงานวิจัย ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 1.06) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หน่วยงานของท่านมีการประชุมระหว่างอาจารย์กับผู้บริหารคณะเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัยของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .95)

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายอย่างชัดเจนในการสนับสนุนการวิจัย	3.74	.93	มาก
2. มหาวิทยาลัยมีการจัดสรรรางวัลสำหรับผู้มีผลงานวิจัยเด่น	3.56	1.06	มาก
3. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้อาจารย์มีเวลาสำหรับการทำงานวิจัย	3.55	1.11	มาก
4. มหาวิทยาลัยจัดการงานสอนให้ลดลงสำหรับผู้ทำงานวิจัย	3.49	1.09	มาก
5. มหาวิทยาลัยมีการจัดสรรทุนวิจัยอย่างเพียงพอ	3.46	1.14	มาก
6. มีแหล่งเชื่อมโยงเครือข่ายกับนักวิจัยทั้งในและต่างประเทศ	3.56	1.13	มาก
7. มีคลังข้อมูลสำหรับการค้นคว้าข้อมูลการวิจัย	3.73	.94	มาก

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการทำงานวิจัย: การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
8. มีการสนับสนุนให้เข้าร่วมการสัมมนาทางวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ	3.72	.95	มาก
9. มีการสนับสนุนให้ตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ	3.69	.96	มาก
10. มีการสนับสนุนให้จัดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	3.69	.93	มาก
11. มหาวิทยาลัยกำหนดให้หน่วยงานนำผลงานวิจัยไปใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบ	3.56	.86	มาก
ภาพรวม	3.56	1.06	มาก

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัจจัยการทำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 1.06) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายอย่างชัดเจนในการสนับสนุนการวิจัย ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = .93) รองลงมา คือ มีคลังข้อมูลสำหรับการค้นคว้าข้อมูลการวิจัย ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = .94) และ มีการสนับสนุนให้เข้าร่วมการสัมมนาทางวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = .956) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มหาวิทยาลัยมีการจัดสรรทุนวิจัยอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 1.14)

ผลการทดสอบสมมติฐาน
ตารางที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน		
	ค่านัยสำคัญ	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
เพศ	0.980		✓
อายุ	0.000*	✓	
ระดับการศึกษา	0.168		✓
สถานภาพ	0.000*	✓	
ตำแหน่งทางวิชาการ	0.048*	✓	
หน่วยงานที่สังกัด	0.016*	✓	

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย บุคลากรสายวิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ สถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ และ หน่วยงานต้นสังกัดแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำงานวิจัยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และบุคลากรสายวิชาการ ที่มีเพศ และ ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำงานวิจัย ไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัย โดยมีงานวิจัยอยู่ระหว่าง 5 – 10 เรื่อง และเป็นวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เน้นทำวิจัยเป็นกลุ่มในสาขาเดียวกัน ซึ่งแหล่งงบประมาณมาจากงบประมาณรายได้คณะเป็นส่วนใหญ่ เน้นนำเสนอในงานประชุมทางวิชาการ ซึ่งปัจจัยการทำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาปัจจัยแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

ด้านทักษะด้านการวิจัย พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านสามารถเลือกและสร้างเครื่องมือการวิจัยได้อย่างถูกต้อง รองลงมา คือ ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะทำการวิจัยอย่าง และ ท่านเลือกใช้สถิติและแปลผลรายงานได้อย่างถูกต้อง ซึ่งแบลนด์ และรูฟฟิน (Bland & M.T. Ruffin, 1992, 385-397) ได้ทำงานวิจัยและแบ่งคุณลักษณะสภาพแวดล้อมของผลิตภาพการวิจัย 12 ประการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ ที่ชัดเจนในการประสานร่วมมือกัน การมุ่งเน้นที่การสร้างงานวิจัยวัฒนธรรมวิจัยที่เด่นชัด บรรยากาศของกลุ่มที่สนับสนุน การกระจายอำนาจขององค์กร การปกครองแบบมีส่วนร่วม การสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ ทรัพยากรและบุคลากรวิจัย อายุ ขนาดและความหลากหลายของกลุ่ม การให้รางวัลอย่างเหมาะสม การให้ความสำคัญกับการคิดสรร การรับเข้า ผู้นำที่มีทั้งทักษะด้านการวิจัยและความสามารถด้านการบริหารจัดการ สำหรับด้านแรงจูงใจในการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ งานวิจัยเป็นสิ่งที่ท้าทาย คือ ทำเพื่อนำผลงานไปใช้ในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และ ผลงานวิจัยนำมาปรับใช้กับการสอนได้เป็นอย่างดี ปิยากร หวังมหาพร (2561) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่าแรงจูงใจในการทำงานวิจัยคือ ความรู้สึกได้ร่ำกำลังใจจากคนรอบข้างส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ เนื่องจากกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากขาดซึ่งกำลังใจการทำงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้อาจเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะอาจารย์ที่มีภาระงานในลักษณะที่ค่อนข้างเคร่งเครียดเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นงานเชิงวิชาการ ประกอบกับเมื่อต้องทำงานวิจัยอันเป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นงานที่ต้องอาศัยกำลังความสามารถอย่างสูง ทั้งพลังกายพลังใจและพลังสมอง ซึ่งจะทำให้เกิดภาวะเครียดและอาจท้อแท้หมดกำลังในการทำงาน ดังนั้น กำลังใจที่ได้รับจากบุคคลใกล้ชิดรอบข้าง อาทิ ครอบครัว พี่น้อง และเพื่อน จึงมีส่วนสำคัญมากในการทำงานวิจัยของ

อาจารย์หากอาจารย์ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมและให้กำลังใจจากบุคคลรอบข้างดี หรือการที่บุคคลรอบข้างเห็นดีด้วยกับการทำวิจัยของอาจารย์จะส่งผลให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยได้ปริมาณและคุณภาพดีตามไปด้วย

นอกจากนี้ด้านทัศนคติต่อการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การทำวิจัยทำให้ท่านมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน รองลงมา คือ การทำงานวิจัยทำให้ท่านได้รับประสบการณ์และความรู้เพิ่มเติม และ การทำงานวิจัยทำให้ท่านมีโอกาสได้เรียนรู้และทำความรู้จักกับหน่วยงานภายนอก ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานวิจัยของหน่วยงาน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หน่วยงานของท่านมีห้องปฏิบัติการ/ศูนย์เครื่องมือ/ศูนย์ให้คำปรึกษา รองลงมา คือ หน่วยงานของท่านมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่อง และ สภาพแวดล้อมในที่ทำงานเอื้อต่อการทำงานวิจัย และด้านการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายอย่างชัดเจนในการสนับสนุนการวิจัย รองลงมา คือ แหล่งเชื่อมโยงเครือข่ายกับนักวิจัยทั้งในและต่างประเทศ และ มีคลังข้อมูลสำหรับการค้นคว้า ข้อมูลการวิจัย ซึ่ง เนตรนภัส จันทรพวง และดุสิต อธิณัฐณ์ (2559) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า มีข้อจำกัดด้านเครื่องมือและงบประมาณสำหรับใช้ ทำวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณสนับสนุนการวิจัยจาก กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์งบประมาณแผ่นดิน ทุนส่วนตัว และกองทุนวิจัยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอกจากนี้ ประชากรตัวอย่างได้รับการสนับสนุนด้านทักษะการวิจัยจาก หน่วยงานในระดับมากและได้รับการสนับสนุน ด้านแหล่งข้อมูล สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อร่วมงาน และค่าตอบแทนจากการทำวิจัยในระดับปานกลาง รวมทั้งประชากรตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการทำวิจัยในทุกตัวชี้วัด และ ศรุดา ชัยสุวรรณ (ม.ป.ป.) เสนอแนวคิดการนำหลักการ 7S Framework ของแมคคินซี อันได้แก่ กลยุทธ์ โครงสร้าง ระบบ บุคลากร ทักษะ รูปแบบการบริหารจัดการ และค่านิยมร่วม มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรอุดมศึกษา ในฐานะที่มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรอุดมศึกษาที่ได้รับมอบหมายและได้รับความเชื่อถือไว้วางใจจากสังคม ให้ทำการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และสามารถผลิตผลงานวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ จะต้องมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรอุดมศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมและเอื้อต่อการพัฒนางานวิจัยให้มากที่สุด ซึ่งมหาวิทยาลัยในปัจจุบันต่างพยายามจะปรับเปลี่ยนบทบาทไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการวิจัยมากขึ้น หากแต่รูปแบบที่ดีของการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยยังไม่เริ่มต้นอย่างเป็นรูปธรรม คือ การรักษาหน้าที่ของการสอน ยังไม่เน้นการสอนควบคู่กับการวิจัยที่ทุกคนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันอันเป็นพื้นฐานของการต่อยอดองค์ความรู้ และนำองค์ความรู้ที่ได้มาสร้างสรรค์สังคม ดังนั้นวัฒนธรรมองค์กรอุดมศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญโดยการใช้ 7S ในการผลักดันให้อุดมศึกษาก้าวสู่องค์กรแห่งการวิจัยได้อย่างสมภาคภูมิ และจากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย บุคลากรสายวิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ สถานภาพ ตำแหน่ง

ทางวิชาการ และ หน่วยงานต้นสังกัดแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำงานวิจัยแตกต่างกัน และบุคลากรสายวิชาการ ที่มีเพศ และ ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำงานวิจัย ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ในการทำงานวิจัยผู้วิจัยต้องมีความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในสาขาที่ต้องการดำเนินการ เช่น ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ทฤษฎี การวิเคราะห์ข้อมูล ภาษาต่าง ๆ รวมไปถึงทักษะทางการสื่อสาร เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสนับสนุนในการดำเนินงานวิจัยและผลลัพธ์ของงานวิจัย นอกจากนี้มีปัจจัยประกอบอื่น ๆ เช่น การทำงานวิจัยเป็นทีม นโยบายขององค์กร หรือการกำหนดเป้าหมายสำคัญในการทำงานวิจัย เป็นต้น นอกเหนือจากทักษะ ทักษะคิดหรือแรงจูงใจของบุคลากรและการบริหารจัดการและการบริการจากส่วนกลางที่ทำหน้าสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่บุคลากรในการทำงานวิจัยก็เป็นแรงเสริมที่สำคัญในการช่วยผลักดันและขับเคลื่อนงานวิจัยของบุคลากรซึ่ง ฐณาพัชร วรพงศ์พัชร (2566) กล่าวว่า การรับรู้คุณภาพบริการของผู้รับบริการมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านเทคนิคและเป็นอิทธิพลทางตรงรวมทั้งคุณภาพการจัดการที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้คุณภาพบริการของผู้รับบริการด้วย และสิ่งสนับสนุนที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้บุคลากรที่ทำงานวิจัยสามารถเข้าถึงข้อมูลและสืบค้นได้อย่างรวดเร็ว เช่น การประยุกต์ใช้โซเชียลเพื่อช่วยลดระยะและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานซึ่ง วุฒิภัทร พงษ์เพชร อภิชาติ จำปา และ อัจฉริยา ทุมพานิชย์ (2566) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ในการพัฒนาระบบโดยประยุกต์ใช้โซเชียลมาช่วยในการพัฒนาระบบนั้นสามารถช่วยให้พัฒนาระบบได้ในระยะเวลาที่รวดเร็วมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน ลดข้อผิดพลาดของระบบย่อยต่าง ๆ ยืดหยุ่นต่อการปรับปรุงและพัฒนาระบบ

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยภายใต้ระบบ ววน. สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564 จากกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

อ้างอิง

กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (2565). *สรุปจำนวนบุคลากรสายวิชาการ ประกอบการจัดทำ SAR ประจำปีการศึกษา 2564*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ฐณาพัชร วรพงศ์พัชร. (2566). แนวทางปรับปรุงคุณภาพการจัดการบริการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการให้บริการของฝ่ายสนับสนุนสมาชิกธุรกิจทางตรงกลุ่มธุรกิจอาหารเสริมสุขภาพ ของสมาคมธุรกิจการขายตรงไทยหลังสถานการณ์โควิด19. *วารสารศิลปศาสตร์ มทร.ธัญบุรี*, 4(1), 16-25.

- เนตรนภัส จันทร์พ่วง และดุสิต อธิณัฐมณี .(2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *Thai Journal of Science and Technology*, 5(1), 2-19.
- ปิยากร หวังมหาพร. (2561). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วุฒิกัทร พงษ์เพชร, อภิชาติ จำปา และอัจฉริยา ทุมพานิชย์. (2566). การประยุกต์ใช้แนวคิดแบบบอโจล์เพื่อพัฒนาระบบรับสมัครนักศึกษาออนไลน์มหาวิทยาลัยนครพนม. *วารสารศิลปศาสตร์(วังนางเลิ้ง) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*, 3(1), 49-61.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิก จำกัด.
- ศรุดา ชัยสุวรรณ. (มปป.). **ศึกษาวัดธรรมองค์กรอุดมศึกษา : องค์กรแห่งการวิจัย**. สืบค้น 30 ตุลาคม 2565 จาก http://utcc2.utcc.ac.th/academicweek_proceeding/2551/humanities/saruda.pdf
- Bland, C.J. & Ruffin, M.T. (1992). Characteristics of a Productive Research Environment: Literature Review. *Academic Medicine*, 67, p. 385-397.

A preliminary study on the reform of saxophone teaching mode based on the improvement of practical ability

Panya Roongruang¹ Song Keran² Kla Somtrakool³
Bubphachart Aupatumnarakorn⁴ Chutasiri Yodwised^{5*}

Received 16/03/2023, Revised 11/09/2023, Accepted 13/09/2023

Abstract

Teaching mode is the key link in the teaching process and plays a decisive role in the teaching effect. For a long time, saxophone teaching in colleges and universities has been using the teacher-apprentice teaching mode of oral transmission, which has sufficient rationality but is not conducive to the cultivation and improvement of students' practical ability, and also largely affects students' employment and development. Based on this, this paper analyzes the use of several new teaching modes in order to play a corresponding role of inspiration and reference.

The objectives of research were:(1) to enrich the current saxophone teaching methods and further improve the quality of saxophone teaching in colleges and universities; (2) to identify the current problems in saxophone teaching and further optimize the existing teaching methods; (3) to provide new ideas for saxophone teaching in colleges and universities and to improve the construction of the quality of saxophone majors in all aspects ; (4)_Benefits the employment and development of students.

Keywords: Saxophone teaching; Practical ability; Teaching mode

Background and Research problems

Saxophone teaching refers to the training activities with teachers and students as the main body, teachers "teaching" and students "learning" as the main method, and saxophone as the main object. In the process of such training activities, teachers guide students in an organized and planned way to learn and master the basic skills of saxophone playing, improve students' comprehensive ability, and promote students' physical and mental development. Due to the lack of saxophone-related theoretical reference books in China, the researcher briefly divides saxophone teaching into three types: amateur, professional and normal saxophone teaching: "Amateur saxophone teaching" is a social market platform to meet the needs of amateur saxophone The purpose of learning interest of enthusiasts. "Professional teaching" takes professional colleges as a teaching platform, aims to cultivate saxophone performers or performers, emphasizes performance skills and skills, and highlights professionalism. "Normal saxophone teaching" The school is a teaching platform, aiming at cultivating primary and secondary school music teachers or music cultural workers with saxophone performance and teaching ability, emphasizing comprehensive ability and emphasizing "teaching". Since the 1990s, most of the Music colleges and music majors in normal colleges have successively established saxophone majors, and since then, the teaching of saxophone majors in China has embarked on a regular and professional road.

---

^{1,2,3,4,5} Bangkokthonburi University

* Corresponding: Email: music@bkkthon.ac.th

After the reform and opening up, Chinese society has achieved a historic change from being closed, poor, backward, and lacking in vitality to being open, prosperous, civilized, and full of vitality. Significant achievements have been made in economic, political, and cultural construction, and the overall level of social civilization has been greatly improved. In the market, there are more and more audio-visual materials of various musical instruments, and the saxophone frequently appears in various entertainment performances. Its charming voice has conquered more and more Chinese people, setting off a wave of learning saxophone. However, due to the lack of systematic theoretical guidance, more and more problems have appeared in the teaching process in recent years. Some saxophone educators discovered the problem, analyzed and discussed it, and then some articles related to saxophone teaching were published in many professional music magazines, which also shows that China is paying more and more attention to the development of saxophone.

Research purpose

This research aimed (1) to enrich the current saxophone teaching methods and further improve the quality of saxophone teaching in colleges and universities; (2) to identify the current problems in saxophone teaching and further optimize the existing teaching methods; (3) to provide new ideas for saxophone teaching in colleges and universities and to improve the construction of the quality of saxophone majors in all aspects; (4) Benefits the employment and development of students.

Literature Review

- 3.1 The history and development of saxophone in the West
- 3.2 The arrival of saxophone in China
- 3.3 The artistic characteristics of the saxophone
- 3.4 Saxophone teaching method
- 3.5 The goals and importance of saxophone teaching in higher normal colleges and universities
- 3.6 Related research

Research Findings

Since the opening of the saxophone major in colleges and universities, through the teaching mode of other musical instruments. The saxophone program has developed its own teaching model and system by learning from other instruments. The apprenticeship model is an oral teaching system. Students are assigned to a number of Students are assigned to several professional teachers. The teachers develop a lesson plan according to the students' actual level. Classes are held one or two times a week. During the class, the teacher first explains and demonstrates the content of the lesson, and then the student works on the lesson. The teacher will explain and demonstrate the content, and then the students will practice in class. In the next lesson, the students will practice and play for the teacher, who will then give them targeted instruction and assign them the next stage of learning. The teacher then gives the students guidance and assigns the next stage of learning. From an objective point of view, this mode of teaching is The teacher prepares a lesson plan based on the student's real-life situation and ensures that the plan is The teacher will make a lesson plan based on the real situation of the students and ensure the smooth implementation of the plan, which fully reflects the relevance of teaching. This model is objectively reasonable, in that the teacher prepares a lesson plan

based on the real situation of the students, and ensures the smooth implementation of the plan, which fully reflects the relevance of teaching. However, the disadvantages are also obvious.

The disadvantage of this is that throughout the teaching process, the students are only passively accepted by the teacher and have no sense of practice. They have no sense of practice and no opportunity to practice. All practice is done in the piano room, and the audience is always the teacher. The audience is always the teacher alone. So when it is time to play in public, the new environment will make students feel unfamiliar and inevitably The quality of the final performance can be imagined. In addition, in the long run, students may not be able to perform in a new environment. In the long run, the competition among music talents is also very tough in the overall employment situation. The competition among music talents is also very fierce, if students do not have students will obviously lose in the competition if they do not have good practice quality. Therefore, the current The current teaching mode is reasonable, but it is not conducive to the cultivation of students' practical ability.

Therefore, although the current teaching model is reasonable, it is not conducive to the cultivation of students' practical ability, and there is an urgent need to reform the teaching model.

Discussion

The use of a new teaching model based on the enhancement of practical skills

1) Workshop Model

The studio model is a popular teaching model abroad, which originated in the Bauhaus Academy in Germany. The basic format is a studio with a teacher as the leader and about five students as members. Unlike the traditional teaching model

Unlike the traditional teaching model, the studio model fundamentally changes the sequence of teaching activities of one-way output by the teacher and one-way acceptance by the students, and largely enhances the subjectivity of students. In terms of theoretical basis, the studio model is in line with

In terms of theoretical basis, the studio model is in line with the constructivist teaching philosophy and has been successfully applied by the Bauhaus Institute, with both scientific theoretical basis and successful application experience. In terms of the conditions for implementation, the studio model does not require a lot of hardware and software for teaching.

In terms of the conditions for implementation, the studio model does not require a lot of hardware and software, which is not a problem nowadays when the teaching conditions are improving. In terms of implementation goals, the studio model can provide students with more opportunities to practice, such as participating in stage performances, music

In terms of implementation goals, the studio model provides students with more opportunities to practice, such as participating in stage performances, music activities, etc., and in the process, to develop their practical skills.

There are two forms of this model in operation. One is the combination with the curriculum. One is combined with the curriculum. In other words, before entering the studio, all the members have to study a number of general courses systematically. The other is a combination of courses. The other The other is a practice-oriented format. After the general education, the studio is formed by a two-way choice of faculty and students. The studio is formed by a two-way choice of faculty and students. On the one hand, we provide systematic daily training and the other hand, the studio is open to all kinds of performance business both on and off campus, such as on-campus cultural evening The studio will be used as a platform for the students and faculty to develop their In the process of these activities, students should

be allowed to do as much as possible. Through This model can really realize the seamless integration of theory and practice, and let students The model allows students to get sufficient practical exercise.

2) Group and department unification model

The model of unity of group and department is a new teaching model that emerged in recent years along with the great development of music majors in colleges and universities.

The new teaching mode emerged along with the great development of music majors in colleges and universities in recent years. It refers to the reliance on the music faculty's The orchestra model is a new teaching model that has emerged in recent years along with the great development of music majors in colleges and universities. The model of unity is a new teaching model that has emerged in recent years along with the great development of music majors in colleges and universities. Compared to the The model breaks down the boundaries between theory and practice, and achieves a true It is in line with the goals of music education, the laws of music education and the needs of the times for music talents. It is in line with the goals of music education, the laws of music education, and the new needs of the times for music talents. In the specific In the process of implementation, it is necessary to establish a correct understanding first. The school should The school should provide the appropriate human and financial support. Teachers need to recognize the importance of practical skills for students' employment and development. Teachers need to recognize the importance of practical skills for students' employment and development, and devote themselves to teaching with enthusiasm. Students need to work well with the school and teachers. Together, the three parties The three parties should work together to promote the successful implementation of the model. Secondly, the curriculum needs to be sorted out. The implementation of the unification model needs to be complemented by the adjustment of the curriculum. One important aspect is to break down the curriculum. One of the most important aspects is to break down the boundaries between music theory, sight-reading, harmony, and One important aspect is to break down the boundaries between courses such as music theory, sight-reading, harmony, instrumentation, etc., and integrate them with the actual performance. This is an important aspect of the curriculum. Therefore, it is necessary to adhere to the principle of horizontal connection, vertical

The curriculum should be scientifically organized based on the principles of horizontal connection, vertical support, and multidisciplinary penetration. Lastly, we should improve the teaching support. Compared with traditional teaching, the model of unification of groups and departments The mode of unification of groups and departments puts forward higher requirements on teaching venues and facilities. The school needs to allocate special funds every year for the purchase of musical instruments, sound and other kinds of equipment The school needs to allocate special funds every year for the purchase of various kinds of equipment such as musical instruments and sound, and the maintenance of various venues such as concert halls and rehearsal rooms. At the same time, it is necessary to establish good cooperation with The school also needs to establish good cooperation with some performance units and carry out various exchange activities for the smooth implementation of this model. This will lay a solid foundation for the smooth implementation of this model.

3) Group teaching mode

On the one hand, in the past saxophone teaching, students' practical ability was insufficient.

One of the main reasons for the lack of practical ability is the lack of atmosphere, awareness and opportunities for practice. Individual practice and lessons are "solo", and it is difficult to have an objective and realistic understanding of one's level. On the other hand, the number of students in various music majors, including saxophone, has increased exponentially in recent years along with the expansion of enrollment for many years, while the number of teachers has not increased proportionally. With more students and fewer teachers, it is difficult for teachers to have the time and energy to train students' practical skills. The group teaching model is an effective solution to this problem. The so-called group teaching mode refers to dividing students into groups according to their playing level, personality characteristics, and

The group teaching mode refers to dividing students into several groups according to their playing level, personality characteristics, interests and hobbies, etc. Each group should be composed of six or seven members, and the teaching is conducted in the form of group teaching. Because the members of the group are similar in many ways, the teacher can solve some common problems in a unified way. At the same time, because the number of group members is not too large, the teacher can still devote a certain amount of time and energy to individual tutoring, thus saving many teaching resources. The improvement of students' practical skills is also obvious. First of all, in the daily teaching, each student has to perform in front of other students, and their performance will be an important reference for the final grade. This is an important reference for the final grade.

They must practice hard in order to perform well. Secondly, the students are observing their classmates' performance, they can compare themselves with themselves and have a more objective understanding of their own actual level and improve it in a targeted way. Finally, not only within the group, but also among the group can widely carry out some competitions or performances, so that students' practical awareness and ability can be improved comprehensively. The students' practical consciousness and ability can be improved comprehensively.

4) School-enterprise cooperation model

The school-enterprise cooperation model refers to the establishment of a good cooperation relationship between schools and enterprises

relationship to jointly cultivate the required talents. For example, enterprises participate in teaching, teachers and students The school-enterprise cooperation model means that the school and the enterprise establish a good cooperation relationship and work together to cultivate the needed talents. This model The significance of this model for practical ability enhancement is that it enables teachers and students to have a more timely understanding of the development level of the industry through enterprises. The significance of this model for the improvement of practical ability is that it allows teachers and students to have a more timely understanding of the development level of the industry through enterprises, and provides teachers and students with more practical The model is also meaningful for the improvement of practical ability because it allows teachers and students to have a more timely understanding of the development level of the industry through enterprises, and provides more practical opportunities for teachers and students. In particular, students can go to work in enterprises directly after graduation, which also meets the employment needs of enterprises. Specifically, first of all, both sides need to correct Cooperation attitude. School-enterprise cooperation is a win-win situation for both schools and enterprises. Therefore, both parties need to recognize the value and significance of this model, communicate more Therefore, both sides need to recognize the value and significance of this model, communicate sincerely and think differently, and take the initiative to start from the other side's perspective. Any The strength

or weakness of either party will make the cooperation unsustainable. On the contrary Both sides follow the principle of equality and mutual benefit in order to develop in the long run. Secondly, you need to draw up Cooperation plan. The music industry is changing rapidly, which requires both schools and enterprises to make advance judgments on talent needs and be prepared accordingly. At the same time Both sides need to do a good job of reserve. For example, they should work together to create new repertoire, record performance video recordings, research projects, etc., to form a resource base that can be used when In the end, more forms of cooperation need to be explored. Finally, more forms of cooperation need to be explored. On the basis of demand-based training, the school and the company should develop innovative talents according to the development of the industry. For example, in the case of a competitive saxophone soloist, it is possible to move toward a more competitive approach. For example, in the case of strong competition for saxophone soloists, we can move towards saxophone training, instrumental music activities

For example, in case of strong competition for saxophone soloists, the school and the company can develop innovative talents according to the development of the industry. Students can work directly in the company after graduation, so that their employment can be The students will be able to work directly for the company after graduation, and their employment will be fully guaranteed.

Reference

- Cao, D. W. (2019). An introduction to the practice of saxophone repertoire art in quality education in colleges and universities. *Yellow River Voice*, 8, 35.
- Cao Shan. (2019). Exploration and practice of transformation and development of music performance majors in colleges and universities. *Northern Music*, 5.
- Gao Lu. (2012). A Study on Youth Saxophone Learning Groups. *New Music*, 6, 11-12.
- Jin Chaozhe. (2014). An introduction to the early emergence and development of Western wind music in China in the current year. *Literary Life - Literary Theory*, 8, 137.
- Kai Liang. (2018). On the Performance and Learning of Saxophone Quartets. *Voice of the Times*, 14, 84-85.
- Leng Mo. (2013). *A Survey on the Current Situation and Strategies of Saxophone Teaching in Higher Education*. China: Hunan Normal University.
- Liu Ye. (2012). Exploring the warm-up exercises in the teaching of saxophone course. *New Sound of Music (Journal of Shenyang Conservatory of Music)*, 4, 140-146.
- Lu Jingzhi. (2017). *How to cultivate the interest of higher teacher training elective students in Saxophone*. China: Higher Education Press.
- Lv Jingzhi. (2017). Reflections on perceptual experiences in saxophone teaching. *Arts Education*, 05, 62-63.
- Pu Changtian. (2008). Brief analysis of how to cultivate students' musical imagination in teaching saxophone music. *Yellow River Sound*, 24, 117.
- Wang Y. (2015). Analysis of classical saxophone teaching difficulties and its countermeasures. *Northern Music*, 09, 15-28.
- Yu Yinger. (2011). A study on the innovation model of saxophone teaching in colleges and universities under MOOC, *Think Tank Generation*, 10, 140-148.
- Zhang Churan. (2014). Problems and countermeasures of saxophone teaching in high school music education. *Drama House*, 11, 179.

เจ้าชีวิต เจ้าสรรพสิ่ง: การก่อร่างภาพลักษณ์สมัยใหม่ของสถาบันกษัตริย์สยาม

Lords of Things: The Fashioning of the Siamese Monarchy's Modern image

ชนัญญ์ เมฆหมอก¹

หนังสือ “เจ้าชีวิต เจ้าสรรพสิ่ง: การก่อร่างภาพลักษณ์สมัยใหม่ของสถาบันกษัตริย์สยาม” แปรจาก Lords of Things: The Fashioning of the Siamese Monarchy's Modern Image (2002) ปรับปรุงมาจากวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของ Maurizio Peleggi ศาสตราจารย์ที่ภาควิชาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (NUS) ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ศิลปะและการสร้างภาพแทนในประวัติศาสตร์ (historical representation) มีข้อเสนอหลักว่าชนชั้นนำราชสำนักสยามในเวลานั้นได้สร้างความรับรู้เกี่ยวกับตนเองชุดใหม่ขึ้นมาทั้งในแง่ปัจเจกบุคคลและในแง่กลุ่มทางสังคม โดยมีที่มาจากความต้องการที่จะลู่ถึงสถานภาพและอำนาจในเวทีโลกสากลช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ผ่านการประดิษฐ์สร้างภาพลักษณ์ใหม่ (แบบตะวันตก) ในเรื่องเครื่องแต่งกาย สภาพความเป็นอยู่ พื้นที่การเมืองแบบใหม่ ดังปรากฏการบริโภคศิลปกรรมแบบตะวันตกขนานใหญ่ในช่วงเวลาดังกล่าว ทั้งเรื่องของการซื้องานศิลปะ การอุปถัมภ์จิตรกรและสถาปนิกจากตะวันตก รวมถึงการสร้างสถาปัตยกรรมต่าง ๆ แบบตะวันตก ซึ่งพบได้ว่ามีความแตกต่างไปจากยุคก่อน

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขามานุษยวิทยา.

หน้าอย่างชัดเจน ดังจะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงจากการรับอิทธิพลจากจีนซึ่งเป็นรูปแบบพระราชนิยมในสมัยรัชกาลที่ 3 มาเป็นการรับอิทธิพลจากตะวันตกตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 การเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์เชิงสาธารณะของชนชั้นนำสยามดังกล่าวมิใช่ผลพลอยได้จากกระบวนการปฏิรูปการปกครองและการปฏิรูปเชิงสถาบันที่เกิดขึ้นในภาพกว้างเท่านั้น แต่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการยืนยันสถานะความ “ศิวิไลซ์” และการอ้างความเป็นผู้นำ “แห่งชาติ” ที่สืบเนื่องต่อมามากกว่า (หน้า 6)

ข้อเสนอของหนังสือเล่มนี้สอดคล้องไปกับกระแสความคิดเกี่ยวกับการศึกษาประวัติศาสตร์สยามใหม่ที่แตกต่างไปจากการศึกษาประวัติศาสตร์กระแสหลักของสยามในช่วงเวลาดังกล่าวที่มีมุมมองว่าความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของสยามเกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นหลัก ในเรื่องของกรปฏิรูปประเทศและการสร้างความทันสมัยให้กับสยาม ซึ่งความคิดเช่นนี้ได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีการสร้างความทันสมัย (modernization theory) ที่ครอบงำวงการสังคมศาสตร์ในช่วงปี 1950-1960 ดังพบว่าการสถาปนาการศึกษาประวัติศาสตร์นิพนธ์ให้ราชวงศ์จักรีมีบทบาทเป็นชนชั้นนำชาตินิยม ดังพบว่าการยกย่องกรมพระยาดำรงราชานุภาพให้เป็น “พระบิดาแห่งประวัติศาสตร์ไทย” และมีการดำเนินรอยตามแนวทางความคิดในงานของพระองค์สืบต่อมา ทั้งที่จริงงานชิ้นนี้กลับเสนอว่า เมื่อเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์ยุโรป นโยบายสร้างความทันสมัยในสมัยรัชกาลที่ 5 มีความใกล้เคียงกับการสร้างรัฐสมบูรณาญาสิทธิราชย์ในศตวรรษที่ 17 มากกว่าการก่อกำเนิดรัฐชาติสมัยใหม่ในศตวรรษที่ 19 โดยเป้าหมายหลักของการปฏิรูปการปกครองสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นการสถาปนาอำนาจของสถาบันกษัตริย์ขึ้นเหนือดินแดนของชาติ² งานชิ้นนี้เกิดขึ้นมาเพื่อหักล้างความคิดที่ว่ารัชกาลที่ 5 เป็นผู้พลิกโฉมสยามให้ทันสมัย (สำหรับกลุ่มที่มีความคิดแบบกษัตริย์นิยม) ทั้งที่จริงมันเกิดขึ้นจากบริบททางเศรษฐกิจการเมือง และสังคมวัฒนธรรมในขณะนั้นต่างหากที่ทำให้เราต้องปรับตัว

ในแง่ของกรอบคิดในการศึกษา สามารถแบ่งคร่าว ๆ ได้เป็น 3 ส่วน คือ 1. การประดิษฐ์สร้างประเพณี (invention of tradition) ของ Eric Hobsbawm นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกัน โดยแสดงให้เห็นว่าในช่วง ค.ศ. 1870-1917 เป็นยุคที่การสร้างประเพณีประดิษฐ์ในที่ต่าง ๆ กำลังเฟื่องฟู เช่นเดียวกับสยามที่มีความพิสดารของประเพณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันกษัตริย์ 2. นาฏลักษณะทางการเมือง (political theatrics) ที่ประยุกต์มาจากความคิดเรื่อง นาฏรัฐ (theatre state) ของ Clifford Geertz นักมานุษยวิทยาชาวอเมริกัน ผ่านการจัดพิธีเฉลิมฉลองอย่างตระการตาในพื้นที่โล่งกว้างโดยมีฉากหลังเป็นสถาปัตยกรรมที่อลังการ (ดูได้จากภาพถ่ายการเฉลิมฉลองและขบวนพระเกียรติในวาระต่าง ๆ) ซึ่งเป็นการไหลเวียนทางวัฒนธรรมแบบข้ามพรมแดน เป็นการนำเสนอภาพแทนของการสร้างความทันสมัยของผู้ปกครองที่มีการลอกเลียนแบบกัน อย่างไรก็ตามในกรณีของสยามก็แสดงให้เห็นว่าเป็นการแสดงให้เห็นว่าตนมีสถานะทัดเทียมกับชนชั้นที่ปกครองยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงตนว่าเป็นผู้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากวัฒนธรรมแบบวิกตอเรียน (เขตวัฒนธรรมแบบวิกตอเรียน) จากอังกฤษ และ 3. กระบวนการปรับเปลี่ยนสภาวะสมัยใหม่ให้เป็นของท้องถิ่น

²

ดูประเด็นนี้ละเอียดได้ใน Winichakul, 1997.

(localized modernities) อันเกิดจากพลังของโลกาภิวัตน์ผ่านระบบทุนนิยมและระบอบอาณานิคม³ ดังพบว่าการสร้างภาพลักษณ์เชิงสถานะแบบสมัยใหม่ของสถาบันกษัตริย์สยามเป็นผลมาจากการเปลี่ยนเครื่องหมายแสดงความศิวิไลซ์ให้กลายเป็นของท้องถิ่นผ่านการหีบย้อมและปรับเปลี่ยนสิ่งที่นำเข้ามาจากต่างชาติทั้งวัตถุทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ให้กลายเป็นของสยาม

กรอบคิดข้างต้นถูกนำมาใช้อธิบายหลักฐานและผู้เขียนได้สร้างข้อถกเถียงทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญมาก คือ การรุ่มเพาะอัตลักษณ์และวัฒนธรรมแห่งชาติกับการเผยแพร่ความทรงจำทางประวัติศาสตร์ในเชิงสาธารณะผ่านสัญลักษณ์ รัฐพิธี อนุสาวรีย์ และพิพิธภัณฑสถาน โดยระดมหลักฐานจำนวนมากทั้งเอกสารชั้นต้น, เอกสารชั้นรอง, และวัตถุทางวัฒนธรรมหลากหลายชนิดทั้งภาพถ่ายและงานศิลปกรรมอื่น ๆ รวมถึงขนบธรรมเนียมปฏิบัติแบบใหม่ที่เกี่ยวเนื่องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 อันมีผลสืบเนื่องถึงการสร้างสถานะสมัยใหม่ทางสังคมในประเทศไทยและความเข้าใจทั่วไปที่ผู้คนมีต่อสถาบันกษัตริย์ ซึ่งงานศึกษาลักษณะนี้ยังไม่เคยมีงานศึกษาใดได้เคยทำมาก่อน Peleggi ได้เสนอ concept ว่าด้วย เจ้าชีวิต เจ้าสรรพสิ่ง (lords of things) ที่สะท้อนถึงรูปแบบของวัตถุและรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ที่สถาบันกษัตริย์ใช้เพื่อยืนยันอำนาจและสิทธิธรรมทั้งในส่วนที่เกิดขึ้นจริงและที่ถวิลหา ที่จะทำให้เห็นว่าสถาบันมีความ "ศิวิไลซ์" ในความคิดแบบโลกสากลนิยม (cosmopolitanism)

นอกจากนี้ยังเสนอว่า ภาวะสมัยใหม่ (modernity) ในช่วงศตวรรษที่ 19 เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้รัชกาลที่ 5 จำเป็นต้องสร้างและนำเสนอตัวตนและภาพลักษณ์ของราชสำนักให้เป็นแบบสมัยใหม่เช่นเดียวกับชาติอื่น ๆ ในยุโรป และชาติอื่น ๆ เช่น เจ้าในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในช่วง ค.ศ. 1870-1914 ในกรณีของสยามจะพบการอวดแสดงสถานะบารมีผ่านการครอบครองวัตถุสิ่งของนานาเพื่อสถาปนาอำนาจเหนือชนชั้นนำ (ที่มีอิทธิพลสูงยิ่งในขณะนั้น) และไพร่ฟ้าที่กำลังขยับสถานะในช่วงที่ระบบศักดินากำลังสั่นคลอนอันเป็นผลมาจากการเผชิญหน้ากับลัทธิล่าอาณานิคม กล่าวคือ เงื่อนไขทางเชื้อชาติและสถานะทางสังคมของสถาบันกษัตริย์สยามไม่สามารถเชื่อมโยงตัวเองกับราชวงศ์ยุโรปผ่านการแต่งงานเพื่อให้มีสถานะเท่าเทียมได้ ราชสำนักสยามจึงใช้วิธีการบริโภคนิยมเพื่อแสดงความเป็นพวกเดียวกันกับราชวงศ์ตะวันตก ทำให้แบบแผนการบริโภคเปลี่ยนจากการบริโภคเพื่อสร้างเสริมบารมี (prestige consumption) มาเป็นการบริโภคเพื่ออวดแสดงสถานะ (conspicuous consumption) ซึ่งในที่สุดก็เกิดความย้อนแย้งทางรสนิยมและการบริโภคระหว่างสยามกับโลกตะวันตก

ประเด็นที่น่าสนใจในบทความนี้จากหลักฐานต่าง ๆ ที่นำมาประกอบการเขียนได้แสดงให้เห็นการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของสถาบันกษัตริย์ที่แต่เดิมถูกยึดโยงอยู่กับคติของพราหมณ์-ฮินดู ที่กษัตริย์มีสถานะเป็นดั่งสมมติเทพ⁴ มาเป็น "กระฎุมพีตามธรรมเนียมตะวันตก" จากการผลักดันภาพลักษณ์แบบสมัยใหม่ที่ชน

³ ประเด็นนี้สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ใน Friedman (1994) และ Appadurai (2011) เป็นต้น.

⁴ แต่เดิมการศึกษาเกี่ยวกับรัฐโบราณในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มักแสดงให้เห็นการได้รับอิทธิพลจากกระบวนการการตาวาภิวัตน์ (Indianization) และจีนานาภิวัตน์ (Sinicization) เป็นหลัก แต่มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการที่คนเมื่อเกิดกระแสโลกาภิวัตน์ (globalization) ที่ท้องถิ่นต้องปรับตัวเข้ากับกระแสการไหลข้ามทางวัฒนธรรมจนกลายเป็นท้องถิ่นนิยม (localization) ดู พิเชษฐ สายพันธ์ (2564) ประกอบ.

ชั้นนำราชสำนักสยามในช่วงเวลานั้นได้สร้างความรับรู้เกี่ยวกับตนเองชุดใหม่ขึ้นมาโดยมีที่มาสำคัญคือการเข้าถึงสถานภาพและอำนาจในเวทีสากล ด้วยการสร้างภาพลักษณ์แบบใหม่ การแต่งกายแบบใหม่ การสร้างพื้นที่เมือง/ที่อยู่ แบบใหม่ เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนนั้นทันสมัย ซึ่งในท้ายที่สุด เมื่อผ่านช่วงเวลาของการปฏิรูปในสมัยรัชกาลที่ 5 มาถึงสมัยรัชกาลที่ 9 กลับมีการรื้อฟื้นคติคือมีการรื้อฟื้นบารมีแบบสมมติเทพที่เคยถูกตัดทอนลงในสมัยรัชกาลที่ 5 มาใช้อย่างรุนแรงอีกครั้ง ดังพบว่าภาพแทนของรัชกาลที่ 5 ในพื้นที่สาธารณะก็กลายเป็นภาพประติมาศักดิ์สิทธิ์จากการที่สื่อนำเสนอหรสนิยมและวิถีชีวิตของพระองค์ท่านเพื่อเป็นตัวแบบให้กับชนชั้นกลางใหม่ ซึ่งเกิดขึ้นจากลัทธิพิธีบูชาในยุคหลังและเป็นปรากฏการณ์ที่ราชสำนักเองมิได้ยอมรับอย่างเป็นทางการ หากก็ไม่ห้ามปรามด้วยเช่นกัน

รายการอ้างอิง

- เมาริตซีโอ เปเลจจี. (2566). *เจ้าชีวิต เจ้าสรรพสิ่ง: การก่อร่างภาพลักษณ์สมัยใหม่ของสถาบันกษัตริย์สยาม* [Lords of Things: The Fashioning of the Siamese Monarchy's Modern image].
วิริศา กิตติคุณเสรี, แปล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ฟ้าเดียวกัน.
- พิเชษฐ สายพันธ์. (2564). *มานุษยวิทยาอุษาคเนย์* [The Anthropology of Southeast Asia]. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Appadurai, Arjun. (2011). *Modernity At Large: Cultural Dimensions of Globalization*.
Minnesota: University of Minnesota Press.
- Friedman, Jonathan. (1994). *Cultural Identity and Global Process*. California: SAGE
Publications Ltd.
- Winichakul, Thongchai. (1997). *Siam Mapped: A History of the Geo-Body of a Nation*.
Hawaii: University of Hawaii Press.

การเสนอบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอารี

วารสารอารีเป็นวารสารทางวิชาการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่องค์ความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรม การศึกษา การจัดการ และนวัตกรรมทางสังคม การเสนอบทความเพื่อขอรับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร มีรายละเอียด หลักเกณฑ์และรูปแบบการจัดเตรียมต้นฉบับ ดังนี้

1. ประเภทบทความที่รับพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร ได้แก่ บทความวิชาการและบทความงานวิจัย
2. บทความที่เสนอขอรับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร จะต้องไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน หรืออยู่ระหว่างการเสนอพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่นและจะไม่นำเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่น ๆ อีก นับจากวันที่ได้ส่งผลงานต้นฉบับนี้มายังกองบรรณาธิการวารสารศิลปศาสตร์ มทร.ธัญบุรี
3. ความยาวของบทความ 10 – 15 หน้า กระดาษ A4 และกำหนดให้ใช้ตัวอักษรภาษาไทย ขนาด 16 พอยท์ ตัวอักษรภาษาอังกฤษ ขนาด 12 พอยท์
4. การตั้งค่าน้ำกระดาษ A4 และกำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัด 1 เท่า (Single Space) พร้อมระบุเลขหน้า ตั้งระยะขอบกระดาษบน 1.5 นิ้ว ล่าง 1 นิ้ว ซ้าย 1 นิ้ว และขวา 1 นิ้ว
5. องค์ประกอบของบทความ ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง บทคัดย่อ คำหลัก (ภาษาละไม่เกิน 5 คำ) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เขียน (ชื่อ – สกุล, สังกัด และอีเมล โดยให้ใส่ที่เชิงอรรถ) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษและส่วนของเนื้อหา
6. หากเป็นงานแปลหรือเรียบเรียงจากภาษาต่างประเทศ ต้องมีหลักฐานการอนุญาตให้ตีพิมพ์เป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์
7. ส่วนเนื้อหา (TH PSK ขนาด 16 พอยท์ (บทความภาษาไทย) Time New Roman ขนาด 12 พอยท์ (บทความภาษาอังกฤษ)

7.1 บทความวิชาการ

- ชื่อเรื่อง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ตัวหนา TH PSK ขนาด 18 พอยท์ Time New Roman ขนาด 12 พอยท์
- บทคัดย่อ (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ภาษาละไม่เกิน 300 คำ
- บทนำ (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พอยท์)
- เนื้อหา (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พอยท์)
- บทสรุป (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พอยท์)

- รายการอ้างอิง* (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์)
- 7.2 บทความงานวิจัย TH PSK ขนาด 16 พ้อยท์ (ภาษาไทย) Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์ (ภาษาอังกฤษ)
- ชื่อเรื่อง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ตัวหนา TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์ Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์
  - บทคัดย่อ (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ภาษาละไม่เกิน 300 คำ (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์)
  - บทนำ (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 16 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์)
  - การทบทวนวรรณกรรม (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์)
  - วิธีการวิจัย (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์)
  - ผลการวิจัย (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์)
  - อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์)
  - รายการอ้างอิง* (ในส่วนหัวข้อ TH PSK ขนาด 18 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 12 พ้อยท์)
  - เซึ่งอรรถ (TH PSK ขนาด 10 พ้อยท์, Time New Roman ขนาด 10 พ้อยท์)
8. การอ้างอิง รายการอ้างอิงให้ใช้ตามรูปแบบ APA 6th
- 8.1 การอ้างอิงในเนื้อหา
- การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ
ตัวอย่าง
สรรพสิทธิ์ แก้วเฮ้า (2565, หน้า 15)
Knight (2012, pp. 25-26)
  - การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ
ตัวอย่าง
(นิศากร สิงทเสนี, 2550, หน้า 15)
(Knight,, 2012, pp. 25-26)

---

* รายการอ้างอิง เป็นการบอกรายการแหล่งอ้างอิงที่มีการอ้างอิงในเนื้อหาของงานเขียน

8.2 รายการอ้างอิง

ตัวอย่าง

หนังสือ

สรรพสิทธิ์ แก้วเฮ้า (2565). *การจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อความยั่งยืน* (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Knight, Rachael-Anne. (2012). *Phonetics : a coursebook*. New York:

Cambridge University Press.

สุวารี เจริญมุขยพันธ์, ถาวร สกุกพาณิชย์, พชณี ธรรมวันนา, อนุชิต สว่างแจ้ง และณัฐธิดา

สุขเรืองรอง. (2556). *การศึกษาสถานการณ์การให้บริการสุขภาพกับชาวกำแพงเพชร*

ที่ชายแดนไทย-กัมพูชา: กรณีศึกษา จังหวัดสระแก้ว จันทบุรี และตราด

กระทรวงสาธารณสุข ปี2556. นนทบุรี: สำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย.

Crawley, R. B., Dockery, L. M., Branson, T. S., Carmichael, L. E., Carson, J. C.,

Findlay, A. F., ... Smith, D. M. (2015). *Manor houses of the early 1900s*.

London: Taylor & Francis.

หนังสือแปล

คอตเลอร์, ฟิลิป และ เลวิตต์, ซีโอดอร์. (2557). การบริหารการตลาด [Harvard business

review on reinventing your marketing] (ณัฐยา สิ้นตระการผล, ผู้แปล).

กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

บทความในหนังสือ

วัลลภช สุขสวัสดิ์. (2561). แนวความคิดเรื่องชนชั้นนำทางการเมืองของกิตาโน มอสกา กับ

ชนชั้นนำทางการเมืองไทยในยุคมาลามาไทย. ใน วัชรพล ศุภจักรวัฒนา และวัชรพล

พุทธรักษา (บ.ก.), *ว่าด้วยทฤษฎีรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ร่วมสมัย*

(พิมพ์ครั้งที่ 2). (น. 47-68). พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บทความในเอกสารรายงานการประชุมและสัมมนา

เชษฐธิดา กุศลไสยานนท์, วิภาวรรณ จันทร์ประชู, นิจุรา ภูทิว และหรรษา พลอยประเสริฐ.

(2557). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการจัดการ

ของตลาดน้ำดอนหวายจังหวัดนครปฐม. ใน *การประชุมสวนสุนันทาวิชาการ*

ระดับชาติ ครั้งที่ 1 เรื่อง “งานศิลปวัฒนธรรมกรุงรัตนโกสินทร์ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ไทย” (หน้า 75-80). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

Abdelrahman, Omer Hassan. (2009). The state of ICT implementation and training at the University of Khartoum Library System (UKLIS). In *International conference on academic libraries (ICAL-2009)-vision and role of the future academic libraries* (pp. 77-82). Delhi: University of Delhi.

บทความในวารสาร

นุสสา พูนผล, วราภรณ์ แยมทิม และจุฑาทิพย์ ถาวรรัตน์. (2563). กลยุทธ์การส่งเสริมความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย*, 11(1), 110-131.

Buonora, N., Chiavarini, M., Salmasi, L., Giaimo, M. D., & Minelli, L. (2013). Impact of immigration on burden of Tuberculosis in Umbria: A low-incidence Italian region with high immigrants rates. *Journal of Preventive Medicine and Hygiene*, 54(1), 29-34.

บทความที่สืบค้นได้จากวารสารอิเล็กทรอนิกส์

Cadigan, J., Schmitt, p., Shupp, R., & Swope, K. (2011). The holdout problem and urban sprawl: Experimental evidence. *Journal of Urban Economics*. 69(1), 72. Retrieved June 10, 2020, from <http://journals.elsevier.com/00941190/journal-of-urbaneconomics/>

วิทยานิพนธ์

วรท พิณแพทย์. (2553). *แนวทางการพัฒนาการบริการระหว่างการบินในชั้นธุรกิจสำหรับผู้โดยสารกลุ่มนักธุรกิจชาวไทย กรณีศึกษา บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เพาะยา: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Bowler, N. (2010). *Prisoners' mental state: A Psychosocial perspective* (Unpublished doctoral dissertation). Swansea: Swansea University.

รายงานการวิจัย

สมคิด สนวนศรี, มธูรา สนวนศรี, พัชรินทร์ จึงประวัตติ และพิมพ์ิกา ทองรัมย์. (2560).

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนารูปแบบกิจกรรมนันทนาการและการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุในจังหวัดปทุมธานี. (รายงานการวิจัย). ปทุมธานี: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

หนังสือพิมพ์

สมหมาย จันทรเรือง. (2559, 21 ธันวาคม). กฎมนเทียรบาล. **มติชน**. หน้า 15.

เว็บเพจผู้แต่งหรือหน่วยงานรับผิดชอบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ. (2552). **แผนพัฒนา**

บุคลากรและกรอบอัตรากำลัง ปี พ.ศ.2553-2557. สืบค้น 21 ตุลาคม 2559, จาก

http://arc.dru.ac.th/th/dirPersonPlan_show.php?pdf=2553-2557.pdf&year=2553%20%B6%D6%A7%20%BE.%C8.%202557

Mathew, K. Susan, and Baby, M. D. (2012). *Developing Technology Skills for*

Academic Librarians: A Study Based on the Universities in Kerala,

India. Retrieved October 21, 2016, from [http://unllib.unl.edu/LPP/](http://unllib.unl.edu/LPP/mathew-baby.htm)

[mathew-baby.htm](http://unllib.unl.edu/LPP/mathew-baby.htm)

วิธีการจัดส่งบทความ

กรุณาส่งไฟล์ข้อมูลบทความมาทาง <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ari>

กองบรรณาธิการวารสารอารี เครือข่ายวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม

เลขที่ 69/347 ถนนราษฎร์บูรณะ แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพฯ 10140

หากมีข้อสงสัยติดต่อผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรรฐมาศ พิสิษฐ์ภคกุล, คุณวรรณยา เฉลยปราชญ์ เบอร์โทรศัพท์

062-3791888 อีเมล: arijo2023@gmail.com